

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

11 DECEMBER 1989

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	109
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	112
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	114
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	114
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	116
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	119
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	120
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	123
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	124
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	125
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	125
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	127
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	142
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	143
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	147
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	156
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	157
R. de Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	158
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	158
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	163
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	164
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	164
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	165

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 3 en 4)

**G. GEENS
VOorzitter VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING**

**Vraag nr. 4
van 30 oktober 1989
van de heer G. ANNEMANS**

Vlaamse Executieve – Samenstelling ministeriële kabinetten en personeelskost

Kan de geachte Voorzitter van de Executieve mededelen hoe groot de personeelsbezetting is van de verschillende ministeriële kabinetten, per kabinet, met vermelding van het percentage van personeelsleden die vanuit het bedrijfsleven enerzijds, parastatalen, ziekenfondsen of andere overheidsinstellingen anderzijds werden gedetacheerd ?

Kan de Voorzitter tevens per kabinet de bruto-personeelskost mededelen ?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, heb ik de eer het geachte lid de volgende inlichtingen mede te delen. Hierbij dient voorafgaandelijk opgemerkt dat de opgegeven percentages met betrekking tot het personeel afkomstig uit het bedrijfsleven al het personeel omvat dat niet behoort tot een ministerie of een andere overheidsinstelling (parastatale).

Kabinet van :

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting

Aantal personeels-leden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastatalen	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
77	32 %	6 %	62 %	80,6

De Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie

Aantal personeels-leden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastatalen	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
74	38 %	34 %	28 %	66 *

* Het opgegeven cijfer betreft alleen de bruto-personeelskost voor het kabinetpersoneel met uitzondering van de wedden voor het personeel van de Vaste Commissie voor Onderzoek van de Structuur van de Ondernemingen begrepen in het opgegeven aantal van 74 personeelsleden.

De Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting

Aantal personeels-leden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastatalen	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
55	51 %	20 %	29 %	63,6

De Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin

Aantal personeels-leden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastatalen	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
49	49 %	22 %	29 %	55,3

De Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

Aantal personeels-leden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastatalen	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
47	40 %	13 %	47 %	51,4

De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

Aantal personeels-leden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastatalen	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
48	36 %	21 %	43 %	56,1

De Gemeenschapsminister van Cultuur

Aantal personeels-leden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastatalen	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
52	48 %	13 %	39 %	49,9

De Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

Aantal personeels-leden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastatalen	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
47	46 %	11 %	43 %	54

De Gemeenschapsminister van Onderwijs

Aantal personeels-leden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastatalen	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
60	45 %	13 %	42 %	60

De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

Aantal personeelsleden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastaten	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
65	32 %	25 %	43 %	70

De Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

Aantal personeelsleden	afkomstig uit bedrijfsleven	afkomstig uit parastaten	afkomstig uit overheidsinstellingen	bruto personeelskost in mio BF begroting 90
60	66 %	12 %	22 %	61,3

Vragen nrs. 5, 2, 7, 3, 1, 72, 3, 2, 14, 5, 16 van 8 november 1989 van mevrouw N. MAES

respectievelijk tot

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989 – Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tiental-

len internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan. Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bij voorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans-congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten . . .).

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsminister gesteld.

Gecoördineerd antwoord

Analoog met de procedure die werd gevolgd voor vraag nr. 62 d.d. 5 oktober van het geachte lid, betreffende de subsidiëring van internationale congressen in Brussel gedurende het jaar 1988, werden de administratieve diensten van de Vlaamse Executieve belast met het voeren van een grondig onderzoek met betrekking tot de subsidiëring van internationale congressen in de loop van 1989.

De resultaten van dit onderzoek zullen zo spoedig mogelijk rechtstreeks aan het geachte lid worden doorgezonden.

Vraag nr. 7
van 9 november 1989
van de heer P. BREYNE

Ontwikkelingsgebieden – Investeringskredieten

De opeenvolgende Executieven hebben de laatste jaren als een beleidslijn aangehouden dat van de investeringskredieten en -subsidies van ieder departement prioritair een bepaald gedeelte moet aangewend worden voor investeringen in ieder van de drie erkende ontwikkelingsgebieden (Limburg, Kempen, Westhoek).

In dat verband zou ik de geachte Voorzitter dank weten voor een antwoord op de volgende vragen.

- 1 Welke percentage werd ter zake bepaald respectievelijk voor de begrotingsjaren 1987, 1988, 1989 voor ieder van de drie ontwikkelingsgebieden ?
- 2 Welk percentage werd door ieder departement bereikt bij de ordonnancering in ieder van de voornoemde begrotingsjaren ?

Antwoord

In uitvoering van het Reconversie- en Expansiebeleid voor Vlaanderen besliste de Vlaamse Executieve op 4 februari 1987 om 31,7 à 31,9 % van het totaal investeringsprogramma voor te behouden aan de drie door de Europese Gemeenschap erkende ontwikkelingsgebieden : Limburg, de Kempen en de Westhoek.

De Vlaamse Executieve verklaarde zich tevens akkoord om de aangroei met 10 procent van het investeringsprogramma in 1987 bijna uitsluitend aan te wenden in de ontwikkelingsgebieden.

Ten slotte hechtte de Vlaamse Executieve haar goedkeuring aan het principe om het globaal aandeel van de ontwikkelingsgebieden in het totaal investeringsprogramma als volgt te verdelen onder de drie ontwikkelingsgebieden :

Limburg	57,7 à 58,0 %
Kempen	23,5 à 23,6 %
Westhoek	18,0 à 18,6 %

Van de in totaal 23.372,8 miljoen frank middelen voorzien in het investeringsprogramma 1987 waren uiteindelijk 7.569,7 miljoen frank of 32,4 % voorbehouden aan de ontwikkelingsgebieden. Per 31 december 1987 werd 95,1 % effectief vastgelegd.

2. Investeringsprogramma 1988

Op 29 juni 1988 werd door de Vlaamse Executieve een analoge beslissing genomen als het jaar voordien :

- 1° 32,4 % van het totaal investeringsprogramma 1988 diende gerealiseerd te worden in de drie ontwikkelingsgebieden ;
- 2° van het totaal aandeel van de ontwikkelingsgebieden in het totaal investeringsprogramma 1988 diende circa 58 % voorbehouden te worden aan Limburg, circa 23,5 % aan de Kempen en circa 18,5 % aan de Westhoek.

Het totaal investeringsprogramma 1988 bedroeg 21.525,4 miljoen frank aan voorziene middelen (initieële begroting + bijblad). Per 31 december 1988 werd 99,3 % effectief vastgelegd.

2. Huidige toestand

De beslissingen van de Vlaamse Executieve om een substantieel deel van het investeringsprogramma 1987 en 1988 expliciet voor te behouden aan de drie door de Europese Gemeenschap erkende ontwikkelingsgebieden waren gerechtvaardigd vanuit de reële noodwendigheden van de drie betrokken gebieden.

Inmiddels zijn een aantal ingrijpende veranderingen opgetreden, die er toe hebben geleid dat ter uitvoering van het investeringsprogramma 1989 en 1990 geen vast percentage is voorbehouden geworden aan de drie ontwikkelingsgebieden. De belangrijkste van deze ingrijpende veranderingen zijn :

- 1° De verbetering van de conjunctuur op wereldvlak heeft mede dank zij het industrieel vernieuwingsbeleid van de Vlaamse Executieve de sociaal-economische situatie van de drie ontwikkelingsgebieden in aanzienlijke mate verbeterd.
- 2° In nauwe samenwerking met de Europese Commissie werden voor elk van de drie ontwikkelingsgebieden reconversiemaatregelen uitgewerkt die resulteerden in Nationale Programma's van Communautair Belang voor elk van de drie betrokken gebieden. Deze Nationale Programma's van Communautair Belang die momenteel volop in uitvoering zijn, voorzien in een belangrijke tussenkomst van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) met betrekking tot de realisatie van projecten van vooral economische en infrastructurele aard. Het Vlaamse Gewest is voor de meeste van deze projecten de belangrijkste en vaak de enige cofinancierder. De Vlaamse Executieve heeft zich hier toe daadwerkelijk geëngageerd. Bovendien werd zowel voor Limburg als voor de Westhoek een Geïntegreerd Actieprogramma opgezet en goedgekeurd waarbij in nog aanzienlijker mate is voorzien in reconversiemaatregelen en in een voorafgaand vastgelegde financiële steun van de Europese Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Executieve zal zich ook aan deze verbintenissen houden.

Het verder aanhouden van de voor de jaren 1987 en 1988 besliste verdeling van het investeringsprogramma voor de drie ontwikkelingsgebieden, zou aldus onbillijk zijn tegenover al de andere gemeenten en steden in Vlaanderen, meer in het bijzonder tegenover die gebieden die sociaal-economisch eveneens achtergesteld zijn maar waarvoor ter reconversie geen beroep kan worden gedaan op enige financiële steun vanwege de Europese Gemeenschap.

Daarom is het beleidsmatig noodzakelijk te streven naar een meer evenwichtige spreiding van het investeringsprogramma over alle gebieden in Vlaanderen en dit in functie van de specifieke en reële noodwendigheden van elk van deze gebieden, met inbegrip van de drie door de Europese Gemeenschap erkende ontwikkelingsgebieden.

Vraag nr. 11
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

***Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel –
 Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap***

Verschillende Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven ! Aldus een bekende Vlaamse politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen ?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 12
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

***Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel –
 Bevlagging***

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (Het Markiescomplex aan de St.-Michielskathedraal en de Boudewijngebouwen) ? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelfs een secundair gebouw aan de Belliardstraat.

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief !

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

N. DE BATSELIER
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 2
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
– *Bescherming Nederlandstalig karakter*

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan. Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bij voorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans-congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congretaal toegelaten . . .).

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsminister gesteld.

Antwoord

In antwoord op de door haar gestelde vraag deel ik het geachte lid mee dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve het gecoördineerd antwoord zal verlenen inzake „Internationale congressen te Brussel – Subsidiëring”.

Vraag nr. 3 van 9 november 1989 van de heer G. JANZEGERS

Vergassing van steenkool op grote diepte – Stand van zaken

Al vele jaren doet men in bepaalde landen, waaronder de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten, aan steenkoolvergassing op geringe diepte. In 1976 werd door de Belgische Regering, in samenwerking met de Westduitse overheid, het Instituut voor de Ontwikkeling van Ondergrondse Vergassing (IOOV) opgericht. Begin 1986 slaagde een experiment op een diepte van 860 meter in Thulin. Het was een wereldrekord en een bewijs van het technisch kunnen van onze steenkooltechnologie. Een technologie die door de sluiting van de mijnen voorgoed dreigt verloren te gaan. Wat milieuhinder betreft, lijkt steenkoolvergassing ook aantrekkelijk te zijn omdat asse en dergelijke ondergronds kunnen blijven. Wel zijn er nog vragen naar de mogelijke gevolgen voor de kwaliteit van het grondwater.

Deze vergassing zou ook de invoer van steenkolen kunnen beperken. Uit het jaarverslag 1987 van de Samenwerkende Vennootschap voor Productie van Elektriciteit (SPE) blijkt immers een gevoelige stijging van het gedeelte ingevoerde steenkolen bij het verbruik van vaste brandstoffen in de thermische centrales. In de periode 1986-1987 steeg deze hoeveelheid met 23,3 ten honderd. In 1987 waren 39 ten honderd van de steenkolen ingevoerd.

Graag vernam ik van de geachte Minister wat de huidige stand van zaken is in verband met steenkoolvergassing op grote diepte en in welke mate de Vlaamse Executieve en de Kempische Steenkoolmijnen hierbij betrokken zijn.

Antwoord

Een proef tot steenkoolvergassing op grote diepte werd uitgevoerd te Thulin door de Instelling voor de Ontwikkeling van de Ondergrondse Vergassing (IOOV). Na verschillende proeven en tegenslagen vanwege de nieuwe en nog niet uitgeteste technologie werd gedurende 6 maanden in 1986/1987 via een boring van 860 m diepte uit een 4-meter dikke kolenlaag 550.000 m³ brandbaar gas gewonnen met een energetisch vermogen van 5.000 KJ/m³. Naar schatting werd hierbij 300 ton steenkool geheel of gedeeltelijk vergast.

De eigenlijke vergassingsproef is nu geheel afgelopen en de IOOV beperkt zijn activiteiten tot verwerking en studie van de zeer talrijke meetresultaten en procesgegevens van de vergassingsproef. Daartoe heeft de

IOOV een beperkt team wetenschappers en 2 computerinstallaties te Luik geïnstalleerd. Verder neemt de IOOV actief deel aan een Europese werkgroep die mogelijke toekomstige vergassingsproeven in Europa, met de steun van de EEG, voorbereidt. De mogelijkheid bestaat dat men over afzienbare tijd zou besluiten een tweede proef op middelbare diepte (500 à 600 m) uit te voeren in een ander Europees land, gevolgd door een derde proefneming op grotere diepte (800 à 900 m). Het IOOV houdt zich gereed om deel te nemen aan zo'n nieuwe proefneming daar ze over de technische en wetenschappelijke ervaring beschikt op dit gebied. Op het huidige ogenblik zijn de activiteiten van de IOOV, buiten de verwerking op de computerinstallaties, beperkt tot :

1. het uitvoeren van zijdelingse boringen naar de verkookte steenkolenmassa om de toestand van de ondergrondse gasreactor na te gaan. Dit wordt volgens contract uitgevoerd door prof. Drynck van de faculteit van Bergen ;
2. vier samenwerkingsakkoorden met Belgische universiteiten, waaronder de VUB en KUL, in verband met theoretische en wiskundige modellen, de economische haalbaarheid van de ondergrondse vergassing en de materiaal- en corrosieproblematiek van de diepe vergassing.

Het Vlaamse Gewest is vertegenwoordigd in de Raad van Bestuur van de IOOV, evenals de NV Kempense Steenkoolmijnen. De NV KS werd niet betrokken bij de praktische uitvoering van de proef te Thulin.

Vraag nr. 4 van 9 november 1989 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling – Steun aan toeristische projecten

Kan de geachte Minister mededelen aan welke toeristische projecten (onder vermelding van naam van de indiener van de vraag, de naam van het project en de aard en de ligging van het project) steun verleend werd door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ?

Kan de Minister mij het bedrag per ondersteund project mededelen dat door het Fonds, het Gewest, derden en desgevallend andere openbare of privaatrechtelijke instellingen bij deze projecten werd ingebracht ?

Antwoord

In antwoord op de bovenvermelde vraag van 9 november 1989, gelieve het geachte lid hierbijgevoegd een overzicht te willen vinden van de projecten in de toeristische sector waarvoor in de periode 1985-1989 steun van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) werd vastgelegd (stand op 23 november 1989).

Ik vestig de aandacht van het geachte lid op het feit dat de eerste zeven projecten, projecten betreffen die individueel bij de Europese Commissie werden ingediend en waarvoor de EFRO-steun bij individuele beschikkingen werd vastgelegd (procedure welke werd gevolgd tot 1987).

De andere projecten betreffen projecten die zijn gesubsidieerd in het kader van de „nationale programma's van communautair belang” voor Limburg, de Westhoek en het arrondissement Turnhout. Voor ieder van deze programma's is door de Europese Commissie een globale beschikking getroffen ; de vastleggingen voor de individuele projecten gebeuren na goedkeuring van de individuele dossiers door de lokale coördinatiecomités die voor ieder der programma's zijn ingesteld. De programma's lopen tot 1991. In de overzichtstabel zijn enkel die projecten opgenomen die reeds door de lokale coördinatiecomités zijn goedgekeurd (stand op datum van 23 november 1989).

De vermelde EFRO-steun betreft het vastgelegde bedrag : de uitkering ervan gebeurt in functie van de uitvoering van het project en is doorgaans over meerdere jaren gespreid.

L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 5
van 30 oktober 1989
van de heer A. SCHELLENS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Illegale reliëfwijziging bodem in natuurgebied in Dijlevallei

In de omgeving van de Bogaardenstraat te Oud-Heverlee werden de voorbije maanden werken uitgevoerd op een perceel ten westen van het spoorwegstation. Over het gehele perceel zijn struik- en kruidenvegetatie verwijderd. Ongeveer een derde van de desbetreffende gronden werd tot 1,50 meter verhoogd. Hierdoor ging een waardevolle biotoop verloren. Volgens het vigerende gewestplan is het terrein ingekleurd als natuurgebied en gelegen in de Dijlevallei. Deze vallei is volgens de richtlijn 70/409 van de EG aangewezen als beschermingszone voor het behoud van de vogelstand.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd er een officiële toelating verleend om de bovenvermelde werken uit te voeren ?
2. Wat is het standpunt van het Bestuur van Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening van de Vlaamse Gemeenschap in dit dossier ?
3. Werden de nodige stappen ondernomen om het terrein in zijn oorspronkelijke staat te doen herstellen ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag heb ik de eer mede te delen dat, gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de geplogenheden behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geacht lid onder afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal gebracht worden van deze zaak.

Vraag nr. 6
van 30 oktober 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Beplantingsverordeningen – Stand van zaken in het arrondissement Leuven

Ruim vier jaar geleden werden al de Vlaamse gemeenten in het bezit gesteld van een model van beplantingsverordening.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen welke van de dertig gemeenten in het arrondissement Leuven :

- a) een beplantingsverordening hebben die van kracht is en sinds wanneer ;
- b) een beplantingsverordening hebben neergelegd en sinds wanneer die thans bij de diensten van de Minister wordt onderzocht of voor goedkeuring op zijn kabinet berust ;
- c) een beplantingsverordening indienden en sinds wanneer, die evenwel zijn goedkeuring of deze van zijn voorgangers niet kon verkrijgen ;
- d) na een weigeringsbeslissing nalieten een nieuw voorstel in te dienen ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen

- a) Volgende gemeenten voor het arrondissement Leuven beschikken over een goedgekeurde beplantingsverordening :
Bekkevoort (MB d.d. 20 maart 1984)
Boutersem (MB d.d. 20 maart 1984)
Diest (MB d.d. 15 februari 1989)
Glabbeek (MB dd. 20 maart 1984)
Kortenberg (MB d.d. 24 maart 1984)
Linter (MB d.d. 24 maart 1984).
- b) Voor het arrondissement Leuven zijn thans voor geen enkele gemeente nog ontwerpen van beplantingsverordeningen in behandeling.
- c) en d) Voor het arrondissement Leuven zijn geen gevallen gekend waar een ontwerp van beplantingsverordening niet werd goedgekeurd. Wel werden voor de gemeenten Herent, Holsbeek en Keerbergen betreffende de ingediende ontwerpen door mijn diensten opmerkingen overgemaakt of nadere inlichtingen ingewonnen waarop tot op heden nog geen respons is gekomen.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 6
van 20 november 1989
van de heer G. CARDOEN

Gesubsidieerde contractuelen – Tewerkstelling in gemeenten en OCMW's

De laattijdige uitbetaling van de financiële tussenkomst

inzake de door gemeenten tewerkgestelde GESCO's, creëert bij de gemeenten een ernstig thesaurieprobleem.

In de meeste gevallen zijn zij gehouden, zich te richten tot hun financieringsinstelling teneinde een prefinanciering te vragen, die uiteraard tegen een interestlast tot stand komt. Daarenboven zijn het ook in haast alle gevallen de gemeenten, die de prefinanciering dienen te doen voor de OCMW's, aangezien ook zij GESCO's tewerkstellen en over geen eigen financieringsmogelijkheid beschikken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen waar de oorzaak van deze vertraagde uitbetaling ligt? Aangezien de vertraging langs Waalse kant minder erg is, zou ik willen vernemen of niet kan overwogen worden, de nadelige financiële gevolgen voor de Vlaamse gemeentebesturen te compenseren. En zo neen, waarom niet?

Het globale krediet opgenomen in de begroting inzake tewerkstelling van GESCO's in gemeenten en OCMW's, lijkt mij ontoereikend voor alle bestaande programma's uit te voeren. Hoe denkt de Minister dit probleem op te vangen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen. De overmaking van de premievoorschotten aan de plaatselijke besturen die gesubsidieerde contractuelen tewerkstellen in toepassing van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 behoort tot de opdrachten van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten (RSZPPO). De RSZPPO berekent maandelijks het totaal verschuldigde bedrag op basis van het aantal toegekende betrekkingen en de tewerkstellingscoëfficiënten die de plaatselijke besturen in hun driemaandelijkse sociale zekerheidsaangifte mededelen en dient op basis daarvan een fondsenaanvraag in.

Sedert 1 april 1989 wordt de fondsenaanvraag aan de respectieve Gewestministers gericht. De middelen noodzakelijk voor de vereffening van de verschuldigde premies worden door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding naar de RSZPPO getransfereerd.

De vertragingen in de betaling van de gemeenten vinden hun oorzaak in het feit dat, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, ingevolge de omzendbrief van 19 april 1989 van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting een nieuwe procedure van toepassing werd voor de uitbetaling van de dotaties aan instellingen van openbaar nut voorzien op de Vlaamse begroting.

De pas opgestarte parastatale belast met de betaling van de in het kader van hertewerkstellingsprogramma's tewerkgestelde werknemers, dient in toepassing van deze nieuwe reglementering voorafgaand aan iedere storting van een dotatieschijf een gemotiveerde aanvraag voor te leggen vergezeld van een gedetailleerde kastoestand en kasvooruitzichten.

Door een gebrek aan ervaring met de nieuwe dotatieaanvraagprocedure en door de complexiteit van de problematiek van de overdracht van de middelen bestemd

voor de financiering van de hertewerkstellingsprogramma's kon het besluit tot overdracht van het dotatiesaldo aan de VDAB pas op 14 november 1989 ondertekend worden.

In uitvoering van dit besluit werd aan de VDAB in de voorlaatste week van de maand november 5.118,25 miljoen gestort. Het resterende gedeelte ten belope van 655 miljoen wordt in december vrijgegeven.

Hierdoor beschikt de VDAB over de middelen om onmiddellijk de fondsenaanvragen van de RSZPPO van de maanden augustus tot en met oktober te vereffenen. De fondsenaanvraag voor november die door de RSZPPO werd overgemaakt op 17 november 1989 wordt op dit ogenblik onderzocht.

Intussen werden de nodige voorzorgsmaatregelen genomen om vertragingen bij de vereffening van de fondsenaanvragen van de RSZPPO in de toekomst te vermijden.

De middelen bestemd voor de financiering van de wedertewerkstellingsprogramma's worden ingevolge de financieringswet van 16 januari 1989 via twee kanalen ter beschikking gesteld namelijk:

- via trekkingsrechten: een financiële tegemoetkoming vanwege de nationale overheid (voor 1989 vastgesteld op 203.112 F) voor iedere volledig uitkeringsgerechtigde werkloze die door het Gewest in een voltijdse arbeidsplaats wordt geplaatst;
- via het regionaal aandeel: dit is een budgettaire enveloppe die het geheel van de lasten omvat verbonden aan de plaatsing van werklozen in wedertewerkstellingsprogramma's.

voor 1989 gaat het respectievelijk om volgende bedragen:

trekkingsrechten:	6.937,5 miljoen F
regionaal aandeel:	8.823,6 miljoen F

Deze middelen werden als een globaal pakket overgemaakt zonder bestemming naar de respectieve stelsels. De Gewesten beslissen immers autonoom over de aanwending van de overgedragen middelen. Ook in de Vlaamse begroting bestaat er geen afzonderlijk krediet voor de financiering van gesubsidieerde contractuelen bij de plaatselijke besturen.

In 1989 werden in de verschillende wedertewerkstellingsprogramma's 35.630 voltijdse arbeidsplaatsen ingenomen. Dit betekent dat het op de nationale begroting ingeschreven bedrag aan trekkingsrechten geenszins volstaat. Voor het Vlaamse Gewest loopt het tekort op tot 299 miljoen frank. (7.236,5 - 6.937,5).

Bovendien volstaat het totaal overgedragen bedrag (trekkingsrechten + regionaal aandeel) niet om de bestaande tewerkstellingsprogramma's te financieren hoewel door het Vlaamse Gewest sinds de bevoegdheidsoverdracht geen bijkomende tewerkstellingstoelatingen werden verleend.

Het structurele tekort in het regionaal aandeel wordt verklaard door een onderschatting van het aantal tewerkstellingstoelatingen bij de berekening van de over te dragen middelen. In de overgangperiode werden door de nationale overheid nog een belangrijk aantal toelatingen verleend met budgettaire weerslag in 1989. Deze werden echter niet ingecalculeerd in de overgedragen middelen.

De Vlaamse Executieve die hierdoor ernstig in haar belangen werd geschaad, heeft deze problematiek dan ook aanhangig gemaakt bij het Overlegcomité Regering-Executieven, om langs deze weg tot een compensatie te komen van de reeds vermelde tekorten.

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING**

**Vraag nr. 56
van 30 oktober 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY**

Bermbesluit – Toepassing en resultaten in het arrondissement Leuven

Ruim vier jaar geleden werd het bermbesluit van kracht. Destijds werd gemeld dat de resultaten van een aangepast bermbeheer reeds merkbaar zouden zijn na een viertal jaren.

Kan de geachte Minister mij mededelen welke de resultaten en de bevindingen zijn na vier jaar toepassing van het bermbesluit ?

Is er inderdaad een vooruitgang waar te nemen van onze fauna en flora ingevolge het toepassen van het bermbesluit ? Zo ja, vernam ik graag welke deze concrete vooruitgang is.

Hoeveel van de dertig gemeenten in het arrondissement Leuven passen thans een ernstig bermbeheer toe ?

Tegen welke gemeenten uit hetzelfde arrondissement werd sinds het van-kracht-woorden van voornoemd besluit proces-verbaal opgesteld (door de diensten van de Minister of door andere bevoegde overheden waarvan hij kennis heeft) ?

Welke zijn de gevolgen die aan de processen-verbaal werden gegeven ?

Noodzaakt een en ander de aanpassing van het bermbesluit ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de overheden verantwoordelijk voor de uitvoering van het bermbeheer ernstig rekening houden met de doelstellingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke rechtspersonen.

Verschillende gemeenten hebben reeds een beheersplan, of een prioriteitenlijst met de meest waardevolle bermen, opgemaakt ; en bij de diensten bevoegd voor Openbare Werken wordt thans een evaluatierapport over de toepassing van het bermbesluit opgesteld. Bovendien werden door enkele firma's, vooral met het oog op het afvoeren van het maaisel, maaimachines ontworpen met afzuigsystemen.

Algemeen gesproken ben ik, samen met de ernstige natuurbeschermer van oordeel dat het beheer van de wegbermen sinds 1984 vanuit het oogpunt van natuurbehoud duidelijk verbeterd is.

De ontwikkeling van de vegetatie onder invloed van het natuurvriendelijk bermbeheer wordt van nabij gevolgd aan de hand van jaarlijkse vegetatieopnames in een aantal proefvlakken. Hierbij zijn zowel milieudiensten, als onderzoeksinstellingen, waaronder het Instituut voor Natuurbehoud, betrokken. Een verandering in de ecologische kwaliteit van de wegbermen is, afhankelijk van de grondsoort, slechts merkbaar na meerdere jaren. Toch kan reeds uit de eerste vaststellingen afgeleid worden dat door een natuurvriendelijk beheer de huidige vegetatie in wegbermen omgezet kan worden in een vegetatie met een hogere natuurwaarde en met meer levensmogelijkheden voor de bermfauna.

Met betrekking tot de toepassing van het bermbesluit in het arrondissement Leuven kan ik het geachte lid mededelen dat de meeste gemeenten uit het arrondissement Leuven het bermbesluit van 27 juni 1984 ernstig pogen toe te passen. Concrete gegevens over het aantal gemeenten die het bermbesluit ernstig toepassen zijn niet beschikbaar.

In de loop van vier voorgaande jaren werden een vijftal processen-verbaal ten laste van gemeenten opgesteld.

Door het Bestuur Landinrichting werden 3 PV's opgesteld. In 1988 tegen de gemeente Tienen, in 1989 tegen de gemeenten Begijnendijk en Herent. Nog 1 à 2 PV's werden door Rijkswacht of Politie opgesteld.

De opgestelde processen-verbaal werden ter beschikking overgezonden aan de Procureur des Konings, alleen bevoegd om daaraan het nodige gevolg te geven.

Een wijziging van het bermbesluit is momenteel niet opportuun. Bij de toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 mag immers, volgens het advies van de Raad van State, het proportionaliteitsbeginsel niet uit het oog worden verloren.

Wetenschappelijk onderzoek zal verder moeten uitwijzen of een aanpassing van het bermbesluit wenselijk is.

Wel dient verder de nodige aandacht te worden besteed aan een milieuvriendelijke verwerking van het bermmaaisel.

**Vraag nr. 63
van 7 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS**

Landschapsplannen – Uitblijven van uitvoeringsbesluiten

Sinds de wet van 22 juli 1970 werd aangepast door de wet van 11 augustus 1978, kan ruilverkaveling gepaard gaan met maatregelen van landinrichting enerzijds ter verbetering van de agrarische structuur en anderzijds ter verbetering van economische, sociale, ecologische en culturele functies, met eerbiediging van de eigen identiteit van het gebied. Deze wet heeft hoofdzakelijk tot doel het actieterein van de ruilverkaveling uit te breiden tot de landinrichting in het algemeen. Het veruilen van eigendommen, het verwerven van gronden en het uitvoeren van bepaalde werken kunnen dus aangewend worden voor andere dan zuiver agrarische doeleinden.

De primordiale doelstelling van ruilverkaveling, met name de verbetering van de agrarische structuur, blijft hierbij evenwel behouden. Op grond van specifieke behoeften van het ruilverkavelingsgebied kunnen land-

schapsplannen worden opgesteld waarvan de vorm maar niet de inhoud vastgesteld werd bij koninklijk besluit van 9 november 1978. Dit besluit verscheen tot op heden nog niet in het Belgisch Staatsblad.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

Waarom verscheen dit koninklijk besluit niet in het Belgisch Staatsblad ? Wanneer verschijnt een koninklijk besluit dat de inhoud van de landschapsplannen bepaalt ? Kan de geachte Minister mij de tekst van het betrokken koninklijk besluit meedelen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat :

- 1 het koninklijk besluit van 9 november 1978, waarbij de vorm van het landschapsplan op te maken door de ruilverkavelingscomités wordt bepaald, niet werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad omdat het enkel de ruilverkavelingscomités aanbelangt. Die besturen worden er individueel van in kennis gesteld ;
2. alhoewel het niet uitdrukkelijk is vermeld in het opschrift van het koninklijk besluit van 9 november 1978 bepaalt dit koninklijk besluit zowel de vorm als de inhoud van het landschapsplan ;
3. de tekst van voormeld koninklijk besluit zal worden toegestuurd aan het geachte lid.

Vraag nr. 72 van 8 november 1989 van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989 – Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan. Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bij voorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans-congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congretaal toegelaten . . .).

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?

- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het gecoördineerd antwoord gegeven door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 74 van 13 november 1989 van de heer J. LOONES

Mestoverschot in West-Vlaanderen – Uitvoering van het milieudecreet

Het zal de Vlaamse overheid niet onbekend zijn dat de provincie West-Vlaanderen hoe langer hoe meer worstelt met een probleem van mestoverschot.

Op jaarbasis bedraagt de mestproductie van de veestapel in West-Vlaanderen al meer dan 12 miljoen ton. Dat betekent 196 kilogram fosfaat per hectare cultuurgrond, waar maximaal 125 kilogram per hectare wordt aanvaard.

In de periode 1985-1988 nam het aantal stapelplaatsen in de varkenshouderij met 20 ten honderd toe.

Tijdens de vergadering van 11 februari 1987 besliste de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen geen bouw- of exploitatievergunningen meer te verlenen voor nieuwe mestvarkensbedrijven of uitbreiding van bestaande. Volgens het provinciebestuur hebben niet alle gemeenten de gevraagde medewerking verleend.

Tijdens de vergadering van 12 oktober 1989 nam de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen een reeks nieuwe beslissingen over deze materie.

Aan de Vlaamse Executieve zal onder meer gevraagd worden

1. (nogmaals) het milieudecreet uit te voeren met koppeling van de bouw- aan de exploitatievergunning ;
2. de vergunningsplicht tot honderd stalplaatsen te verlagen waardoor de Bestendige Deputatie wettelijk bevoegd wordt voor het al dan niet verlenen van vergunningen vanaf honderd stalplaatsen in de varkenshouderijen.

In het kader van deze problematiek graag de volgende vragen.

1. Hoe verklaart de geachte Minister dat sommige gemeentebesturen geen rekening houden met de beslissingen van de Bestendige Deputatie van 11 februari 1987 ?
2. Waarom laat de uitvoering van het milieudecreet zo lang op zich wachten ?
3. Wanneer zal de Vlaamse Executieve de nodige verordenende teksten ter zake uitvaardigen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat het overeenkomstig de bepalingen van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming tot de bevoegdheid behoort van het college van burgemeester en schepenen om in eerste aanleg uitspraak te doen over exploitatievergunningaanvragen voor hinderlijke inrichtingen 2e klasse.

Tegen deze beslissingen in eerste aanleg kan beroep worden aangetekend onder meer door de Gouverneur van de provincie. De Bestendige Deputatie is bevoegd om vervolgens in laatste aanleg over dergelijke vergunningaanvragen te beslissen. Wat de uitvoering van het milieuvergunningendecreet betreft kan ik het geachte lid mededelen dat het advies van de Raad van State wordt ingewacht over het op 4 juli 1986 voorgelegde ontwerp van uitvoeringsbesluit.

Zodra ik over dit advies van de Raad van State beschik zal ik aan de Vlaamse Executieve een definitief ontwerp van uitvoeringsbesluit ter goedkeuring voorleggen.

Met betrekking tot de mestoverschottenproblematiek kan ik ten slotte nog melden dat met het oog op een structurele oplossing een globaal mestactieplan wordt voorbereid dat ik eerlang aan de Vlaamse Executieve zal voorleggen.

Vraag nr. 75

van 13 november 1989

van mevrouw F. BREPOELS

Benelux-Overeenkomst van 8 juni 1982 met betrekking tot het grensoverschrijdend natuurbehoud en de landschapsbescherming – Uitvoering

Op 8 juni 1982 werd een Benelux-Overeenkomst gesloten met betrekking tot het (grensoverschrijdend) natuurbehoud en de landschapsbescherming.

Deze Overeenkomst heeft tot doel het overleg en de samenwerking tussen de drie regeringen te regelen op het gebied van natuurbehoud en de landschapsbescherming.

Hierover had ik de geachte Minister graag de volgende vragen gesteld.

Welke maatregelen werden in Vlaanderen genomen om te komen tot een harmonisatie van beschermingsmaatregelen en -wetten met die van de buurlanden ?

Welke gebieden vallen reeds onder het statuut van grensoverschrijdend landschap ?

Welke andere gebieden wenst de Minister binnen afzienbare tijd het statuut van grensoverschrijdend landschap te geven ?

Welke specifieke maatregelen werden reeds genomen en/of welke reglementen werden reeds uitgevaardigd om deze gebieden te beschermen ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de toepassing van de Benelux-Overeenkomst van 8 juni 1982 beperkt is tot overleg en samenwerking met Nederland.

Volgende maatregelen werden reeds getroffen op grond van deze overeenkomst.

- Een beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische unie inzake de introductie in de natuur van niet-inheemse diersoorten werd opgesteld (beschikking M (83) 27 van 17 oktober 1983). Een ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve voor de toepassing van deze beschikking in het Vlaamse Gewest werd opgesteld en gunstig geadresseerd door de Vlaamse Hoge Raden voor Natuurbehoud, voor Jacht en voor Riviervisserij. Het ontwerp zal binnenkort aan de Executieve worden voorgelegd.
- Een beschikking van het Comité van Ministers inzake de wederzijdse bijstand ter vaststelling van schade veroorzaakt door grensoverschrijdende gevolgen van grondwateronttrekking (M (83) 26).
- Een beschikking van het Comité van Ministers werd opgesteld met betrekking tot een Belgisch-Nederlands Gewestpark „Kalmthoutse Heide” (beschikking M (87) 10 van 24 november 1987).

Deze beschikking houdt in dat gedurende drie jaar, eventueel ten hoogste eenmaal verlengd voor een jaar, zal worden nagegaan of het mogelijk is bedoeld gebied aan te wijzen als grensoverschrijdend park in de zin van artikel 3 van de Benelux-Overeenkomst.

In 1988 werd de adviesvorming in de schoot van de diensten van de Vlaamse Executieve afgerond. In de loop van 1989 gebeurde reeds overleg met de betrokken lokale besturen en wordt overleg met de grote grondeigenaars voorbereid.

Tevens werden er reeds diverse overlegvergaderingen gehouden met de bevoegde Nederlandse diensten ;

- Een beschikking inzake overleg en samenwerking bij de voorbereiding van beslissingen omtrent vergunningen voor grondwateronttrekking waarvoor grensoverschrijdende gevolgen mogelijk zijn (M (84) 16).
- Een beschikking inzake overleg en samenwerking bij de voorbereiding van beslissingen die van belang zijn voor de bescherming van grondwater in de grensgebieden (M (88) 8).

Op het niveau van de ambtenaren wordt ook sinds 1980 overleg gepleegd voor de bescherming van gebieden langs weerszijden van de grenzen.

Wat de grens tussen Vlaanderen en Nederland betreft, werden 5 mogelijk grensoverschrijdende parlen en 18 mogelijke grensoverschrijdende natuurgebieden onderzocht. Dit onderzoek werd afgerond op het niveau van de ambtenaren.

Ten slotte wil ik de aandacht van het geachte lid ook vestigen op de Benelux-Overeenkomst van 10 juni 1970 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming.

Op grond van deze overeenkomst werden reeds zes uitvoeringsbeschikkingen getroffen door het Comité van Ministers van de Benelux (vogelbescherming, Japanse netten, afschotplan, wapens en munitie, wildsoorten, jachtexamen).

De bepalingen van al deze beschikkingen werden in het intern recht omgezet.

Vraag nr. 79
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel – Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Versillende Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven ! Aldus een bekende Vlaamse politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen ?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het gecoördineerd antwoord gegeven door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 10
van 13 november 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Bescherming van het roerend erfgoed – Bevoegdheid

Het decreet van 17 november 1982 houdende de be-

scherming van het roerend patrimonium werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 4 maart 1983. De administratieve behandeling van de dossiers werd toevertrouwd aan het Bestuur voor Monumenten en Landschappen. Door de recente staathervorming werd de monumenten- en landschapszorg een gewestmaterie.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

- Bij welke dienst of administratie berust thans de administratieve behandeling van de bescherming van het roerend erfgoed ?
- Ressorteert de bescherming van het roerend erfgoed nog onder de Gemeenschapsminister van Cultuur, of werd deze samen met de Monumenten- en Landschapszorg naar de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting overgeheveld ?
- Indien de bevoegdheid voor het roerend erfgoed nog bij de Gemeenschapsminister van Cultuur berust, vernam ik graag hoeveel ambtenaren van elk niveau belast zijn met het behandelen van deze materie.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de administratieve behandeling van de bescherming van het roerend erfgoed berust bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

De bevoegdheid inzake het roerend cultureel patrimonium ressorteert onder de Gemeenschapsminister van Cultuur en werd dus niet overgedragen aan de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Er zijn geen ambtenaren van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen die zich exclusief met deze materie bezighouden. Vijf ambtenaren van niveau 1 (inspecteurs) – één per provincie – zijn belast met de zorg voor het interieur van monumenten en het roerend cultureel patrimonium. Voorts heeft het bestuur een inspecteur in dienst voor het industrieel erfgoed, waaronder ook roerende zaken, en een adjunct-inspecteur (niveau 2) die gespecialiseerd is in beveiligingsaangelegenheden. De beschermingsprocedure verloopt onder direct administratief toezicht van een bestuurssecretaris (niveau 1). Het totaal aantal ambtenaren dat zich rechtstreeks – maar niet uitsluitend – met het roerend erfgoed bezighoudt in de zin van het decreet van 17 november 1982 bedraagt dus 7 van niveau 1 en 1 van niveau 2.

Vraag nr. 11
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel – Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Versillende Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan

de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven ! Aldus een bekende Vlaamse politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen ?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid verwijst ik naar de interpellatie gehouden door mevrouw Nelly Maes op 16 november 1989 in de Vlaamse Raad en het antwoord verstrekt door Gemeenschapsminister Weckx onder meer namens de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 12 van 17 november 1989 van de heer J. VALKENIERS

Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel – Bevlagging

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (Het Markiescomplex aan de St.-Michielskathedraal en de Boudewijngebouwen) ? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelft een secundair gebouw aan de Belliardstraat.

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief !

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Op deze vraag zal de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt antwoorden namens alle Gemeenschapsministers.

H. WECKX GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vragen mrs. 4, 11, 5, 18, 6, 3, 79, 11, 3, 16, 8, 17 van 17 november 1989 van de heer J. VALKENIERS

respectievelijk tot

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSSENS, Gemeenschapsminister 'van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel – Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Verskillende Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven ! Aldus een bekende Vlaamse politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen ?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

Dank zij de bijzondere wetten die recentelijk werden goedgekeurd in het kader van de tweede fase van de Staatshervorming zijn een aantal aloude Vlaamse eisen ten aanzien van Brussel-Hoofdstad ingewilligd zoals de begrenzing van Brussel-Hoofdstad tot de 19 gemeenten, volwaardige bevoegdheden inzake gewestmateries en eigen financiële verantwoordelijkheid, een quasi paritair beheer in de Executieve en waarborgen voor de Vlaamse minderheid in de Raad, het toepasbaar blijven van Vlaamse decreten in het tweetalig gebied, het paritair beheer in de bicommunautaire aangelegenheden.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie is een ondergeschikt bestuur zoals blijkt uit de voogdijregeling, het rekening- en begrotingsstelsel en de delegatiemogelijkheid van reglementerende en uitvoerende taken van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De vraag wie wat het beste doet ten aanzien van de Brusselse Vlamingen is een opportuniteitskwestie die in al zijn consequenties goed moet overlegd worden. Eerst moet er een globale strategie ontwikkeld worden met betrekking tot de Vlaamse aanwezigheid in Brussel, als hoofdstad van Vlaanderen, van België en van Europa, omtrent de uitstraling van de Vlaamse cultuur en eigenheid buiten de grenzen, en niet te vergeten, omtrent het aanbod aan voorzieningen en diensten voor de Vlaamse inwoners van Brussel.

Er kan niet ontkend worden dat er in Brussel gedurende de laatste twintig jaar enorm veel is gewijzigd waardoor de Vlaming zijn eigenwaarde heeft herwonnen.

Door de kwaliteit van het aanbod vormen de Vlaamse voorzieningen zelfs een referentie voor anderstaligen.

Zo bestaat er in Brussel en rijk sociaal-cultureel verenigingsleven van Brusselse Vlamingen die in de talrijke Vlaamse trefcentra een onderkomen kunnen vinden. Dank zij de koepels kwam men tot een samenwerking en betere ondersteuning van de lokale initiatieven.

Ook inzake onderwijs heeft men de vrijheid van het gezinshoofd in gunstige zin kunnen uitbouwen dank zij de middelen die ter beschikking gesteld worden voor de peutertuinen en kinderdagverblijven, de voor- en naschoolse opvang, de aangepaste klasse- en planningsnormen voor de nederlandstalige scholen in Brussel-Hoofdstad.

Door het uitroepen van Brussel als hoofdstad van Vlaanderen heeft de Vlaamse Gemeenschap eveneens verplichtingen op bovenlokaal niveau en moeten minimaal een aantal instellingen en diensten op hoofdstedelijk vlak aanwezig zijn. Dit geldt voor alle domeinen van de gemeenschapsaangelegenheden.

Al deze initiatieven zijn tot stand gekomen dank zij de drijfkracht en alertheid van de Brusselse Vlamingen. De vroegere Nederlandse Commissie voor Cultuur van de Brusselse agglomeratie heeft sinds 1971 een stimulerende rol gespeeld en is meermaals als initiatiefnemer opgetreden daar waar het gemeentebestuur faalde ten aanzien van de Vlaamse aanwezigheid.

Het is dus onjuist te beweren dat Vlaamse Gemeenschap tot nu toe weinig geïnvesteerd heeft in Brussel-Hoofdstad. Aan de Gemeenschapsministers is gevraagd de cijfers met betrekking tot hun functionele bestedingen in de hoofdstad van Vlaanderen te berekenen. Dit vraagt wat tijd omdat er nog steeds geen administratieve cel voor Brussel-Hoofdstad in de administratie is opgenomen en omdat een aantal materies slechts recentelijk werden gecommunautariseerd. Deze oefening was evenwel reeds gedaan voor het begrotingsjaar 1987.

Toen bleek dat de administratie Volksgezondheid 46,4 miljoen frank of 3,0 % van de haar toegekende begroting had uitgegeven voor gezondheidscentra (MST), vroegtijdige kankeropsporing en tuberculoseverprei-

ding, vaccinaties, speciaal onderstandsfonds, alcohol- en drugverslaving, thuiszorg, . . . in Brussel-Hoofdstad.

De bijdragen in de welzijnszorg lagen hoger, met name 290,9 miljoen frank. (1,7 % begroting). Deze gelden werden vooral besteed aan de raadgevingen van Kind en Gezin, de sociaal ambulante sector (CMW, CLG, JIACC, thuislozen), de migrantenwerking, de werking van gehandicapteninstellingen, het onderhoud en de opvoeding van minderjarigen in het kader van de gerechtelijke bescherming en de samenlevingsopbouw.

Vanuit de cultuursector heeft men een ruim veld bestreken waarbij naast het Jeugdwerk, vooral het sociaal cultureel vormingswerk, het bibliotheekwezen, toerisme en vooral de letteren en dramatische kunsten in Brussel-Hoofdstad zijn kunnen tot ontplooiing komen dank zij de financiële steun van de Vlaamse Gemeenschap (318,4 miljoen frank of 7 % van lopende uitgaven Cultuur). Daarenboven is er de voorbije jaren aardig wat geïnvesteerd in Brussel-Hoofdstad in infrastructuur voor het sociaal-cultureel verenigingsleven. Zo werd er reeds voor 600 miljoen frank uitgegeven voor de aankoop van 130 huizen en 800 miljoen frank voor verbouwingen en nieuwbouw. In 1987 werd opnieuw een bedrag van 176,4 miljoen frank vastgelegd. Dit maakt deel uit van een groter investeringsplan (1 miljard frank) dat gespreid over tien jaar, ertoe zal bijdragen dat alle infrastructuur voor het sociaal-culturele leven in Brussel zal voldoen aan minimale eisen inzake veiligheid, hygiëne en functionaliteit.

In 1987 was de Gemeenschap op gebied van onderwijs slechts bevoegd voor het kunstonderwijs. Eens de berekening zal gemaakt zijn van alle personeels- en werkingstoelagen die aan de Nederlandstalige onderwijsetten zijn uitbetaald, zal blijken hoe belangrijk de Vlaamse Gemeenschap het onderwijs gevonden heeft voor de uitstraling van de Vlaamse cultuur en eigenheid in Brussel-Hoofdstad. Alleen al voor het kunstonderwijs is er in 1987 450,1 miljoen frank uitgegeven, hetzij 12,9 % van deze begroting.

De bestedingen in Brussel moeten uiteraard gerelateerd worden aan de 200.000 Vlaamse Brusselaars die 3 à 4 % vertegenwoordigen van de Vlaamse bevolking.

Daarnaast heeft de Vlaamse Gemeenschap sinds de jaren zeventig een dotatie verleend aan de Nederlandse Cultuurcommissie. Deze was aanvankelijk zeer klein maar groeide in 1987 uit tot 271 miljoen frank en in 1989 tot 285,3 miljoen frank.

Dit is te verklaren door de intensieve werking van de NCC en de toewijzing van nieuwe opdrachten aan deze instelling die tot vóór de installatie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie kon optreden als inrichtende macht inzake cultuur en onderwijs. Deze opdracht is door de bijzondere wet op de Brusselse instellingen verruimd met de persoonsgebonden materies. Hiervoor werd een extra enveloppe van 30 miljoen toegevoegd aan de dotatie. Aangezien het personeel met zijn rechten en in zijn hoedanigheid overgenomen is door de rechtsopvolger diende er ook gezorgd te worden voor de nodige budgetten zodat de Vlaamse Gemeenschapscommissie de wettelijke verplichte indexeringen en CAO's naleven (10,3 miljoen frank).

Dit betekent alles samen (325,7 miljoen frank) een

verhoging van 13 % ten opzichte van 1989 terwijl de uitgavebegroting 1990 van de Vlaamse Gemeenschap slechts een aangroei kent van 4 %.

Aangezien de NCC destijds en haar rechtsopvolger de VGC nu dank zij aangepaste bepalingen in Vlaamse decreten initiatieven kan treffen of in de plaats kan treden van gemeentebesturen, ontvangt zij naast de dotatie nog eens 42,9 miljoen frank aan subsidies vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

Er kan uiteraard altijd meer geld besteed worden. Omwille van de algemene beperktheid van middelen moeten evenwel prioriteiten gelegd worden. Deze moeten gebaseerd zijn op een concreet en samenhangend inzicht in de situatie. Daarom neem ik mij voor om binnenkort een studie-opdracht te geven omtrent de uitbouw van een strategisch plan voor de persoonsgebonden materies in Brussel-Hoofdstad waarin na grondige analyse van de behoeften, het aanbod en een evaluatie van het gevoerde beleid, prioritaire beleidsdoelstellingen en strategische planalternatieven zullen uitgewerkt worden, gevolgd door een gefaseerd actieplan en een financiële planning.

Op basis van deze inzichten en opties zullen bestaande bestedingen moeten geëvalueerd en eventueel gheroënteerd en desgevallend uitgebreid worden.

Slechts indien een samenhangend beleid gevoerd wordt zal er van de geleverde inspanningen enige verdere uitstraling kunnen uitgaan en worden de Vlaamse initiatieven meer en meer herkenbaar.

Vraag nr. 5
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel – Bevlagging

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (Het Markiescomplex aan de St.-Michielskathedraal en de Boudewijngebouwen) ? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelft een secundair gebouw aan de Beliardstraat.

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief !

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 6
van 17 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg – Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste over tien jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisatie van deze doelstelling ?
2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 7
van 28 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Ziekenwagens te Pepingen – Talenkennis van het personeel en bestemming

De bewoners van de gemeente Pepingen klagen er over dat de dienst 100 reanimatiewagens oproept uit Tubeke en dat deze wagens de zieken afvoeren naar de Franstalige kliniek te Tubeke. Ook is het medisch en verplegend personeel dat deze ziekenwagens bemant uitsluitend Franstalig.

Kan dit niet rechtgezet worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de dienst 100 niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort.

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 12
van 8 november 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Sociale promotie – Vrijstelling van inschrijvingsgeld

De koninklijke besluiten van 17 april 1986 en 5 januari 1987 en de omzendbrief van de geachte Minister van 15 april 1987 inzake de sociale promotie regelen de toelatingsvoorwaarden en de vrijstelling van inschrijvingsgeld.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vraag ?

Kunnen leger- en burgerdienstplichtigen deze vrijstelling ook bekomen ? Zo neen, wordt er overwogen hen op te nemen in de lijst van personen die vrijstelling kunnen verkrijgen ?

Antwoord

De leerlingen en studenten die in het onderwijs voor sociale promotie vrijgesteld zijn van de betaling van inschrijvingsgeld worden opgesomd in artikel 12, 9 3 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving (dit artikel werd gewijzigd ingevolge de koninklijke besluiten nr. 462 van 17 september 1986 en nr. 505 van 31 december 1986).

Dienstplichtigen behoren niet tot de leerlingen en studenten die in het onderwijs voor sociale promotie van de betaling van inschrijvingsgeld zijn vrijgesteld.

Zoals voor andere materies van sociale promotie zal ook voor het inschrijvingsgeld een nieuwe regeling uitgewerkt worden en voorgelegd worden aan de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 15
van 13 november 1989
van mevrouw N. MAES

Bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten – Financiering van het onderwijs

De bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten voorziet in de financiering van het onderwijs uit een toegewezen gedeelte van de opbrengst van de belasting op de toegevoegde waarde.

Per Gemeenschap wordt een basisbedrag voorzien (waarop voor 1989 een vermindering werd toegepast)

dat aan het indexcijfer van de consumptieprijzen wordt aangepast en met een aanpassingsfactor vermenigvuldigd naargelang de verhouding schoolbevolking en bevolking jonger dan achttien jaar, omgeslagen volgens de verhouding 57,55 ten honderd voor de Nederlandstaligen en 42,45 ten honderd voor de Franstaligen.

De aanpassing van deze verdeelssleutel zal vanaf 1999 gebeuren op basis van het aantal leerlingen aan de hand van bij wet vastgestelde objectieve criteria. De huidige schoolbevolking zal dan nog voor een ruim deel in de scholen aanwezig zijn.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

- Wordt op deze schoolbevolkingscijfers controle uitgeoefend door de Gemeenschappen ?
- Is de controle eenvormig ?
- Hebben de Gemeenschappen hierop wederzijdse controle ? Er zal immers vertrokken worden van de momentopname in 1999. De wijze waarop deze getallen tot stand komen moet evenzeer kunnen nagegaan worden. Werden hiertoe reeds maatregelen genomen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. De jaarlijkse controles op de schoolbevolkingscijfers (qua regelmatigheid en aantallen) worden voor de Vlaamse Gemeenschap uitgeoefend door de verificateurs van het departement van Onderwijs, behalve wat het basisonderwijs betreft waar ze geschieden via de kantonale inspecteurs.
- Of deze controle ook door de Franstalige Gemeenschap uitgevoerd wordt, dient aan de Gemeenschapsminister van de Franstalige Gemeenschap te worden gevraagd.
2. Indien de controle ook door de Franstalige Gemeenschap wordt verricht, geschiedt deze mijns inziens op eenvormige wijze, vermits de vigerende reglementering voor beide Gemeenschappen nog dezelfde is.
3. De Gemeenschappen hebben op deze materie geen wederzijdse controle.

Vraag nr. 16
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel – Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Verskillende Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven ! Aldus een bekende Vlaamse politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen ?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het gecoördineerd antwoord dat binnen de Vlaamse Executieve wordt verstrekt door mijn collega H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

L. VAN DEN BOSSCHE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 6 van 9 november 1989 van de heer F. VERMEIREN

Gemeentelijke vacatures – Het vinden van geschikte kandidaten

Het blijkt dat in sommige gevallen de gemeenten bij hun recrutering van personeel ernstige moeilijkheden ondervinden om de geschikte kandidaturen voor openstaande betrekkingen te vinden. Oproepen voor kandidaturen krijgen geen respons ofwel wordt slechts één inschrijving voor een examen genoteerd. In dit laatste geval gaat het daarbij nog soms over personen die niet in het bezit zijn van het vereiste diploma, doch niettemin kandideren.

De gemeenten zien zich aldus gedwongen een beroep te doen op de privé.

Anderzijds gebeurt het ook dat bepaalde privé-persoonen bereid gevonden worden voor de gemeenten te werken, zo zijn deze functie mogen cumuleren met een activiteit in de privé-sector of een zelfstandige activiteit. In bepaalde gevallen, zoals voor een landmeter, is er geen onverenigbaarheid.

In dit verband vernam ik graag het standpunt van de geachte Minister ten overstaan van de geschetste situatie.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, indien geen enkele verbodsbepaling een cumulatie verbiedt, of een onverenigbaarheid oplegt, zoals het geval is voor landmeters, niets een cumulatie in de weg staat. Het spreekt echter vanzelf dat het algemeen belang en de openbare dienst hieronder in geen enkel geval mag lijden. Hierover dient de gemeenteraad te waken. Ingeval een personeelslid in een dergelijke situatie in

statutair verband aangeworven wordt, moeten natuurlijk alle statutaire bepalingen in acht genomen worden.

Een contractuele aanwerving mag slechts overwogen worden wanneer het gaat om een contract van bepaalde duur, een contract voor een bepaald werk of een vervanging. Een contractuele verbintenis in andere gevallen is immers strijdig met de wet van 30 juli 1903 betreffende de vastheid van de gemeentebedieningen.

Vraag nr. 8 van 17 november 1989 van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel – Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Verschillende Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven ! Aldus een bekende Vlaamse politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen ?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het antwoord op de vraag van het geachte lid zal worden verstrekt door de heer Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 10 van 17 november 1989 van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg – Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten

na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste over tien jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisatie van deze doelstelling ?
2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het antwoord op de vraag van het geachte lid zal worden verstrekt door de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING

**Vraag nr. 1
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS**

Vlaamse administratie – Deontologie ambtenaren

Wat vindt de Voorzitter van de Vlaamse Executieve van de houding van een leidend ambtenaar uit één der diensten van de Vlaamse administratie die één of meer bepaalde ondernemingen uitsluit of tegenwerkt bij overheidsopdrachten, waarvoor deze onderneming (als laagste) inschrijft. Als reden wordt opgegeven dat de bepaalde onderneming in „opspraak zijn gekomen in de pers” (de durvende pers), alhoewel bij gerechtelijke uitspraak aan deze onderneming in het geheel niets te verwijten is en alle misbaar (opspraak) in de pers ten onrechte is geschied !

Deze vraag wordt algemeen gesteld om de Voorzitter van de Executieve toe te laten een juridisch en principieel en niet-persoonsgebonden antwoord te geven.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat bij ontstentenis

van enig concreet gegeven, geen antwoord kan worden verstrekt op de gestelde vraag, noch juridisch, nog principieel.

L. WALTNIEL GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

**Vraag nr. 199
(zitting 1988-1989)
van 19 september 1989
van de heer W. VAN DURME**

AROL – Personeelsvermindering sinds staatshervorming

Naar verluidt zou sedert het inwerking-treden van de staatshervorming het personeel van de AROL, afdeling Ruimtelijke Ordening, te Gent met de helft zijn verminderd. Om deze reden loopt de behandeling van dossiers een gevoelige achterstand op.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

- of ook in de andere provinciale diensten het personeelsbestand werd verminderd
- welke de reden is van de personeelsafbouw ;
- of de personeelsvermindering al dan niet toevallig samen valt met de staatshervorming van 1988 ;
- hoeveel personeelsleden in de onderscheiden provinciale diensten van Ruimtelijke Ordening in dienst waren op 1 januari 1988 en op 1 juli 1989 ?

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De huidige personeelsformatie van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (vastgesteld bij Executievebesluit van 28 januari 1987), voorziet voor iedere provinciale buitendienst een aantal betrekkingen in de niveaus 2 en 3, die evenwel gemeenschappelijk zijn voor de vier betrokken Besturen (samen), namelijk : Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Leefmilieu en Landinrichting. Een uitsplitsing per Bestuur kan enkel op „theoretische” basis gegeven worden.

De buitendienst van het Bestuur Ruimtelijke Ordening te Gent beschikt thans over 11 betrekkingen in niveau 1.

Van de 64 voorziene betrekkingen in de lagere niveaus, die gemeenschappelijk zijn voor de vier betrokken Besturen, zou men er theoretisch 27 kunnen toewijzen aan het Bestuur Ruimtelijke Ordening te Gent.

Een vergelijking met het personeelsbestand, dat overgedragen werd in 1982, is evenwel niet mogelijk omdat er per provincie geen afzonderlijke gegevens beschikbaar zijn **voor** iedere buitendienst van de vier betrokken Besturen.

Er is een personeelstekort zowel in de buitendienst van het Bestuur Ruimtelijke Ordening van de provincie Oost-Vlaanderen als in andere provincies. Dit is gebleken uit de antwoorden die mij door de dienstchefs van de betrokken buitendiensten werden verstrekt ingevolge mijn rondvraag van 22 juni 1989 in verband met de personeelsproblematiek in deze diensten.

De voornaamste vaststellingen uit het ingesteld onderzoek zijn de volgende.

1. Binnen de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu hebben zich sinds 1982 belangrijke verschuivingen voorgedaan.
 - a) Het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening beschikte in 1982 over een personeelsbestand van 362 eenheden, waaronder 246 in de buitendiensten. In de huidige personeelsformatie zijn er voor dit Bestuur nog 244 betrekkingen voorzien, waar onder 175 voor de buitendiensten.
 - b) Het Bestuur Monumenten en Landschappen had in 1982 een personeelsbestand van 40 eenheden ; in de huidige personeelsformatie zijn er 92 betrekkingen voorzien. De 52 bijkomende betrekkingen waren noodzakelijk om de buitendiensten te bemannen.
 - c) De 2 overige Besturen (Leefmilieu en Landinrichting) beschikten in 1982 over een personeelsbestand van 321 eenheden ; de huidige personeelsformatie voorziet voor deze Besturen 379 betrekkingen.
2. Sinds 1982 is het werkvolume in de Buitendiensten voor het Bestuur Ruimtelijke Ordening gevoelig toegenomen.

Daar de ontstane toestand niet verder mag blijven duren, heb ik bij mijn collega's, die instaan voor de administratieve en begrotingscontrole, aangedrongen opdat zij hun akkoord zouden geven voor de onmiddellijke aanwerving van 36 gesubsidieerde contractuelen in overtal ten behoeve van het Bestuur Ruimtelijke ordening ten einde een gedeelte van de ontstane achterstand in de te behandelen dossiers in te halen. Dit zou moeten gebeuren in afwachting van de herziening van de personeelsformatie van de betrokken Besturen van AROL, die nog een tijd kan aanslepen.

Vraag nr. 213
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van de heer H. SUYKERBUYK

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Afwijkingen van de gewestplannen

Bij besluit d.d. 15 maart 1989 heeft de Executieve beslist een aantal volgens de stedenbouwwet toegelaten afwijkingen van de voorschriften van de gewestplannen, niet meer toe te staan.

Ten gronde is deze beslissing verdedigbaar. Er rijst wel een probleem omtrent het inwerking-treden van dit besluit. Het besluit verscheen in het Belgisch Staatsblad van 6 juni 1989.

Volgens alle rechtsbeginselen vallen aanvragen, vóór die datum ingediend niet onder toepassing van het besluit.

Kan de geachte Minister bevestigen dat deze stelling de juiste is ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De toepassing van het besluit van 15 maart 1989 (het vierde uitvoeringsbesluit op het mini-decreet van 28 juni 1984, zoals het genoemd wordt) heeft een aantal moeilijkheden aan het licht gebracht.

Ten eerste is er de vraag – zoals terecht door het geachte lid gesteld – naar de correcte afhandeling van de aanvragen ingediend vóór het inwerking-treden van dit besluit. Er dient opgemerkt te worden dat geen overgangsbepalingen in het besluit zijn ingelast.

Eenzijds verwijst het geachte lid naar alle rechtsbeginselen, volgens welke alle aanvragen, ingediend vóór de datum van inwerking-treding, niet onder toepassing van het besluit zouden vallen.

Anderzijds blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State (arrest nr. 18.527 d.d. 8 november 1977) dat de overheid, zou moeten rekening houden bij de beoordeling van een aanvraag, met de feitelijke gegevens en met de verordeningsbepalingen zoals die zich voordoen en gelden op het ogenblik dat de vergunningsverlenende overheid gehouden is te beslissen over de aanvraag.

Er bestaat daar dus een juridische controverse waarover nog geen uitsluitsel kan gegeven worden.

Ten tweede hebben er zich ondertussen een aantal concrete gevallen voorgedaan ongeacht of ze nu vóór of na het van kracht worden, werden ingeleid, waarbij men tot de conclusie komt dat uit louter stedenbouwkundig en planologisch oogpunt, een verantwoorde oplossing mogelijk zou zijn geweest, maar die, omwille van de stringente bepalingen van dit besluit, niet kunnen in overweging genomen worden. Het typische geval van een bloeiend landbouwbedrijf, gelegen in een natuurgebied, dat evenwel, zij het zelfs kleine uitbreidingen wenst, kan hier geciteerd worden. Derhalve werd aan mijn administratie opdracht gegeven deze dubbele problematiek grondig te bestuderen, met het doel een oplossing te zoeken voor de concrete situaties die zich voordoen. Eventueel zal daaruit kunnen blijken dat een aanpassing van het besluit zich opdringt. Verslag hierover moet mij nog uitgebracht worden zodat het mij daarna mogelijk zal zijn de Vlaamse Executieve over deze problematiek voor te lichten en concrete maatregelen voor te stellen.

Ik zal niet nalaten het geachte lid meer uitgebreid en concreter antwoord te verstrekken van zodra de vordering van dit dossier het het mogelijk maakt.

Vraag nr. 4
van 26 oktober 1989
van de heer A. DE BEUL

Bescherming monumenten en landschappen – Restauratiewerken kathedraal te Antwerpen

Naar aanleiding van de „Open Monumentendag” van

10 september jongstleden bezochten 20.000 geïnteresseerden de restauratiewerken aan de Antwerpse kathedraal.

In 1993 wordt Antwerpen de culturele hoofdstad van Europa, en zal de aandacht van de hele wereld gevestigd worden op de Vlaams-Nederlandse cultuur.

De voorbereiding van de restauratiewerken aan de kathedraal te Antwerpen is thans zover gevorderd dat, mits een gewaarborgd financieringsplan, de kathedraal in 1993 terug kan opengesteld worden voor het publiek.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mij mede te delen of hij bereid is voor deze tijdige restauratie van de kathedraal te Antwerpen de vereiste kredieten op zijn begroting te reserveren.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik het Bestuur voor Monumenten en Landschappen van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu opdracht heb gegeven onderhandelingen aan te knopen met het provinciebestuur van Antwerpen teneinde een programmatie van werken en kredieten voor te bereiden.

Op de begroting van volgend jaar zal een belangrijk bedrag gereserveerd worden voor de verdere restauratie van de Antwerpse kathedraal.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 316
(Zitting 1988-1989)
van 30 augustus 1989
van de heer J. CUYVERS

Afvalstoffenbeleid – Verwerking afval en controle lozingsvergunningen

De NV Halterman te Beveren-Waas verwerkt afval dat soms ook afkomstig is van het buitenland. Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op de volgende vragen.

1. Welke soorten afval mag het bedrijf volgens de vergunningen verwerken ?
2. Welke verwerkingsystemen moeten gebruikt worden per soort afval ?
3. Hoeveel tonnen van welke soorten afval heeft het bedrijf verwerkt voor de jaren 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989 ? Welk percentage was voor elke soort afval afkomstig van welk buitenland ?
4. Wanneer werd het bedrijf door OVAM gecontroleerd voor de tijdsperiode 1984-1989 ? Wat waren dan de vaststellingen van de bevoegde diensten ? In welke mate bleek dat het bedrijf de vergunningen respecteert ?

5. Wanneer werd het bedrijf door de VMZ gecontroleerd ? In welke mate komt het bedrijf de lozingsvoorwaarden na ?
6. Hoeveel inwonersequivalenten procudeert het bedrijf door de afvalverwerkende activiteiten :
 - a) vóór zuivering ;
 - b) eventueel als restvervuiling ?
7. Werden er aan het bedrijf eventueel saneringsmaatregelen opgelegd ? Welke en tegen welke datum moet het bedrijf die eventueel nakomen ?

Antwoord

Vraag 1

De soorten afval die het bedrijf volgens de haar toegekende vergunningen mag verwerken, zijn verontreinigde chemische vloeistoffen.

Vraag 2

Voor alle afvalstromen is het verwerkingsysteem distillatie.

Vraag 3

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij bezit geen gegevens over de verwerkte hoeveelheden afval voor de jaren 1984, 1985, 1986 en 1987. In 1988 werd aangifte gedaan van verwerking van de volgende soorten.

- a) Afvalstoffen die hoofdzakelijk zijn samengesteld uit chemische stoffen gekenmerkt door het symbool T (giftig) voorkomend op de lijst van de bij art. 723bis § 4, van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming bedoelde bijlage I (afvalstoffencode 001) ;
- b) Afvalstoffen die meer dan 10 % organische oplosmiddelen bevatten (afvalstoffencode 015).

Het bedrijf meldt geen verwerking van afval afkomstig uit het buitenland.

Vraag 4

In de periode 1984-1989 werd het bedrijf twee maal bezocht met betrekking tot de destillatie en recuperatie van solventen en de verwijdering van waterzuiverings-slib.

De voornaamste klanten zijn afkomstig uit de (petro) chemische industrie waarvoor zuiver loonwerk verricht wordt. Dergelijke bedrijven beschikken dikwijls niet over de gepaste installaties om de scheidingen van solventen door te voeren. Er worden enkel uniforme, grote partijen (min. 100 ton) aanvaard en geen vaten.

De vergunningsvoorwaarden werden gerespecteerd en er konden geen overtredingen worden vastgesteld. Resultaten van Onderzoek in het kader van opdrachten vanwege het parket van Antwerpen dienen aldaar bevestigd te worden.

Vragen 5, 6 en 7

Het bedrijf in kwestie wordt vier maal per jaar gecontroleerd door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering.

Proces-verbaald werd opgemaakt indien de voorwaarden vermeld in de lozingsvergunning d.d. 6 juli 1988 werden overschreden. Er werd reeds tweemaal PVO opgemaakt met name d.d. 31 januari 1989 en d.d. 29 augustus 1989.

Om volledig aan de lozingsvoorwaarden te voldoen werd de biologische zuivering midden 1989 uitgebreid met de bouw van twee nieuwe beluchtingsbekkens met een nuttige inhoud van 500 m³ per bekken zodanig dat over een totale capaciteit van 1.500 m³ kan worden beschikt.

Vraag nr. 361
(zitting 1988-1989)
van 9 oktober 1989
van de heer H. LAUWERS

0 VAM-plan – Uitgevaardigde vergelijkingen, plannen en richtlijnen inzake slib

In het OVAM-plan (besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 25 februari 1987) worden vergelijkingen, doelplannen, afvoerplannen en richtlijnen aangekondigd met betrekking tot slib van waterzuivering, rioolslib, septisch materiaal, baggerspecie en meer.

Kan de geachte Minister mij meedelen of deze reeds zijn uitgevaardigd? Welke? Welke niet? Hoe kwamen ze tot stand, wat bepalen ze en met welk doel?

Antwoord

In het plan bijzondere afvalstoffen 1986-90 werden onder de rubriek „te nemen maatregelen” een aantal initiatieven/maatregelen aangekondigd in verband met de door het geachte lid aangeduide afvalstoffen. Hierna volgt een overzicht van de voorgestelde maatregelen en de stand van zaken.

1. Slib van rioolwaterzuivering

Een slibafvoerplan werd aangekondigd in het kader van de voorbereiding van het ontwerpplan 1991-1995 deze plannota wordt thans afgewerkt en deze zal begin 1990 ter consultatie voorgelegd worden.

2. Slib van rioolreiniging en septische putten

Een wettelijke regeling voor de ruimers (cf. erkenningregistratie) is tot nu toe niet geoperationaliseerd. Door de VMZ werden een aantal zuiveringsinstallaties aangepast voor de verwerking van septisch materiaal. Zo werd in 1989 190.000 m³ septisch materiaal mee verwerkt in zuiveringsstations.

3. Baggerspecie

Binnen de Vlaamse Executieve werd een werkgroep ad hoc, in verband met de baggerproblematiek opgericht belast met de uitwerking en coördinatie van het beleid inzake baggerspecie. Momenteel wordt een rapport ter zake afgewerkt. Opgemerkt moet worden dat de opstelling van een bindend normenkader essentieel blijft.

Vraag nr. 7
van 17 oktober 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Tracé Havenweg – Zandophogingen Kabeljauwpolder en MER

Voor de aanleg van de Havenweg werd gesteld dat voorafgaandelijk een MER moet worden uitgevoerd om de diverse tracés te onderzoeken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoe is het te verklaren dat op dit ogenblik al een „voorlopige zandophoging wordt aangebracht op de „Kabeljauwpolder” (B4/7137S planindicatie) met als argument dat dit het „definitieve” tracé (DO 251 A45 - procesverbaal schepencollege van Antwerpen) van de havenweg dient?

2. Kunnen vergunningen uitgereikt door lagere besturen en die vooruitlopen op het MER worden stopgezet?

Zo ja, door wie dient deze beslissing dan genomen te worden?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, en de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de aanleg van de Havenweg onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer ressorteert. Voor de stedenbouwkundige aspecten is de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting bevoegd.

Een milieueffectrapport werd aan het ter zake bevoegde Bestuur voor Leefmilieu van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu nog niet voorgelegd.

Vraag nr. 8
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Afvalstoffenbeleid – Berging Nederlands kanaalslib in de buurt van Gent

Rijkswaterstraat zou bij Sas-van-Gent, Dekkerspolder in Westdorpe, een groot slibdepot aanleggen voor het verontreinigd slib uit het kanaal Gent-Terneuzen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. of hij of zijn diensten door de Nederlandse Rijkswaterstraat daarover werden gecontacteerd ; of er overleg werd gepleegd ; zo niet, waarom niet ;

2. welke exacte informatie de Gemeenschapsminister ter zake heeft ;

3. welke voorstellen en voorzieningen hij heeft voor de berging van het Belgisch kanaalslib uit het kanaal Gent-Terneuzen ?

Antwoord

Vraag 1 en 2

Omtrent de berging van Nederlands slib uit het Zeekanaal naar Gent werd door de Nederlandse Rijkswaterstaat geen rechtstreeks contact met OVAM genomen. Door het Bestuur der Waterwegen 1° Directie te Gent werd een vraag aan OVAM gericht om 50.000 m³ slib (van Nederlands grondgebied) éénmalig te bergen op de stortplaats Callemansputte te Zelzate. Die vraag werd ingevolge artikel 6bis van het Afvalstoffendecreet door OVAM ongunstig geadviseerd.

Vraag 3

Voor de berging van het baggerslib van het kanaalgedeelte op Belgisch grondgebied zijn momenteel twee stortplaatsen in exploitatie enerzijds de slibbergingsput Callemansputte te Zelzate, anderzijds het proefstort Geuzenhoek te Gent. Beide stortplaatsen worden volledige conform de bestaande wetgeving (onder klasse 1-stortvoorwaarden) geëxploiteerd.

Vraag nr. 9 van 23 oktober 1989 van de heer R. DAEMS

Afvalstoffenbeleid – Klasse I-stortplaatsen van OVAM

Sedert jaren wordt er terecht gepleit voor de aanleg van 1 goed uitgerust klasse 1-stortplaats per provincie. Van effectieve realisatie is blijkbaar nog maar weinig in huis gekomen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. welke concrete initiatieven hij ter zake voor iedere provincie reeds heeft genomen ;
2. welke voorbereidende milieustudies reeds zijn gemaakt ; (per lokatie) ;
3. welke onteigenings-, verwervings- of aankoopprocedures ter zake voor iedere lokatie werden gedaan ; met welk resultaat ; wie de vorige of huidige eigenaar was/is ;
4. welke de privaatrechtelijke of publiekrechtelijke gesprekspartners in iedere provincie zijn ; welke de bevoegdheid en motivering ervan is ;
5. welke milieumaatregelen hij voorziet ;
6. welke afvalstoffenaanvoer hij voorziet per stortplaats en hoe hij deze aanvoer meent „te garanderen” ;
7. of hij geen privé-exploitatie overweegt ; zo ja, volgens welke procedure ?

Antwoord

Vooreerst wens ik het geachte lid erop te wijzen dat

het aanleggen van klasse 1-stortplaatsen algemeen als een noodzakelijkheid aanvaardt wordt. Zodra de mogelijke lokalisaties echter bekend worden ontstaat in de verschillende subregio's een groot verzet. Dit fenomeen is niet typisch Vlaams, doch internationaal gekend als het NIMBY-effect (not in my back-yard).

Volgende concrete initiatieven werden tot nog toe door de OVAM genomen.

– Rumst (klasse 1-stortplaats)

Op 21 december 1983 heeft de Vlaamse Executieve de aankoop van de gronden goedgekeurd.

In de loop van het jaar 1984 hebben zowel het Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening en het Provinciebestuur van Antwerpen respectievelijk de bouw- en uitbatingaanvraag geweigerd.

Daartegen heeft de OVAM beroep aangetekend en op 30 september 1987 heeft mijn voorganger bij ministerieel besluit het beroep ongegrond verklaard en werd derhalve de weigering van het Provinciebestuur van Antwerpen bevestigd. Tot op heden heeft het Bestuur van Ruimtelijke Ordening en Stedebouw nog geen uitspraak gedaan over het in 1984 ingestelde beroep.

– Bilzen (klasse 1-stortplaats)

Op 21 december 1983 heeft de Vlaamse Executieve het principe goedgekeurd voor de aankoop van 25 ha industrieterrein, eigendom van het Ministerie van Openbare Werken (Dienst voor de Scheepvaart). In 1984 weigerde echter de toenmalige Minister van Openbare Werken de gronden te verkopen. Ook de gemeente Bilzen protesteerde tegen de aanleg van een stortplaats op haar grondgebied.

De site was als de beste keuze naar voor gekomen na een onderzoek van 13 verschillende mogelijke lokaties. Dit werd achteraf nogmaals bevestigd na een bijkomend onderzoek door drie experten-professoren met betrekking tot alle ecologische aspecten.

Aangezien de Vlaamse Gemeenschap en OVAM juridisch in de onmogelijkheid verkeerden de gronden van een ander Openbaar Bestuur, in casu het Ministerie van Openbare Werken, te onteigenen, was een oplossing mogelijk.

Naderhand is een andere oplossing met ruiling van gronden via overleg tot stand gekomen. Een oplossing kan binnenkort verwacht worden.

– Evergem (Meyntjesgoed)

In 1984 werd na een onderzoek van verschillende alternatieven en overleg met verschillende instanties door de OVAM een voorstel geformuleerd voor de aankoop van 26 ha industriezone te Evergem, voor de aanleg in ophoging van een klasse 1-stortplaats.

Er werd door het Comité tot Aankoop een schattingverslag opgesteld en het advies aan de Inspectie van Financiën werd gevraagd. De Inspectie stelde een ganse reeks bijkomende vragen.

Er was zeer veel protest van de plaatselijke bevolking. De toenmalige Gemeenschapsminister besliste achteraf andere alternatieven te bestuderen.

In februari 1987 werd door het Seminarie voor Survey en Ruimtelijke Ordening (RUG) een onderzoek verricht naar mogelijke alternatieven.

Uit de studie bleek dat deze site naast een site op de rechteroever van het kanaal Gent-Terneuzen (Moervaart) als beste keuze te beschouwen waren. Laatstgenoemde site is eigendom van de Stad Gent. Aan de Stad Gent werd de vraag gesteld de gronden te verkopen.

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat reeds zeer vele inspanningen geleverd en studie uitgevoerd werden. Telkens botst men echter op plaatselijke weerstand. Voor één site (Rumst) was de site zelfs verworven doch verkreeg de OVAM de nodige vergunningen niet.

Ten slotte kan ik het geachte lid mededelen dat ik binnenkort een globaal pakket aan sites voor het ganse Vlaamse Gewest aan de Vlaamse Executieve ter goedkeuring zal voorleggen.

**Vraag nr. 10
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS**

Afvalstoffenbeleid – DRANCO-procédé, toepassingen, aanbestedingsprocedure en kostprijs

Het bedrijf OWS (Organic Waste System) werkt mee aan de ontwikkeling van het procédé DRANCO in ons land.

De NV ACEC en de RUG hebben aan deze technologie meegewerkt. De overheid (OVAM) heeft bijgedragen in de financiering.

Intussen heeft ACEC NV zich teruggetrokken.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke exacte financiële bedragen werden hieraan door het Vlaamse Gewest (OVAM) besteed ?
2. Wie is de formele eigenaar van dit procédé (brevet, octrooi) ?
3. Hoe is men precies tewerk gegaan voor de keuze van een andere privé-partner na het vertrek van de NV ACEC uit dit project ?
4. Welke objectieve criteria werden aangewend om de gelijkheid inzake zo'n overname tussen verschillende belangstellende ondernemingen te garanderen ?
5. Heeft men daartoe een publieke oproep gedaan met bijzonder bestek naar belangstellende ondernemingen toe ?
6. Indien men niet zo'n publieke oproep heeft gedaan, wat is daar dan de reden voor ?
7. Welke concrete toepassingen overweegt de Minister voor dit systeem op praktijkschaal ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De pilootinstallatie en de proefexploitatie ervan gedurende de studieovereenkomst werden gefinancierd door de OVAM ten bedrage van 18.431.802 BEF. Tegenover deze financiering staat dat de OVAM voor 3/4 eigenaar is van de proefinstallatie en bovendien een remuneratie bekomt ten belope van 1 % op elke verkochte installatie die gebruik maakt van deze technologie.

Er werden 2 patenten genomen op dit procédé door ACEC. Deze werden overgedragen aan OWS.

Het initiatief om een nieuwe partner te zoeken kwam van ACEC. Deze heeft de onderhandelingen gevoerd waaruit Mercantile Belliard als de voor hen meest aangewezen opvolger is naar voor gekomen.

De concrete toepassingen van deze technologie dienen gezien te worden in het algemeen kader van het beleid inzake huisvuilverwerking. Hierin worden de algemene prioriteiten inzake achtereenvolgens voorkoming, recuperatie en recyclage, gevolgd door verwerking door bij voorkeur verbranding met energierecuperatie en doorgedreven rookgasbehandeling, gehanteerd. In dit kader dient tevens selectieve inzameling, doorgedreven recuperatie en recyclage van diverse huisvuilfracties en de adequate verwerking van klein chemisch afval gezien te worden. Vermits de DRANCO-technologie recyclage gericht is zijn er beslist toepassingen in Vlaanderen mogelijk. Ter zake is op dit ogenblik een studie lopende teneinde optimale verwijderingszones vast te stellen. Niettemin wordt er reeds een eerste toepassing op dit ogenblik overwogen binnen het werkingsgebied van de intercommunale IGEAN.

**Vraag nr. 12
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS**

OVAM – Stortplaats „Hooge Maey”

Omdat de stad Antwerpen de eeuwige kritiek beu was rond deze stortplaats werd de vergunning voor klasse II-stortplaats aangevraagd.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mij het volgende mede te delen.

1. Welk advies heeft de OVAM te diens aanzien verstrekt ?
2. Welke initiatieven voor de sanering van deze stortplaats zijn genomen door de OVAM ; door de stad Antwerpen ?
3. Welke saneringswerken werden reeds uitgevoerd ; door wie ; volgens welke procedure ; voor welk bedrag ?
4. Waarheen gaan de grote hoeveelheden industriële afvalstoffen die voorheen aldaar werden gestort ?
Hoe wordt dit gecontroleerd ?
Welke voorzieningen werden getroffen ?

5. Overweegt hij niet een initiatief op gang te brengen om deze stortplaats aan een gespecialiseerde onderneming over te dragen ?

Antwoord

Vraag 1

Voor de vergunningsaanvraag van de stad Antwerpen om te Antwerpen Hooge Maey een klasse II-stortplaats uit te baten werd op 30 juni 1989 door OVAM een ongunstig advies uitgebracht voor de zones A en B en een beperkt gunstig advies om in een overgangperiode (tot 17 juli 1990) de zone C en D verder op de huidige manier als klasse II-stortplaats te exploiteren en definitief af te werken tegen uiterlijk 31 december 1990.

Voor de zones A en B kan de exploitatie als (klasse II)-stortplaats maar worden geëvalueerd op basis van een aanvraagdossier dat conform het uitvoeringsbesluit van 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem, is opgesteld.

Vraag 2 en 3

Hiervoor kan verwezen worden naar het antwoord op vraag 51 van 28 september 1988. Aanvullend kan vermeld worden dat de Kleine Waterbeheersingswerken momenteel in uitvoering zijn.

Vraag 4

De klasse I-afvalstoffen die voorheen op de Hooge Maey werden gestort, dienen afgevoerd te worden naar andere vergunde afvalverwerkingsinstallaties onder meer andere klasse I-stortplaatsen. Voor de vrachten die op de Hooge Maey worden geweigerd, wordt door de Dienst Toezicht van OVAM regelmatig de definitieve bestemming onderzocht.

Vraag 5

De verantwoordelijkheid voor de exploitatie van de Hooge Maey ligt bij de stad Antwerpen. Een eventuele overdracht aan een onderneming behoort dan ook in eerste instantie tot de bevoegdheid van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Antwerpen.

**Vraag nr. 16
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS**

Afvalstoffenbeleid – Asbestcementstort Hofstade (Aalst)

Onlangs werd een illegale stortplaats ontdekt op de terreinen van Distrihout te Hofstade.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. wie deze stortplaats heeft gesignaleerd ;
2. welke PV's werden opgesteld ;
op grond van welke overtredingen ;
3. welke maatregelen van milieubescherming werden genomen ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid op zijn vragen het volgende antwoorden.

1. Deze stortplaats werd gesignaleerd door de Bond Beter Leefmilieu, mr. Vanhoutte.
2. Op 4 augustus 1989 werd ter plekke pro-justitia opgesteld tegen de NV Distrihout wegens het illegaal opslaan van afvalstoffen (art. 5, 6 en 25 van het afvalstoffendecreet).
3. De terreinen werden voorlopig afgesloten. De verwijdering van de afvalstoffen naar een klasse I-stortplaats werd bevolen.

**Vraag nr. 18
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS**

OVAM – Afdekmaterialen op stortplaatsen

Het stortplaatsbesluit van de Vlaamse Executieve voorziet onder andere in een dagelijkse afdek en tussenafdek. In de regel dient hiervoor zand of aarde te worden gebruikt, ook andere materialen kunnen worden gebruikt mits „goedkeuring van OVAM”.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. welke materialen – in een exhaustieve opsomming – hiervoor in aanmerking komen ; aan welke criteria deze moeten voldoen (fysische, chemische toestand, samenstelling, uitloogbaarheid, enzovoort).

Men kan immers deze toelatingen niet geven „naargelang van de omstandigheden” (dit wil zeggen naargelang van de persoon) ;

2. welke materialen – in een exhaustieve opsomming – hiervoor niet in aanmerking komen en op grond van welke criteria.

Men stelt immers vast dat OVAM zelf verbrandingsassen die volgens sommige experts (EG-richtlijnen) zelfs als giftig worden beschouwd als afdek materiaal promoveert.

Antwoord

Vraag 1 en 2

Het doel van het aanbrengen van tussenafdek op een stortplaats bestaat in het voorkomen van onder meer stank-, geur- en stofhinder, zwerf- en waaivuil, ongedierte bij de stortexploitatie.

Met het oog op een optimale benutting van de stortcapaciteit dienen als tussenafdek dan ook zoveel mogelijk afvalstoffen, die aan voormeld doel beantwoorden, gebruikt te worden.

Afhankelijk van de lijst van afvalstoffen die toegelaten zijn op een bepaalde stortplaats, overeenkomstig de exploitatievoorwaarden voor die stortplaats, kunnen verschillende afvalstoffen in aanmerking komen als tussenafdek materiaal.

De verbrandingsas kan in gunstige omstandigheden beantwoorden aan de functie van tussenafdek materiaal.

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat de tussenafdek niets te maken heeft met de eindafwerking van een stortplaats die uit een opbouw van verschillende lagen bestaat met een totale minimum dikte van 1,5 m en die bij de definitieve beëindiging van de stortactiviteiten dient aangebracht te worden.

Vraag nr. 21
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Stortplaats te Burst

Door de onderzoeksrechter te Oudenaarde werd aan de media en pers gevraagd een bericht om te roepen naar aanleiding van het vinden van „mannelijke lichaamsdelen op een stortplaats” te Burst.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. of dit feit hem of zijn diensten bekend is ;
2. zo neen, waarom niet ;
3. aan wie de exploitatie van deze stortplaats behoort ;
4. of deze feiten door de OVAM opgemerkt werden aangezien deze toch belast is met het toezicht ;
5. welke acties door de OVAM ondernomen werden ten opzichte van de stortexploitant die ter zake verantwoordelijkheid draagt voor de stortplaats en zulk een „ontdekking” toch naar mogelijke zware strafbare feiten verwijst ;
6. of hij vindt dat de OVAM ter zake de stortexploitant in gebreke moet stellen ;
7. welke zijn houding is ten opzichte van geruchten als zou een OVAM-ambtenaar (een stedenbouwkundige) erg nauwe betrekkingen hebben met de stortexploitant en van de zaak misschien meer weten.

Antwoord

Ik kan het geachte lid het volgende antwoorden op zijn vragen.

1. Dit feit werd de OVAM bekend via de pers.
2. Tot op heden werd de OVAM door het Parket niet op de hoogte gebracht.
3. De exploitatie van de stortplaats gebeurt door de nv Danckaert Stortbeheer te Erpe-Mere (Burst), Gentsstraat 103.
4. Neen.
5. Niet ter zake gezien antwoord op 4.
6. Neen, aangezien de firma beweert zelf de gerechtelijke diensten verwittigd te hebben.
7. Binnen de dienst Toezicht van de OVAM zijn geen stedenbouwkundige ambtenaren in dienst.

Vraag nr. 24
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Afvoer shredderafval te Genk

Door OVAM zouden 35 .000 ton shredderafval te Genk zijn afgevoerd.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mij het volgende mede te delen.

1. Hoeveel afval werd effectief afgevoerd ?
2. Welke is de exacte procedure van ingebrekestelling en „ambtshalve” verwijdering ?
3. Welke is (was) de bestemming van het afval ?
4. Door wie werd deze bestemming beslist, op grond waarvan ?
5. Wie werd belast met de afvoer, volgens welke procedure, tegen welke prijs ?
6. Welke gerechtelijke procedures werden gevoerd en met welk resultaat ?
7. Welke vergunningen werden door de eigenaar van de afval aangevraagd, welke werden verleend of geweigerd en wat was het OVAM-advies ter zake ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen omtrent de ambtshalve verwijdering door OVAM van de shredderafval van de terreinen aan de M. Habetslaan te Genk, kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

ad 1

De effectieve hoeveelheid aan afvalstoffen die van de betrokken terreinen werd verwijderd bedraagt 36.180,86 ton.

ad 2

De door OVAM ambtshalve uitgevoerde werken waren een rechtstreeks gevolg van de pro-justitia's opge-maakt op 11 april 1985 en 6 juni 1986 in toepassing van artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 inzake toezicht, waarbij overtredingen van de artikelen 5, 6 en 25 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen werden vastgesteld. In toepassing van artikel 13 § 1, 3° en artikel 21 § 2, c van hetzelfde decreet werd de verwijdering van afvalstoffen ambtshalve door OVAM uitgevoerd nadat de NV Stelimet officieel in gebreke werd gesteld bij brief van 11 maart 1988 en 6 april 1988. De eigenaar van de betrokken terreinen, met name de heer Stevens A – De Proft, Sint-Mariastraat 21 te 1080 Brussel werd bij aangetekende brief van 22 december 1988 eveneens voor het niet uitvoeren van de opgelegde saneringsmaatregelen formeel in gebreke gesteld.

ad 3 en 4

Aangezien de illegaal aanwezige shredderafval diende te worden verwijderd naar een klasse 1-stortplaats werd, mede gelet op de transportafstand en na advies

van de Inspectie van Financiën besloten tot afvoer naar de stortplaats van de NV Remo te Houthalen.

ad 5

Op datum van 31 mei 1988 werd door OVAM via de procedure van beperkte offertevraag aan een aantal aannemers prijs gevraagd voor de verwijdering (laden en transport) van de afvalstoffen. De opdracht werd bij brief van 22 december 1988 overgemaakt aan de BVBA Vervoer Ceulemans, Nieuwdorpstraat 17 te 3600 Waterschei. De kostprijs voor laden en transport bedraagt 4.774.513 BF (exclusief BTW).

ad 6

De volgende gerechtelijke procedures worden gevoerd.

- * Een procedure bij de Raad van State ingeleid door de heer Stevens op 26 januari 1989. De memories werden gewisseld. Tot op heden werd nog geen verslag van het auditoriaat uitgebracht.
- * Een kortgeding-procedure bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Mechelen :
 - dagvaardiging van 30 december 1988 in stopzetting van de ambtshalve verwijdering ;
 - afgewezen bij beschikking van de voorzitter d.d. 23 februari 1989 ;
 - beroep is hangende.

ad 7

Door de NV Stelimet werd een aanvraag ingediend tot het bekomen van een vergunning voor een opslagplaats voor shredderafval op de betrokken terreinen. Bij beslissing van de Bestendige Deputatie van 13 oktober 1988 werd de aangevraagde vergunning geweigerd. Het door de OVAM uitgebrachte advies van 26 juli 1988 in verband met deze aanvraag was ongunstig. Op 9 november 1988 werd door de NV Stelimet tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie beroep aangekend. Bij ministerieel besluit van 22 augustus 1989 werd het beroep verworpen.

**Vraag nr. 26
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS**

Afvalstoffenbeleid – Reglementering inzake PCB (Polychlorobifenylen)

Sedert jaren is er heel wat te doen over PCB-producten, die door hun onafbreekbaarheid en chronische toxiciteit erg verontreinigd zijn.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. welke reglementeringen en besluiten ter zake reeds genomen zijn (o.w. in uitvoering van EG-richtlijnen) ;
2. welke vergunningen en/of erkenningen er werden verleend om PCB-producten op te slaan, te verwerken, te behandelen, te vernietigen ;
3. aan wie, wanneer en voor welke termijn deze ver-

gunningen en/of erkenningen werden verleend ; onder welke technische en financiële voorwaarden ;

4. hoeveel PCB-producten met toelating werden afgevoerd naar het buitenland ;
5. hoeveel PCB-producten bij de Vlaamse Milieuminister werden aangegeven door :
 - de NMBS,
 - de RTT,
 - de Minister van Openbare Werken,
 - de Elektriciteitsbedrijven,
 - de Industrie.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De Europese Richtlijnen en inzonderheid deze met betrekking tot afvalstoffen zijn aan een herziening en herstructuratie toe. Ter zake, en vermits de afvalstoffenrichtlijn 75/442 in haar gewijzigde vorm als kaderrichtlijn zal fungeren, werd door de Commissie een voorstel ingediend op 16 augustus 1988. Dit voorstel ligt op dit ogenblik nog ter discussie voor. Van zodra de besprekingen betreffende de kaderrichtlijn beëindigd zullen zijn, zullen de overige ontwerp-Richtlijnen, zowel nieuwe als wijzigingen op bestaande, ter discussie komen. Hieronder valt eveneens de herziening van de Richtlijn inzake verwerking van PCB's.

Gelet op voormelde evolutie op het niveau van de Europese Gemeenschap enerzijds en de noodzaak tot herwerking van de bestaande afvalstoffenwetgeving in Vlaanderen, werd een ontwerp-decreet betreffende het voorkomen en het beheer van afvalstoffen tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen bij de Vlaamse Raad ingediend. Naast verschillende andere doelstellingen, is het eveneens de bedoeling door middel van dit decreet ten volle de Europese Richtlijnen na te leven in Vlaanderen. Dit geldt derhalve in het bijzonder voor PCB-houdende afvalstoffen.

Hierna werd de lijst opgenomen van de firma's die een vergunning en/of erkenning bezitten waardoor zij bepaalde activiteiten met PCB's mogen uitoefenen.

Vergunninghouder	Type	Datum	Termijn tot
Antwerp Waste Management n.v.	MB	29.01.88	31.12.90
Afvalstoffen Terminals Vlaanderen n.v.	MB	26.09.88	31.08.91
BASF Antwerpen n.v.	BBD (1) MB (2)	16.10.86 27.01.87	21.11.97 21.11.97
Booy Clean n.v.	MB	23.09.88	31.08.91
Coulier n.v.	MB	05.02.85	31.12.89
Dapemo n.v.	MB	21.05.85	30.06.90
Depauw n.v.	MB (3)	06.01.89	31.12.93
De Pauw & Stokoe n.v.	MB	26.09.88	31.08.91
Destructo n.v.	MB	05.07.89	30.06.94

Vergunninghouder	Type	Datum	Termijn tot
Enerco n.v.	MB (3)	19.07.87	31.07.90
Ecowaste n.v.	MB	06.02.89	31.12.93
Indaver n.v.	MB	03.08.87	31.07.90
	BBD	25.08.88	31.12.99
	MB (2)	21.12.88	31.12.99
Mourik n.v.	MB	03.01.85	31.12.89
Pauwels Trafo Belgium n.v.	MB (3)	06.01.89	31.12.93
Smet Jet n.v.	MB	08.03.85	31.12.89
Transcobel pvba	MB	23.02.87	31.12.91
Containerdienst Van den Bosch n.v.	MB	06.02.89	31.12.93

MB Ministerieel besluit houdende erkenning als verwerper van giftige afvalstoffen.

BBD Besluit van de Bestendige Deputatie houdende toekenning van een expbitatievergunning

- (1) Dit besluit bekrachtigt dat het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen van 29 maart 1979 eveneens geldt voor giftige afvalstoffen.
- (2) Ministerieel besluit houdende erkenning als verwerkingscentrum
- (3) Ministerieel besluit houdende erkenning als verwerper van giftige afvalstoffen doch in dit geval uitsluitend voor PCB-houdende afvalstoffen.

De voorwaarden tot het bekomen van een erkenning respectievelijk een vergunning in het kader van de giftige afval, vermits PCB's tot de giftige afval behoren bij concentraties van meer dan 1.000 mg/kg droge stof, zijn deze beschreven in het koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval.

In 1988 werd 700 ton PCB-houdende afvalstoffen aangegeven en gemeld. Deze afvalstoffen werden ter vernietiging aangeboden in vergunde centra in Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de Duitse Bondsrepubliek.

Uit de openbare sector werden 13 ton aangegeven. Hiertoe behoren onder andere deze afkomstig van de RTT, de NMBS en het Ministerie van Openbare Werken. De elektriciteitsbedrijven hebben gezamenlijk 138 ton aangegeven. De overige 549 ton zijn uit de industrie afkomstig.

Vraag nr. 27
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Afvoer afvalstoffen naar Wallonië

Voorname dree stortplaatsen in Wallonië zijn bekend : Mellery, Mont-St.-Guibert en Canivet (Wauthier-Braine).

Sedert jaren zouden grote hoeveelheden Nederlands en Vlaams afval aldaar worden afgevoerd en gestort in niet zeer legale omstandigheden. Recent werd de

stortplaats van Mellery gesloten wegens verregaande bodemverontreiniging.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. hoeveel afvalstoffen vanuit het Vlaamse Gewest naar Wallonië werden afgevoerd ;
2. welke adviezen door het Waalse Gewest aan OVAM werden gevraagd en welke werden gegeven en wanneer (vermelding per dossier en per advies a.u.b.) ;
3. welke zijn houding is ten opzichte van de OVAM-Directeur-generaal, die zeer nauwe banden heeft met ieder van deze Waalse stortexploitanten.

Antwoord

1. Voor de cijfers inzake de hoeveelheden afvalstoffen die vanuit het Vlaamse Gewest naar Wallonië, vooral Waals-Brabant, gevoerd worden moet de OVAM beroep doen op :
 - gegevens van de meldingsplicht voor de producenten van industriële afvalstoffen ;
 - ramingen voor de hoeveelheid huisvuil en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen.

Volgens de meldingsgegevens van 1988 werden 263.110 ton industriële afvalstoffen naar Wallonië afgevoerd. het is evenwel belangrijk dat bijna 200.000 ton te identificeren zijn als schroot en metalen die in een belangrijk staalbedrijf in Wallonië gerecycleerd worden. Daarenboven wordt de hoeveelheid huisvuil geraamd op 170.000 ton (hoofdzakelijk uit het arrondissement Halle-Vilvoorde). Via containerbedrijven zouden jaarlijks 200.000 ton met huisvuil gelijkgestelde afvalstoffen afgevoerd worden. Over afbraakmaterialen zijn geen cijfers bekend.

2. Tot en met 1988 werd slechts vijfmaal door het Waals Gewest aan OVAM advies gevraagd. Het betrof het storten van huisvuil uit het arrondissement Halle-Vilvoorde. De OVAM gaf een negatief advies. De Waalse Overheid hield hiermee geen rekening. In 1989 vroeg de Waalse Overheid, naar aanleiding van 45 vragen om afwijking, een advies aan OVAM. De OVAM gaf telkens een gunstig advies, omdat in Vlaams-Brabant te weinig opvangcapaciteit voor het verwijderen van afvalstoffen voorhanden is.
3. De OVAM Directeur-generaal heeft geen banden met Waalse stortexploitanten. Wel kent hij persoonlijk enkele personeelsleden uit de ter zake bevoegde Waalse administratie omdat een samenwerking tussen het Vlaamse en het Waalse Gewest inzake controle en gemeenschappelijke aanpak wenselijk is. Bovendien heeft de OVAM in het Waals Gewest geen enkele bevoegdheid.

Vraag nr. 28
van 24 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Stortplaatsen te Sint-Niklaas

Door OVAM werden ambtshalve twee stortplaatsen

gesloten te Sint-Niklaas (NV Scheerders – Van Kerckhove).

De Burgemeester aldaar „zou dit ook wel gedaan hebben” maar liet blijkbaar de groene electorale kaas van zijn brood halen (wat jammer ?).

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. op grond waarvan en volgens welke exacte procedure (in detail mét data) deze sluiting gebeurde ;
2. welke contacten er ter zake geweest zijn tussen de OVAM, het Parket en het gemeentebestuur ; wanneer ;
3. of de OVAM-ambtenaren nog wel deze bevoegdheid bezitten nadat het Arbitragehof enkele bepalingen vernietigde van het decreet van 2 juli 1981 (afvalstoffen) ;
4. welke de exacte overtredingen waren die werden vastgesteld (wanneer vastgesteld) ;
welke mogelijkheden aan de exploitant werden gegeven om alsnog zelf de zaak in orde te maken ;
5. of de OVAM stortplaatsen sluit en (twijfelachtige) persberichten uitgeeft om de gehavende reputatie een groen electoraal pluimpje te geven ?

Antwoord

1. De betreffende stortplaatsen werden op 21 september 1989 gesloten in uitvoering van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve (d.d. 21 april 1982) houdende aanduiding van de ambtenaren belast met het toezicht op de uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten ervan.
2. De overtredingen vastgesteld op 16 augustus 1989 werden vastgelegd in een pro-justitia dat op 28 augustus 1989 betekend werd aan de NV SVK, de Burgemeester en de Provinciegouverneur. De heer Burgemeester kon ten allen tijde, na voorlegging van dit pro-justitia, de betreffende inrichting sluiten.
3. De OVAM-ambtenaren bezitten nog steeds de bevoegdheid om over te gaan tot de sluiting.
4. Op 16 augustus 1989 werden de volgende overtredingen vastgesteld.
 - 1) Klasse III-stortplaats : art. 5, 6, 25 van het decreet d.d. 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen ;
 - 2) Monostortplaats voor asbestcementafval : artikel 1 (alg. voorwaarden) en art. 2, 8 1, 0 2 en art. 7, 0 2 en 0 3 (bijzondere voorwaarden) van de uitbatingvergunning verleend door de Bestendige Deputatie (d.d. 15 mei 1987).

Het staat de exploitant vrij te allen tijde een nieuwe vergunningsaanvraag in te dienen en tevens is hij er toe gehouden om de bestaande vergunningsvoorwaarden na te leven.
5. Geregeld worden door verschillende groeperingen

persmededelingen verspreid, waauit moet blijken dat de OVAM inzake controle en handhaving laks is en de opgelegde taken niet uitvoert. De persmededelingen worden in de gesproken en geschreven pers overgenomen. Hierdoor ontstaat in de publieke opinie een vertekend beeld over de realiteit. Immers de OVAM treedt wel geregeld op. Daarom worden sommige acties bewust kenbaar gemaakt.

Vraag nr. 30 van 23 oktober 1989 van de heer R. DAEMS

OVAM – Gifstorten te Wilsele

Te Wilsele werden langs de Dijledreef twee gifstorten „ontdekt”.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Wie heeft ter zake onderzoek gedaan ?
2. Welke zijn de exacte resultaten daarvan (in detail) ?
3. Welke procedure van ingebrekestelling werd er gevolgd en lastens wie ? Op welke juridische grond ?
4. Zijn de ingebreke gestelden de eigenaars of de vervuilers (dit is niet noodzakelijkerwijs hetzelfde) of beiden en krachtens welke juridische argumentatie ?
5. Werden er procedures ingesteld met betrekking tot de opruiming ? Welke ?
6. Welke verwijdering wordt voorzien, welke bestemming ?
7. Door wie wordt de bestemming vastgelegd, volgens welke procedure ?
8. Welke vrijwarende maatregelen zijn voorzien ? Welke definitieve maatregelen van milieubescherming ?
9. Welke is de vermoedelijke kost van deze opruiming ? Welke zijn de vermoedelijke hoeveelheden van de diverse afvalstoffen ?
10. Wanneer overweegt de Gemeenschapsminister om deze werken aan te vatten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende elementen van antwoord op de gestelde vragen mede te delen.

1. Naar aanleiding van de problematiek rond de aanwezigheid van twee industriële stortplaatsen werd door de OVAM een onderzoek verricht.
2. Uit de officiële monsternamen bleek dat beide stortplaatsen sterk verontreinigd zijn met onder andere cadmium en arseen. Tevens werden zeer hoge concentraties aan koper, lood en zink aangetroffen.
3. De eigenaars werden in gebreke gesteld overeenkomstig artikel 21, 8 2, c van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

4. Aangezien de OVAM de procedure ingezet heeft om later de kosten te recupereren op de eigenaars, en ten einde de rechten, bij een eventuele betwisting voor de bevoegde rechtbank niet in gevaar te brengen, wens ik me te beperken tot de mededeling dat de eigenaars geverbaliseerd werden.
5. De procedure voor ambtshalve verwijdering werd door de OVAM ingesteld.
6. De verwijdering van de afvalstoffen zal bestaan uit het gewoon afgraven en de afvalstoffen te storten op een klasse 1-stort.
7. De bestemming wordt vastgelegd door de OVAM en dit in ruggespraak met de bevoegde instanties.
8. Bij het laden van de afvalstoffen zal er zeer streng over gewaakt worden dat er geen stofvorming gebeurt. Voorts zullen alle vrachten met een dekzeil worden afgedekt. Na het storten op een klasse I-stort, zullen de afvalstoffen definitief worden afgedekt met grond.
9. De vermoedelijke kost voor deze opruiming zal minimum 150 miljoen BF bedragen en de vermoedelijke hoeveelheid van de diverse afvalstoffen is 70.000 ton.
10. De opruiming van deze twee stortplaatsen zal worden aangevat in de loop van het jaar 1990.

**Vraag nr. 31
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS**

OVAM – Sanering stortplaatsen van Coral-Metal te Herent

Door OVAM werd de opruiming aangekondigd van de restanten (afvalstoffen) van het bedrijf Coral-Metal te Herent.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke exacte procedure van ingebrekestelling werd gevolgd en op welke juridische gronden (in detail) ?
2. Welke zijn de resultaten van gedane metingen en hoe moet deze afval worden gecatalogeerd in functie van de geldende EG-normen en richtlijnen ?
3. Welke aannemer werd met de werken belast ? Over welke erkenning beschikt hij ? Volgens welke procedure werd hij aangeduid ?
4. Welke is de vermoedelijke prijs van deze werken ? Welke zijn de vermoedelijke hoeveelheden (per post in de meetstaat) ?
5. Wat is de juiste bestemming (naam en plaats) van deze afvalstoffen, hoe werd deze gekozen, door wie, tegen welke prijs ?
6. Welke zijn de voorziene verhandelingen op deze afvalstoffen ?
7. Welke zijn de voorgenomen milieumaatregelen ?
8. Hoe worden deze werken gefinancierd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende elementen van antwoord op de gestelde vragen mede te delen.

1. Overeenkomstig artikel 21, 0 2, c van het decreet van 8 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen is de OVAM overgegaan tot de ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen op het terrein van Coral-Métal te Herent.
2. Na voorafgaande analyse van de afvalstoffen werden deze afgevoerd naar het klasse 1-stort van de NV Remo te Houthalen-Helchteren.
3. De NV WTG uit Bocholt werd belast met de afvoer van deze afvalstoffen. Er was geen erkenning voor de afvoer gevraagd. De NV WTG werd als laagste bieder van een beperkte offerteaanvraag weerhouden.
4. De ambtshalve verwijdering van deze illegale stortplaats werd beëindigd op datum van 19 oktober 1989. Er werd 9.064,160 ton afgevoerd. De prijs voor deze afvoer bedraagt :
 - laden van afvalstoffen aan 30 BF/ton ;
 - schoonmaken van het terrein : inbegrepen in landingsprijs ;
 - transport naar klasse 1-stortplaats Remo aan 160 BF/ton.
 Totale prijs : 2.049.407 BF (19 % BTW inbegrepen).
5. De afvalstoffen werden gestort op de klasse I-stortplaats van de NV RemoS Loerstraat z/n, 3530 Houthalen-Helchteren. Deze stortplaats werd gekozen na het houden van een beperkte offerteaanvraag. De NV Remo, die de meest gunstige prijsofferte aangeboden had, werd door de OVAM weerhouden. Er werd 9.064,160 ton afvalstoffen gestort aan 800 BF/ton (exclusief 19 % BTW en 100 BF/ton milieuheffing). De totale kostprijs voor het storten bedraagt 9.535.496 BF.
6. Deze afvalstoffen werden op het terrein te Herent opgeladen op vrachtwagens en vervolgens vervoerd naar de klasse 1-stortplaats van de NV Remo. Daar werden de afvalstoffen gestort, genivelleerd en afgedekt met grond.
7. De milieumaatregelen die werden genomen zijn de volgende :
 - zo veel mogelijk stofvorming voorkomen bij het laden van afvalstoffen ;
 - de meeste ladingen afdekken met een dekzeil tijdens het vervoer.
 - de gestorte afvalstoffen op de klasse 1-stortplaats afdekken met aarde.
8. Deze werken worden gefinancierd door middel van het „Fonds ambtshalve verwijdering” van de OVAM-begroting. De kostprijs voor de ambtshalve verwijdering van deze afvalstoffen zal verhaald worden op de huidige eigenaar van het terrein, namelijk de NV Pocabé, gevestigd in Borgerhout.

Vraag nr. 32
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Afvalstoffenbeleid – NV Indaver : verbrandingsinstallatie en solidificatie-eenheid

Door de NV INDAVER werd aangekondigd dat nu ook een verbrandingseenheid zal gebouwd worden voor gechloreerde koolwaterstoffen evenals een solidificatieinrichting.

Kan de geachte Gemeenschapsminister als grootste aandeelhouder mij het volgende meedelen ?

1. Verbranding gechloreerde koolwaterstoffen
 - 4 Op grond waarvan werd deze beslissing genomen en door wie ?
 - b) Welke is de investeringskost en hoe wordt dit gefinancierd ?
 - 4 Wanneer werd een vergunning aangevraagd (en/of verleend) ? Welk is het advies dat OVAM verplicht is uit te brengen ?
 - 4 Welke zal de herkomst zijn van deze gechloreerde afvalstoffen ?
 - 4 Welke zijn (in detail) de milieubeschermingsmaatregelen ?
2. Solidificatie
 - 4 Op grond waarvan werd de beslissing genomen, door wie, voor welke afvalstoffen ?
 - 9 Welke is hiervan de investeringskost en hoe wordt dit gefinancierd ?
 - 4 Werd hiervoor vergunning aangevraagd en verleend ? Welk is het advies dat OVAM verplicht is uit te brengen ?
 - 4 Welke zal de herkomst zijn van de aangevoerde afvalstoffen ?
 - 4 Welke zijn de milieubeschermingsmaatregelen ?

Antwoord

1-2/a-b :

De NV Indaver heeft als vennootschap een Raad van Bestuur die terzake bevoegd is om alle nodige beslissingen te treffen. Interne vertrouwelijke gegevens kunnen principieel nooit het voorwerp uitmaken van een antwoord op parlementaire vragen. De antwoorden zijn dan ook beperkt tot die gegevens die in de vergunningsaanvraagdossiers te vinden zijn.

- 1.c Voor de verbranding van gechloreerde koolwaterstoffen werd door de NV Indaver bij de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen een exploitatievergunning aangevraagd op 16 juni 1989 in het kader van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. Door OVAM werd geen advies uitgebracht. Door de Bestendige Deputatie werd vergunning verleend bij besluit van 5 oktober 1989.

In het kader van de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval en haar uitvoeringsbesluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval werden bij de Bestendige Deputatie een exploitatievergunningsaanvraag en bij de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting een aanvraag tot erkenning als centrum voor opslag en verbranding van gechloreerde koolwaterstoffen ingediend, respectievelijk op 3 juli 1989 en 5 juli 1989. De behandeling van de dossiers is nog niet afgerond.

- d. De te verbranden gechloreerde koolwaterstoffen zijn van diverse herkomst.
 - e. De milieubeschermingsmaatregelen welke getroffen worden zijn deze die uitvoerig in de aanvraagdossiers beschreven zijn, evenals de voorwaarden die door de vergunningverlenende overheid in bijlage aan de vergunningsbesluiten zijn toegevoegd of zullen toegevoegd worden.
- 2.c.** De exploitatievergunningsaanvraag voor een solidificatie-inrichting werd door de NV INDAVER ingediend bij de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen op 19 juli 1988 in het kader van het decreet van 2 juli 1981. Door OVAM werd met betrekking tot solidificatie een algemene stellingname naar de Bestendige Deputatie toegeformuleerd op 2 februari 1989.

Door de Bestendige Deputatie werd op 9 februari 1989 een proefvergunning verleend voor een termijn van 2 jaar. In het kader van de Wet van 22 juli 1974 en het koninklijk besluit van 9 februari 1976 werden een exploitatievergunningsaanvraag en een erkenningsaanvraag als centrum voor de vernietiging van giftige afvalstoffen bij de vergunningverlenende overheden ingediend op 22 juli 1988. Door OVAM werd voor de exploitatievergunningsaanvraag advies uitgebracht op 5 oktober 1989 en voor de erkenningsaanvraag op 11 oktober 1989. De behandeling van die dossiers is nog niet afgerond.

- d. De aangevoerde afvalstoffen zijn afkomstig van de metallurgie, galvano-industrie, petrochemie, chemie, petroleumraffinage, keramische industrie en industriële afvalwaterzuiveringsinstallaties.
- e. De milieubeschermingsmaatregelen welke getroffen worden, zijn deze die uitvoerig in de aanvraagdossiers beschreven zijn, evenals de voorwaarden die door de vergunningverlenende overheid in bijlage aan de vergunningsbesluiten zijn toegevoegd (zullen toegevoegd worden).

Vraag nr. 33
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

OVAM – Exploitatie stortplaats te Malle

Volgens kranteberichten is er heel wat verzet tegen de bestaande stortplaats te Malle.

De milieuhinder zou zeer groot zijn en het grondwater zou verontreinigd zijn. Vloeibaar afval zou zonder behandeling worden gestort (onder meer slib van water-

zuivering) en de stortexploitant zou door de OVAM-controleur de appreciatie „zeer degelijke exploitatie” gekregen hebben in het stortregister.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Wanneer werd deze stortplaats te Malle vergund, door wie, voor welke termijn, voor welke afvalstoffen ?
2. Welke inspecties van het grondwater gebeurden, met welke frequentie, welke zijn de resultaten en de beoordeling ervan ?
3. Welke bijzondere voorwaarden werden opgelegd met betrekking tot „vloeibaar afval” op deze stortplaats ? De Gemeenschapsminister gelieve deze voorwaarden (zo ze er zijn) nauwgezet en volledig te vermelden ?
4. Welke adviezen werden door de OVAM met betrekking tot deze vergunning uitgebracht ?
5. Vindt de Gemeenschapsminister het normaal dat een notitie als „zeer degelijke exploitatie” door de OVAM wordt verleend aan een gecontesteerde stortplaats ?

Antwoord

1. De stortplaats te Malle was vóór het inwerking treden van het Afvalstoffendecreet reeds vergund voor het storten van huisvuil, grof huisvuil en daarmee gelijk te stellen industriële afvalstoffen. In toepassing van het Afvalstoffendecreet werden in totaal 4 dossiers ingeleid. Het verloop van de vergunnings-toestand kan als volgt worden geschetst.

- a) dossier 2140 Wol 11
- ongunstig advies OVAM op 28 augustus 1983
 - weigering bij Deputatiebesluit 22 september 1983
 - bevestiging in beroep bij Ministerieel Besluit 13 september 1984

- b) dossier 2140 Wol 12
- gunstig advies OVAM op 24 februari 1984
 - vergunning Deputatiebesluit 24 mei 1984 tot 24 mei 1986

procedure in verlenging :

- gunstig advies OVAM op 5 maart 1986
- vergunning Deputatiebesluit 3 april 1986 tot 3 april 1988

- c) dossier 2140 Wol 13
- gunstig advies OVAM op 24 november 1987
 - vergunning Deputatiebesluit 10 december 1987 tot 10 december 1990

- d) dossier 2140 Wol 14
- ongunstig advies OVAM op 18 juli 1989
 - weigering bij Deputatiebesluit 10 augustus 1989
 - beoepsprocedure lopende.

De stortplaats werd vergund voor de afvalstoffen opgesomd in artikel 27, § 1, 1° tot 4° van het Executieve Besluit van 21 april 1982 houdende algeme-

ne voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem.

2. Rond de stortplaats bevinden zich 6 peilputten elk bestaande uit 3 peilbuizen in respectievelijk :
 - freatische waterlaag op 5 à 10 m diepte
 - semi-artesische waterlaag op + 20 m diepte
 - semi-artesische waterlaag op * 30 m diepte.

De peilputten worden semestrieel bemonsterd. Op basis van de resultaten vóór 1988 werd geen noemenswaardige beïnvloeding van de grondwaterkwaliteit vastgesteld. De analyses in 1988 vertoonden een duidelijke toename van de parameters Zn en Hg en voor enkele organische oplosmiddelen. Deze waarden zijn in 1989 opnieuw genormaliseerd. Bijkomend onderzoek heeft aangetoond dat de verhoogde waarden niet eenduidig kunnen toegeschreven worden aan de stortexploitatie. In ieder geval zijn ook een aantal externe factoren verantwoordelijk voor de gemeten waarden.

3. De exploitatievoorwaarden bepalen dat afvalstoffen met onvoldoende draagkracht vóór het storten moeten vermengd worden met bodemmateriële of met andere afvalstoffen teneinde met de beschikbare technische middelen veilig gestort te kunnen worden.

4. Zie antwoord onder punt 1.

5. Ik wil er op wijzen dat deze stortplaats slechts sinds kort gecontesteerd wordt en dit door een beperkte groep die kost wat kost elke stortactiviteit uit de gemeente wil bannen. De notitie „zeer degelijke exploitatie” moet gezien worden als een momentopname in functie van de evolutie van de stortplaats. In het verleden werden ook minder lovende beoordelingen geformuleerd en werd de exploitant gewezen op bepaalde tekortkomingen. OVAM ervaart echter dat de exploitant steeds ten spoedigste gevolg geeft aan de gemaakte opmerkingen. De beoordeling „zeer degelijke exploitatie” slaat trouwens terug op het algemeen beeld van de exploitatie.

Vraag nr. 35 van 26 oktober 1989 van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalstoffenbeleid – Energierecuperatie bij huisvuilverbrandingsinstallaties

In zes huisvuilverbrandingsinstallaties wordt energie geproduceerd uit de gerecupereerde warmte van de rookgassen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke die zes huisvuilverbrandingsinstallaties zijn ;
2. welke de economische en ecologische implicaties van deze recuperatie zijn ;
3. of er maatregelen genomen worden om, ook voor andere huisvuilverbrandingsinstallaties, dit proces van energierecuperatie in te voeren.

Antwoord

Vooraf wil ik het geachte lid mededelen dat er momen-

teel negen in plaats van zes huisvuilverbrandingsinstallaties bestaan, die energie produceren of kunnen produceren.

1. De negen huisvuilverbrandingsinstallaties, die energie kunnen produceren uit de gerecupereerde warmte van de rookgassen, zijn de volgende :
 - de intercommunale IVBO te Brugge
 - de intercommunale IV00 te Oostende
 - de intercommunale IVNWL te Houthalen
 - de intercommunale MI-WA te Sint-Niklaas
 - de intercommunale IVRO te Roeselare
 - de intercommunale IHK te Edegem
 - de intercommunale IMOG te Harelbeke
 - de stad Gent
 - de gemeente Knokke-Heist
2. De economische implicatie van deze recuperatie is een besparing van grondstoffen door het opwekken van energie onder de vorm van warmte of elektriciteit. Deze recuperatie heeft echter geen ecologische implicatie, daar recuperatie op zichzelf de rookgassen niet zuivert.
3. Voor de andere bestaande huisvuilverbrandingsinstallaties worden er geen maatregelen genomen om aan energierecuperatie te doen, daar deze installaties ofwel te kleinschalig ofwel te verouderd ofwel geografisch niet gunstig gevestigd zijn.

Vraag nr. 37
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalstoffenbeleid – Aanleg van een proefvlak met gipsafval als gedeeltelijke funderingslaag

In opdracht van de Minister vond er een onderzoeksproject plaats over de aanleg van een proefvlak met gipsafval als gedeeltelijke funderingslaag.

Dit project schijnt echter mislukt te zijn.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. waar dit proefvlak gelegen is ;
2. voor wat het als gedeeltelijke funderingslaag gebruikt werd ;
3. waarom het project mislukt is.

Antwoord

1. Een proefvlak van 300 m lengte werd aangelegd op het terrein van Rhône – Poulenc Chemie NV Kuhlmankaai 1 – 9020 Gent. Hierbij werden drie soorten mengsels van afvalgips met kalk en cement gebruikt. In één geval werd vliegias toegevoegd.
2. De term „gedeeltelijke fundering” komt niet voor in de studieovereenkomst, waar wel wordt gesproken van „gestabiliseerd fosforzuurgips gebruikt als funderingsmateriaal van een landbouwweg”.
3. Men kan niet zeggen dat het project mislukt is. Er

bleek wel dat beide mengsels zonder vliegias niet geschikt waren voor zulke toepassingen omwille van de belangrijke dooischade die werd waargenomen. Het mengsel met vliegias bleek technisch wel geschikt te zijn.

Vraag nr. 39
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

afvalstoffenbeleid – Onderzoeksprojecten in verband met hergebruik van afvalstoffen en resultaten onderzoek

In opdracht van de Minister werden er 2 projecten uitgevoerd. Het eerste betrof het hergebruik van vliegassen uit op steenkool gestookte elektrische centrales in betonconstructies. Het tweede betrof de droge anaërobe compostering van organisch afval.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. waar deze projecten plaatsgevonden hebben ;
2. welke de resultaten van deze onderzoeken zijn.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het project inzake hergebruik van vliegassen behelst het onderzoek op laboratoriumschaal van eigenschappen in relatie tot de mogelijkheid om deze vliegassen te hergebruiken in bakstenen. Tevens gaat het om een markt-evaluatie in functie van de commercialisatie van deze alternatieve baksteen. Diverse groepen zijn bij dit project betrokken met name, de VUB en de volgende bedrijven : Machiels n.v., Kumpen n.v., Keramo n.v. en EBES n.v.

De resultaten hebben aangetoond dat de vervaardiging van dit type alternatieve baksteen niet zinvol is omwille van de variatie die in de vliegassamenstelling kan optreden, ten gevolge van aanvoer van een ander type steenkool en omwille van de minder gunstige marktgegevens voor dit type baksteen.

Het onderzoek naar de droge anaërobe compostering heeft plaats gehad op het compostbedrijf te Bent. Het betrof een pilotproject waarin de RUG, ACEC-Noord en de OVAM betrokken waren.

Samengevat kunnen de resultaten als volgt weergegeven worden.

1. De opschaling heeft geen noemenswaardige negatieve effecten met zich meegebracht ;
2. De uitgeteste vergistingswijze laat toe biogas te produceren uit de biodegradeerbare huisvuilfractie in circa 3 weken. Ter vergelijking duurt een spontane analoge vergisting op stortplaatsen circa 30 jaar ;
3. De bekomen compost beantwoordt aan de kwaliteitsnormen inzake compost en overtreft deze zelfs in de gunstige zin voor een aantal criteria met name de afdoding van pathogene kiemen, de C/N-verhouding en de respiratie.

Vraag nr. 40
van 26 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalstoffenbeleid – Aanleg van een proefvak met metaalslakken als funderingslaag

In opdracht van de Minister is er een onderzoeksproject bezig over de aanleg van een proefvak met metaalslakken als funderingslaag.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. waar dit proefvak gelegen is ;
2. welke de exacte doelstellingen van het project zijn ;
3. welke de voorlopige resultaten van dit onderzoek zijn op gebied van leefmilieu.

Antwoord

Er zijn meerdere proefvakken met metaalslakken aangelegd, met name te :

Genk (2) : Bleuskensstraat en Caetsbeekstraat (mei - september 1988)

Mechelen – Bonheiden (maart 1989)

wordt voorzien : Boom – Niel : aanleg begin '90.

Telkens werden de nodige voorzieningen getroffen voor opvang van het perkolerend water doorheen de metaalslakken.

2. Het project – dat uitgevoerd wordt op basis van artikel 13, § 1, 11° van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 – heeft als doelstelling het uittesten in de praktijk van de laboproeven, teneinde te komen tot een realistische inschatting van de milieuproblematiek in geval van het hergebruik van deze metaalslakken.
- 3 De eerste resultaten (gegevens over de proefvakken te Genk) vertonen een gunstig resultaat ten aanzien van de beïnvloeding van het leefmilieu. Weliswaar is het onderzoek nog lopende en worden er nog steeds analyses uitgevoerd om de milieuhygiënische aspecten te evalueren. Wanneer de definitieve resultaten van de proefopzet gekend zijn zullen wij niet nalaten het geachte lid hiervan op de hoogte te brengen.

Vraag nr. 41
van 26 oktober 1989
van de heer A. DE BEUL

OVAM – Klasse I-stortplaatsen in Oost- Vlaanderen

In de provincie Oost-Vlaanderen is er nog steeds geen klasse I-stortplaats voorhanden, zoals voorzien in het Afvalstoffenplan. Enige tijd geleden was er geregeld sprake van de aanleg van een dergelijke stortplaats – waaraan grote behoefte bestaat – op het grondgebied van de gemeente Evergem.

Heeft de OVAM nog steeds plannen om op het grondgebied van de gemeente Evergem een klasse I-stortplaats in te richten ? Zo ja, wanneer mag de opening ervan redelijkerwijze worden verwacht ?

Indien de optie-Evergem inmiddels zou verlaten zijn, welke zijn dan momenteel de vooruitzichten op “de aanleg, in Oost-Vlaanderen, van een dergelijke stortplaats binnen afzienbare tijd”³

Antwoord

Het seminarie voor Survey & Ruimtelijke planning heeft in februari 1987 een rapport in opdracht van de OVAM neergelegd aangaande de planologische verdraagzaamheid van een stortplaats klasse 1 in de regio Gent-Terneuzen.

Door selectie aan de hand van randvoorwaarden werden een aantal sites afgewogen en aangeduid die in aanmerking kunnen komen voor de inrichting van een stortplaats klasse 1 voor de Gentse industriële regio. De grootste voorkeur ging uit naar twee sites :

- de sites rond de Moervaart (Zuiden en Noorden) ; kruising met de President Kennedylaan ;
- de site Evergem – De Nest.

Op welke site de uiteindelijke keuze zal vallen hangt af van een bijkomend haalbaarheidsonderzoek c.q. besprekingen.

Vraag nr. 42
van 26 oktober 1989
van de heer A. DE BEUL

Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven – Exploitatievergunning UCB-Sidac te Gent

Uit het antwoord van de geachte Minister op mijn schriftelijke vraag nr. 270 van 23 juni 1989 verneem ik dat het bedrijf Sidac te Gent over een exploitatievergunning beschikt, die op 1 januari 1990 verstrijkt. Deze vergunning dateert pas van 17 juli 1987.

De Minister geeft zelf toe dat dit bedrijf een belangrijke opgelegde voorwaarde naast zich heeft neergelegd namelijk het laten opmaken – door een onafhankelijk organisme – van een omgevingsrapport dat binnen het jaar aan de AROL diende voorgelegd te worden.

Dit is dus niet gebeurd.

Het bedrijf heeft nu een „actualisering” en ook een uitbreiding van deze vergunning aangevraagd.

Kan een dergelijke verlenging en uitbreiding van vergunning worden verleend wanneer blijkt dat een bedrijf belangrijke opgelegde voorwaarden van een bestaande vergunning weigert na te leven ?

Wat onderneemt de Minister om UCB-Sidac alsnog te verplichten de voorwaarden van de huidige exploitatievergunning te doen naleven ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te bevestigen dat bedoeld bedrijf beschikt over een op 17 juli 1987 door de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van de Provincie Oost-Vlaanderen afgeleverde exploitatievergunning.

Tegen dit vergunningsbesluit tekende het bedrijf beroep aan. Het beroepsdossier wordt momenteel onderzocht door de bevoegde technische ambtenaren van het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL).

In toepassing van dit besluit heeft het bedrijf inmiddels het vereiste omgevingsrapport, opgesteld door een onafhankelijk organisme, aan de bevoegde dienst overgemaakt.

Ten slotte heeft het bedrijf op 4 juli 1989 bij voormelde Bestendige Deputatie een aanvraag ingediend tot hermachting na haar lopende exploitatievergunning.

**Vraag nr. 53
van 30 oktober 1989
van de heer V. PEUSKENS**

OVAM – Controle vulspecie zandgroeve te Peer

Bij besluit van 17 november 1986 verleende de Gemeenschapsminister van Economie en Tewerkstelling een vergunning voor de exploitatie van de zandgroeve, gelegen te Peer, 3de Afdeling (Grote Brogel), sectie 8 nrs. 336b en 337.

Aangaande de exploitatie van deze zandgroeve stelde ik vast dat de controle op de vulspecie, die gebruikt wordt voor het opvullen van de groeve, tot de bevoegdheid van OVAM behoort.

Aangaande deze controle zou ik graag een antwoord bekomen op de volgende vragen.

1. Wordt de aard van de bedoelde vulspecie regelmatig gecontroleerd ?
2. Gebeurt er ook controle op de materialen die meestal 's nachts worden aangevoerd ?
3. Is de herkomst van de vulspecie bekend ? Welke is die ?
4. Wijzen de gedane controles uit dat de gebruikte vulspecie, ook die 's nachts wordt gestort, uit inerte materialen bestaat ?

Antwoord

1. De ontginning van de zandgroeve is vergund bij Besluit van de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid van 17 november 1986. De bevoegde administratie voor de controle van de exploitatievoorwaarden is de dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

In de vergunningsvoorwaarden is een opvolverplichting opgelegd met inerte materialen. De controle op de realisatie van deze opvolverplichting valt echter onder de bevoegdheid van OVAM indien deze opvulling gebeurt met afvalstoffen. De opvulling dient dan te geschieden overeenkomstig de bepalingen van het Afvalstoffendecreet, meer bepaald dient de exploitant hiervoor te beschikken over een exploitatievergunning in het kader van het Afvalstoffendecreet. In april 1989 werd door OVAM reeds vastgesteld dat er in de zandwinningsgroeve

op twee verschillende plaatsen opvullingen zijn gebeurd. Er is toen gebleken dat er behoudens inerte materialen en wat boomstronken geen andere afvalstoffen zijn gestort.

Er werd aan beide eigenaars van de zandgroeve stortverbod opgelegd, vermits er geen vergunning bestond in het kader van het Afvalstoffendecreet. Verdere opvulling zou maar mogen gerealiseerd worden mits de nodige stortvergunning.

Bij een inspectie op 21 november 1989 werd vastgesteld dat er nog afvalstoffen zijn bijgestort, voornamelijk puin en puin vermengd met grond, maar ook hout, papier en plasticafval. Er werd dan ook projustitia opgesteld en de eigenaard wordt aangeklaagd het terrein te saneren.

2. Er worden door de toezichhoudende ambtenaren van OVAM 's nachts geen inspecties verricht. Er kan derhalve niet bevestigd worden dat ook 's nachts afval wordt aangevoerd.
3. Gezien het om een illegale stortplaats gaat, is de herkomst van de materialen onbekend.
4. Wat de aard van de gestorte materialen betreft, verwijs ik naar punt 1.

**Vraag nr. 60
van 7 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK**

Inzameling van vervallen geneesmiddelen – Resultaten

Sinds juni 1985 loopt er een project om vervallen geneesmiddelen in te zamelen via de apotheker.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Wat zijn de resultaten van deze inzameling ?
2. Wat gebeurt er verder met deze ingezamelde geneesmiddelen ?

Antwoord

Vraag 1

De hoeveelheid ingezamelde vervallen geneesmiddelen van de voorbije vier jaar inzamelactie kan beschouwd worden als een direct tastbaar resultaat van de actie.

Vanaf de start van de inzamelactie op 15 juni 1985 tot op heden werden 711.120 kg oude geneesmiddelen ingezameld. Bij de start van de actie werden bij de 2.609 apotheken gevestigd in het Vlaamse Gewest 5.204 recipiënten verdeeld.

Na drie jaar actie steeg het aantal vaten in omloop 5.204 naar 7.032. Het totale aantal vaten in omloop op heden werd nog niet berekend.

Vraag 2

De ingezamelde vervallen geneesmiddelen worden voor vernietiging afgevoerd naar de verbrandingsovens geëxploiteerd door de Intercommunales :

- IVBO
Pathoekeweg, 41
8000 Brugge
- IVRO
Oostnieuwkerkesteenweg, 121
8800 Roeselare

Beide ovens beschikken over een rookgaswassingsinstallatie.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 150
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
– Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten . ..).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?

- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 1
van 17 oktober 1989
van de heer J. LOONES

Schone Kunsten – Subsidiëring Jeugd en Muziek Vlaanderen

Jeugd en Muziek Vlaanderen viert tijdens het werkjaar '89-'90 haar 50e verjaardag. De verdiensten van Jeugd en Muziek zijn ons allen bekend. Al 50 jaar organiserden de meer dan 40 afdelingen van Jeugd en Muziek in geheel het Vlaamse land honderden concerten voor de jeugd en jongvolwassenen.

Op die wijze slaagde zij, en slaagt zij nog steeds, in de realisatie van haar doelstelling : het brengen van alle vormen van goeie muziek naar de jongeren.

Jeugd en Muziek telt zowel grote als kleine afdelingen, afhankelijk van het werkgebied. Zo zijn de afdelingen Brussel en Antwerpen grote afdelingen die een beroepskracht tewerkstellen. Voorbeeld van een kleinere afdeling is Jeugd en Muziek Veurne-Westhoek, dat volledig op het dynamisme van vrijwilligers steelt.

Er bestaat evenwel een grote discrepantie tussen de subsidiëring van grote en kleine afdelingen. Zo is het geen geheim dat afdelingen zoals Brussel en Antwerpen elk één miljoen subsidies opstrijken, waar de kleine afdelingen het met een zeer gering bedrag moeten stellen. Het weze nochtans gezegd dat de kleine afdelingen in de provincies even kwaliteitsvolle concerten programmeren.

Er moet bovendien opgemerkt worden dat toegangsprijzen van 700 frank en meer geen uitzondering zijn voor JM-concerten in Brussel of Antwerpen, terwijl voor dezelfde concerten in de provincie veel minder toegangsgeld wordt gevraagd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de Minister mij meedelen hoeveel subsidies de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks aan Jeugd en Muziek Vlaanderen uitreikt ?
2. Kan de Minister mij een lijst geven van het aantal concerten per afdeling voor het jubileumjaar '89-'90 ?
3. Welke verdeelsleutel wordt gehanteerd bij het toekennen van de subsidies naar de afdelingen ? Vol-

gens het aantal concerten ? Volgens de aard en kwaliteit ervan ? Volgens het aantal leden in de afdeling ? Volgens het bevolkingsaantal van het werkgebied ? Volgens de standing van het concertgebouw enzovoort ?

4. Indien de Minister meent dat bepaalde aanpassingen aan het subsidiesysteem zich opdringen, welke maatregelen stelt hij dan voor ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede :

Punt 1

- dat in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap sedert 1987 jaarlijks een bedrag van 13.000.000 frank nominatim wordt ingeschreven voor de v.z.w. Federatie Jeugd en Muziek Vlaanderen :

1987 : 13.000.000 frank (artikel 33.06.02 – sectie 47)
1988 : 13.000.000 frank (artikel 33.41.02 – sectie 42)
1989 : 13.000.000 frank (artikel 33.41.02 – sectie 42)

- dat tevens de betrokken organisatie gesubsidieerd wordt volgens de reglementering van landelijke georganiseerde jeugdverenigingen (gesp. jeugdgroepering) decreet 22 januari 1975.

De subsidies staan in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ingeschreven onder sectie 39 artikel 33.01.02. :

1987 : 3.589.218
1988 : 3.761.603
1989 : nog niet afgerekend. Er werden reeds voorschotten uitbetaald ter bedrage van 4 x 807.874 frank ;

Punt 2

- dat een lijst van het aantal concerten per afdeling voor het jubileumjaar 1989-1990 niet in het bezit is van mijn Administratie. De nodige gegevens worden opgevraagd aan de vzw Jeugd & Muziek Vlaanderen en zullen later via dit bulletin meegedeeld worden ;

Punt 3

- dat de verdeelsleutel welke gehanteerd wordt bij het toekennen van de subsidies voor de afdelingen, enkel door de Federatie Jeugd en Muziek Vlaanderen kan medegedeeld worden aangezien deze regeling intern gebeurt op basis van criteria bepaald door de Federatie ;
- dat de subsidie van de Dienst jeugdwerk enkel betrekking heeft op de landelijke structuur ;

Punt 4

- dat er zich momenteel geen aanpassingen aan het subsidiesysteem van de vzw Federatie Jeugd & Muziek Vlaanderen opdringen.

D. COENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 151
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Wedde-uitkeringen docent-verpleegkunde – Bezoldigingsregeling

Uit herhaalde vragen om tussenkomsten inzake de wedde-uitkeringen voor leerkrachten met het ambt van „Docent-verpleegkunde” in het Vlaamse Gemeenschapsonderwijs blijken er zich duidelijk problemen voor te doen. Kan de heer Minister van Onderwijs mij de nodige toelichting verstrekken inzake de bezoldiging van deze leerkrachten in het para-medisch hoger onderwijs van het korte type ?

1. De onaanvaardbare situatie van de problematiek van de ontbrekende weddeschalen of de problematiek van de weddeanomalieën in het hoger onderwijs van het korte type sinds 1.4.1972 (KB 27.6.1974).

Wanneer verhoopt de heer Minister van Onderwijs deze problematiek te regulariseren en wat is voorzien voor de inmiddels verstreken termijn. Voor bepaalde personeelsleden is 2/3 van hun onderwijsloopbaan inmiddels verstreken en ze zijn niet één maand een rechtmatige wedde uitgekeerd.

2. De betaling van de leerkrachten „Docent-verpleegkunde” in het para-medisch hoger onderwijs van het korte type bestaat uit het hoofdstuk E van het artikel 2 van het KB van 27.6.1974 ; deze bezoldiging is enkel een betaling, pro rata temoris, naar analogie van de regenten in het secundair onderwijs (weddeschalen code 301, 302 en 346 – rekencentrum) voor de lesvakken van het ambt.

De opleiding tot regent of Technisch regent bestond tot het schooljaar 1986-1987 uit een tweejarige opleiding. Kan de heer Minister mij toelichten waarom de weddeschaal van de regent eveneens toepasselijk is voor de docent-verpleegkundige in het para-medisch hoger onderwijs, rekening houdend met het feit dat de Docent-verpleegkundige met diploma Graduaat Ziekenhuisverpleegkundige, een driejarige opleiding betreft, bovendien een D-diploma vereist en drie jaar nuttige ervaring, dat bovendien de Docent-verpleegkundige met diploma : Graduaat Sociaal verpleegkundige een vierjarige opleiding betreft, bovendien een D-diploma en drie jaar ervaring vereist.

Wil de heer Minister mij tevens toelichten waarom de lessen TV de weddeschaal – code rekencentrum nr. 316 (leraar Hoger Onderwijs van het korte type met diploma Hoger Technisch Onderwijs le graad – Organiek stelsel) wordt toegepast, maar dan door het Bestuur Geldelijke Loopbaan van het Ministerie van Onderwijs als vereist diploma een Universitaire titel wordt geëist, terwijl de lesmaterie gaat over Technisch verpleegkundige handelingen die door een geneesheer kunnen toevertrouwd worden aan de beoefenaars van de verpleegkunde over-

eenkomstig het KB van 11.3.1985 (B.S. 22.3.1985). Verpleegkunde is immers een para-medisch beroep waarvoor geen opleiding bestaat aan de universiteit of gelijkgestelde inrichting.

Wil de heer Minister van Onderwijs dan uiteindelijk toelichten waarom een relevante weddeschaal voor het ambt van „Docent-verpleegkunde” tot op heden ontbreekt, rekening gehouden met de duur van de opleiding en het aantal lesuren in een voltijdse onderwijsopdracht die bovendien aanzienlijk meer bedraagt dan deze van de regenten.

3. Kan de heer Minister van Onderwijs toelichten waarom door de dienst Geldelijke Loopbaan van zijn ministerie leerkrachten „Docent-verpleegkundige” met gelijke bekwaamheidsbewijzen in verschillende Vlaamse Gemeenschapsscholen willekeurig met verschillende weddeschalen van de regent in het secundair onderwijs worden bezoldigd? Verschillende personeelsleden wijzen op de willekeurige interpretaties door de ambtenaren bij uw ministerie voor hun wedde-uitkering (uitbetaling volgens de weddeschalen code rekencentrum ofwel 301, ofwel 302, ofwel 346).
4. Kan de heer Minister toelichten waarom een Docent-verpleegkundige in het Vlaams Gemeenschapsonderwijs in het bezit van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, maar aangevuld met het diploma van „licentiaat in de medisch-sociale wetenschappen en het ziekenhuisbeleid” een bezoldiging geniet voor TV overeenkomstig code rekencentrum 502 (Leraar HOKT met diploma van Universitair niveau) en voor PV overeenkomstig code rekencentrum 346 (Regent Hoger Secundair Onderwijs)? De weddeschaal Licentiaat kan immers slechts verleend worden na ten minste 4 jaar Universitair onderwijs, de hogervermelde licentie voldoet geenszins aan deze eis.
5. Kan de heer Minister verklaren waarom een Docent-verpleegkundige in het bezit van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, maar aangevuld met het diploma van „Licentiaat Criminologie” dan slechts een bezoldiging geniet overeenkomstig weddeschaal code rekencentrum 316 (leraar HOKT werkzaam in Hoger onderwijs kort type – Organiek) voor lessen TV en een bezoldiging overeenkomstig weddeschaal – code rekencentrum 346 voor de lessen PV
6. Vanaf 1 september 1985 gaf uw ambt (toenmalig nog Nationaal) opdracht aan de diensten Geldelijke Loopbaan van het Ministerie van Onderwijs voor de leerkrachten met ontbrekende weddeschalen in het Hoger Onderwijs van het korte type een zogenaamd „ontwerp van KB” inzake bezoldiging toe te passen. Op grond hiervan ging de dienst Geldelijke Loopbaan van het Ministerie van Onderwijs voor bepaalde personeelsleden met het ambt van Docent-verpleegkundige de bezoldiging uitkeren volgens het weddebarema code rekencentrum 346, terwijl andere personeelsleden met identieke bekwaamheidsbewijzen uitbetaald bleven op het barema code rekencentrum 301 (regent LSO).

In februari 1986 werd door het hoofd van de dienst Geldelijke Loopbaan, deze maatregel ongedaan gemaakt, zonder enige verklaring, en werden met te-

rugwerkende kracht terugvorderingen op de wedde-uitkeringen van de eerste categorie personeelsleden „Docent-verpleegkundige” ingesteld.

Wil de heer Minister de rechtsgrond toelichten van deze willekeurige maatregel die door de dienst Geldelijke Loopbaan van zijn Ministerie werden uitgevoerd.

7. Kan de heer Minister toelichten wie de last moet dragen van terugvorderingen op wedde-uitkeringen ontstaan door foutieve handelingen van ambtenaren van zijn Ministerie; dergelijke terugvorderingen worden immers beschouwd als onverschuldigde betalingen, het brutobedrag wordt afgetrokken van het nieuw toegekend nettobedrag en voor de voorheffingen wordt gewoon een negatieve taksfiche document 281.25 aan het personeelslid toegestuurd.

Kan de heer Minister verklaren waarom een personeelslid de last dient te dragen van foutieve handelingen die door een ambtenaar van het bestuur Geldelijke Loopbaan worden begaan in het licht van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. De problematiek van de ontbrekende weddeschalen in het hoger onderwijs van het korte type is inderdaad nog niet reglementair geregeld. De personeelsleden waarvoor het besluit van 27 juni 1974 in het organiek stelsel geen of in het overgangsstelsel een lagere weddeschaal voorziet, worden voorlopig bezoldigd op basis van de weddeschalen vastgelegd in een voorontwerp van koninklijk besluit.

Ik neem mij voor bij de uitvoering van de bepalingen van artikel 12bis § 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving en van artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, hieraan een reglementaire basis te geven.

2. De bezoldiging op basis van een weddeschaal vastgesteld in het onmiddellijk lager niveau was slechts een voorlopige maatregel om de personeelsleden waarvoor in het besluit geen weddeschaal voorzien was te kunnen betalen. Vanaf 1 september 1985, datum dat het voorontwerp wordt toegepast, wordt derhalve niet meer teruggesproken naar de weddeschalen van toepassing op het hoger secundair niveau.

Het personeelslid, houder van een vereist bekwaamheidsbewijs, met als basisdiploma van het hoger niveau van de 1e graad, belast met technische vakken op het hoger onderwijs van het korte type, bekomt bij toepassing van het koninklijk besluit van 27 juni 1974 (en ook het voorontwerp) de weddeschaal code 316.

Een verple(e)g(st)er, houd(s) van een bekwaamheidsbewijs van de 1e graad (A1) aangevuld met vier jaar nuttige ervaring en een getuigschrift van pedagogische bekwaamheid, kan evenwel bij toe-

passing van het koninklijk besluit van 22 april 1969 (vereiste bekwaamheidsbewijzen) slechts beschouwd worden als zijnde in het bezit van het vereiste bekwaamheidsbewijs indien er voor de vakken die hij/zij geeft, geen opleiding wordt verstrekt in een universiteit of gelijkgestelde inrichting.

Reeds in 1977 betuigde de heer Minister van Onderwijs zijn akkoord met de inspectie van het Ministerie van Volksgezondheid en het Gezin om de gegradueerde verple(e)g(st)er voor de meeste verpleegkundige vakken te beschouwen als hebbende het vereiste basisdiploma (geen opleiding van universitair niveau).

Aan de verpleegkundigen, die voldeden aan de vereisten van nuttige ervaring en pedagogische bekwaamheid, werd derhalve, wanneer zij technische vakken specialiteit „verpleging” onderwezen, in het hoger onderwijs de weddeschaal code 316 toegekend.

3. De bovenvermelde principes werden steeds voor alle personeelsleden in het hoger onderwijs toegepast. Betwisting omtrent het al dan niet bestaan van een hogere opleiding van het gegeven vak, kon wel eens aanleiding geven tot de toekenning van een ander barema. Om alle betwistingen daaromtrent uit te sluiten, werd in het voorontwerp van besluit de notie „indien er een opleiding wordt verstrekt in een universiteit of gelijkgestelde inrichting” niet meer opgenomen.
4. Een verpleegkundige, in het bezit van het vereiste bekwaamheidsbewijs en aangevuld met het diploma van „licentiaat in de medische-sociale wetenschappen en het ziekenhuisbeleid” kan in het hoger onderwijs van het korte type inderdaad als leraar technische vakken bezoldigd worden aan de weddeschaal code 502 indien hij vakken geeft in de specialiteit van het diploma van licentiaat in de medische en sociale wetenschappen en het ziekenhuisbeleid.

Blijkens een advies van de Raad van State is het diploma van de licentie in de medische-sociale wetenschappen en het ziekenhuisbeleid een geldig wetenschappelijk diploma indien het afgeleverd is na minstens vier studiejaren, zonder dat het volstrekt noodzakelijk is dat vier universitaire studiejaren worden gevolgd.

Het diploma van licentiaat in de medische-sociale wetenschappen en het ziekenhuisbeleid, gesteund op een diploma van gegradueerde verple(e)g(st)er is dus een volwaardig universitair diploma.

5. Een gegradueerde verple(e)g(st)er tevens in het bezit van een diploma van licentiaat criminologie kan voor technische vakken in de specialiteit verpleegkunde slechts bezoldigd worden volgens de weddeschaal code 316 op basis van het diploma van verple(e)g(st)er.

Het licentiaatsdiploma in de criminologie geeft hem in het hoger onderwijs van de le graad enkel recht op barema code 502 indien het verband houdt met de vakken die moeten onderwezen worden, wat zeker voor verpleegkundige vakken niet het geval is.

Als leraar praktische vakken heeft hij/zij recht op

de (hoogst voorziene) weddeschaal code 346 op grond van het vereiste bekwaamheidsbewijs van verple(e)g(st)er.

6. Bij nota van 8 augustus 1985 gaf de Minister van Onderwijs aan de administratie de opdracht, in afwachting dat het koninklijk besluit van 27 juni 1974 kon gewijzigd worden, met ingang van 1 september 1985, voor de leden van het onderwijzend personeel waarvan de weddeschalen nog niet werden vastgesteld, in het hoger onderwijs van de le graad, een eenvormige wedderegeling toe te passen op basis van de voorstellen die werden opgenomen in het voorontwerp van koninklijk besluit.

Voor de personeelsleden waarvoor het koninklijk besluit van 27 juni 1974 op het hoger onderwijs van de le graad in het organiek stelsel geen of in het overgangsstelsel een lagere weddeschaal voorziet, wordt het voorontwerp van besluit nog steeds toegepast. Deze maatregel werd derhalve nooit ongedaan gemaakt en tot het opmaken van terugvorderingen werd nooit de opdracht gegeven.

7. Vermits nooit tot stelselmatige terugvorderingen werd overgegaan, hoeft deze vraag in principe niet beantwoord. Wel wil ik de aandacht erop vestigen dat overeenkomstig de bepalingen van de wet van 6 februari 1970 betreffende de schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat, op de ordonateur of de ambtenaar die verantwoordelijk is voor een ten onrechte uitgevoerde betaling, geen verhaal kan worden gedaan.

Ten slotte bepaalt artikel 114 van de Grondwet dat kwijtschelding van ten onrechte toegekende sommen slechts bij Wet kan gebeuren.

Vraag nr. 159
(zitting 1988-1989)
van 9 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Gemeenschapsscholen in Brussel – Fusie

Enkele jaren geleden werd het Koninklijk Atheneum van Oudergem gefusioneerd met het KA-Etterbeek.

Omdat in het daaropvolgende schooljaar de leerlingennorm in het KA-Oudergem niet meer bereikt werd, werd de school gesloten.

Momenteel werd het KA-Brussel in eerste fase gefusioneerd met Schaarbeek.

Niettegenstaande de norm van 166 nu nog niet bereikt wordt, bestaat de vrees dat voor het schooljaar 1990-1991 Schaarbeek hetzelfde lot zal moeten ondergaan als Oudergem.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke preventieve maatregelen zullen er genomen worden om een fusie van Schaarbeek met Etterbeek te voorkomen ?
2. Meent de Minister niet dat alles in het werk moet gesteld worden om de Nederlandstalige middelbare scholen in het Brusselse te behouden ? Wat zal hiervoor concreet worden gedaan ?

3. De leerlingen worden per bus van de ene school naar de andere „getransporteerd”. Omwille van de stadsdrukte, buspanne.. . valt het meermaals voor dat de kinderen de school laattijdig bereiken. Kan hiervoor geen andere oplossing worden voorgesteld ?

Antwoord

De onder punten 1 en 3 geformuleerde vragen betreffen een aangelegenheid waarvoor thans de bevoegdheid berust bij de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) als inrichtende macht.

1. Door ARGO werden met betrekking tot het studieaanbod preventieve maatregelen genomen. Voor het KA Brussel-Schaarbeek werden volgende nieuwe programmaties toegestaan :

ASO 2de graad – Handel
ASO 3de graad – Moderne Talen I, II en III
TSO 3de graad – Wegtransport
7de bijzonder wetenschappelijk jaar.

2. Door de Vlaamse Executieve is voorzien in een afwijking op het lestijdenpakket ten aanzien van die scholen waarop het begrip „crisisituatie” van toepassing is en waarvoor een perspectief van oplossing kan geboden worden.

Op grond van deze criteria heeft de Vlaamse Executieve 52 extra-lestijden toegekend aan de Brusselse gemeenschapsscholen. Bovendien is wettelijk voorzien in een overheveling van lesuren tussen verschillende scholen en in een voorafname door de Inrichtende Macht van max. 1 % van de lesuren, met het oog op een herverdeling. ARGO heeft van deze maatregelen gebruik gemaakt en aldus 118 uren overgeheveld naar de secundaire scholen van Brussel-Hoofdstad. Er werden ook een aantal GE-CO's en stagiaires – ingroeibanen toegekend (equivalent aan 5 FT-opdrachten).

Voorts dient gewezen op de gunstmaatregelen die werden getroffen op het vlak van omkadering en normen ten behoeve van de onderwijsinstellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan, gevestigd in het arrondissement Brussel-Hoofdstad.

De normen inzake rationalisatie voor de Nederlandstalige secundaire instellingen van Brussel-Hoofdstad zijn bepaald in het koninklijk besluit d.d. 30 maart 1982 betreffende de scholengemeenschappen voor secundair onderwijs, inzonderheid het artikel 21.20.

3. Het probleem in verband met het transport der leerlingen is wezenlijk een organisatieprobleem voor de betrokken instelling. Er is in de reglementering voldoende marge gelaten aan de directies om dit soort problemen lokaal op te vangen. Er kan moeilijk verdedigd worden dat dit soort problemen zou opgevangen worden in een versoepeling van de rationalisatienormen.

Vraag nr. 1 van 17 oktober 1989 van de heer J. LOONES

Kleuteronderwijs – Leerlingenaantal en vergoeding kleuterleidsters

Naar aanleiding van mijn parlementaire vraag d.d. 13 september 1989 over de opportuniteit van de invoering van een systeem van inschrijvingen voor het kleuteronderwijs, verneem ik uit de pers dat dergelijke regeling een bijkomende financiering van 1,5 à 2 miljard frank zou vergen.

Het verschil tussen de aanwezige en de ingeschreven kleuters kan in september tot 12.000 oplopen, aldus de perscommentaren, wat dan ook bovenvermeld bedrag voor de vergoeding van kleuterleidsters zou bepalen.

Kan de geachte Minister mij evenwel concretere uitleg dienaangaande verstrekken, gebaseerd op concretere gegevens ? Die bedragen lijken onwaarschijnlijk groot.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid de volgende concrete gegevens mede met betrekking tot het kleuteronderwijs.

Aangezien de lestijdenspakketten becijferd worden per school of vestigingsplaats en op basis van een schaal, is de onderstaande berekeningswijze op basis van een globaal leerlingenaantal, uiteraard slechts benaderend. Zij geeft wel een reële orde van grootte van de meeruitgave die een berekening op basis van de ingeschreven kleuters in plaats van op basis van het gemiddeld bezoek tijdens de maand september zou vergen.

Aangezien de leerlingencijfers over het schooljaar 1989-1990 nog niet geverifieerd zijn wordt uitgegaan van de cijfers van het schooljaar 1988-1989.

- Aantal ingeschreven kleuters op 30 september 1988 : 213.538
- Gemiddelde aanwezigheid tijdens de maand september 1988 : 202.837
- Verschil tussen het aantal ingeschreven kleuters en de gemiddelde aanwezigheid september 1988 : 10.701.
- Aantal ingerichte lestijden vanaf 1 oktober 1988 : 309.034
- Aantal ingerichte ambten kleuterleidster : 309.034 : 28 = 11.037
- Berekening aantal bijkomende ambten kleuterleidster op basis van het aantal ingeschreven kleuters :
 - 202.837 leerlingen geeft 309.034 lestijden hetzij gemiddeld 1,52 lestijden per leerling ;
 - 10.701 leerlingen geeft dan 16.265 lestijden ;
 - aantal bijkomende ambten : 16.265 : 28 = 581

Bij een gemiddelde budgettaire kost op jaarbasis voor 1990 van 835.073 frank per ambt betekent dit dus een meeruitgave van : 485.177.413 frank of afgerond 500 miljoen.

De werkingstoelagen toe te kennen voor het gesubsidieerd kleuteronderwijs worden vastgesteld op basis van het gemiddeld bezoek van het voorgaande schooljaar.

- De vaststelling van de toelagen berekend op basis van het aantal kleuters ingeschreven op 30 september 1989 ten opzichte van deze berekend op basis van het gemiddeld bezoek van het voorgaande schooljaar geeft een meeruitgave van 41.035.446 frank.
- De vaststelling van de toelagen berekend op basis van het aantal kleuters ingeschreven op 30 september 1988 ten opzichte van deze berekend op basis van het gemiddeld bezoek van de maand september 1988 geeft een meeruitgave van 48.946.695 frank.

Daar de dotaties, toegekend aan de SABMO tot op heden niet berekend worden op basis van het aantal leerlingen, heeft het voorgestelde systeem van berekeningswijze, geen invloed op de werkingskosten gemeenschapsonderwijs.

Ten slotte wil ik het geachte lid er op wijzen dat de berekening van de kosten vanuit een statistische benadering gebeurt, terwijl het onderwijs een dynamisch proces is. Indien vanaf het volgend schooljaar rekening zou worden gehouden met het aantal ingeschreven kleuters in plaats van op basis van het gemiddeld bezoek tijdens de maand september, zou het zeer begrijpelijk zijn dat leerkrachten en/of potentiële leerkrachten een werfactie bij de ouders zullen voeren, zonder enige verplichting om de kleuters effectief naar school te sturen. Zo zouden quasi alle kinderen van 2,5 jaar, zelfs deze die in feite nog niet naar school zouden komen, worden ingeschreven. Aangezien het hier om niet-leerplichtige kinderen gaat, zou het de ouders tot niets verplichten, tenzij de leerkrachten ter wille te zijn.

**J. SAUWENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER**

**Vraag nr. 153
(zitting 1988-1989)
van 24 mei 1989**

van de heer W. SEEUWS

Gemeenschappelijk stads- en streekvervoer – Verhoging mobiliteit en toegankelijkheid voor gehandicapten

Door de heer J. Chabert, Minister van Verkeerswezen, werd in 1978 het initiatief genomen om een aantal kleine bussen van de Maatschappij voor Intercommunale Vervoer te Brussel uit te rusten met een lift, om het vervoer van rolstoelgebruikers mogelijk te maken. Alhoewel deze oplossing een voorbeeld is van „apart” vervoer voor „aparte” mensen en niet een toegankelijk openbaar vervoer voor iedereen, biedt het een noodoplossing op korte termijn. Dit is het enige project waar de overheid het initiatief nam.

In Antwerpen bestaan er twee v.z.w.'s die een vervoerdienst voor lichamelijk gehandicapten hebben uitgebouwd.

De situatie in Gent is dramatisch. Eén privé-taximaatschappij beschikt over een busje met een laadvlak voor een rolstoel, maar de maatschappij stopt met deze activiteit na de zomervakantie.

Dit heeft tot gevolg dat in deze stad elke mobiliteit voor rolstoelgebruikers uitgesloten wordt. Zeer concreet betekent dit dat een student van de Rijksuniversiteit verplicht zal zijn de universitaire studies stop te zetten en dat een leerling van het laatste jaar secundair onderwijs geen universitaire studies zal kunnen aanvragen.

Zwaar motorisch gehandicapte jonge mensen de mogelijkheid ontnemen tot vorming omdat zij zich niet kunnen verplaatsen betekent dat hen een zinvol leven wordt ontzegd en dat integratie onmogelijk wordt.

Het ontbreken van elke mobiliteit voor gehandicapten veroordeelt deze groep tot complete isolatie.

Kan de Gemeenschapsminister bij hoogdringendheid een initiatief nemen om deze noodsituatie op te lossen ?

Antwoord

Het is inderdaad juist dat de Openbare Vervoermaatschappijen slechts geïsoleerde experimenten voor gehandicaptenvervoer hebben georganiseerd of doorgevoerd.

Als voornaamste experimenten kunnen vermeld worden :

- het vervoer met minibusjes bij de Maatschappij voor intercommunaal vervoer te Brussel, waarbij vastgesteld werd dat de respons lager is dan verwacht ;
- toegankelijkheid van de buurtbussen (Bree, Kinrooi, . . .) ;
- aanleg van enkele geschikte opstaphaltes te Antwerpen. De aanleg wordt echter bemoeilijkt, zonet onmogelijk in het stadscentrum te Antwerpen wegens plaatsgebrek.

Anderzijds werden eveneens enkele experimenten op privé-initiatief doorgevoerd ; onder andere de Handicar in Zoersel en de Arkt in Antwerpen, . . .

Deze privé-initiatieven berusten op vrijwillige medewerking van de bestuurders. De onkosten worden verhaald op subsidiefondsen (gemeente) of de organisaties van rolstoelpatiënten zelf.

Op gebied van gehandicaptenvervoer dient echter een onderscheid gemaakt tussen vervoer van gehandicapten zonder rolstoel en gehandicapten met rolstoel.

Voor de gehandicapten zonder rolstoel volstaat het over 't algemeen de opstapplaatsen aan te passen (verhogen of verbreden) of aan de voertuigen lichte wijzigingen te brengen, bij voorbeeld vervangen van stangen bij de opstaptreden van trams en bussen, informatie aan de betrokkenen zelf om de mentaal gehandicapten beter vertrouwd te maken met het gebruik van het materieel, organiseren van informatieavonden enzovoort. Deze oplossingen kunnen met relatief weinig kosten gerealiseerd worden.

Het organiseren van vervoer voor gehandicapten met rolstoel daarentegen vergt meer ingrijpende wijzigingen aan het rollend materieel en de infrastructuur ; bij voorbeeld het monteren van laadliften aan de instapopening, het grondig wijzigen van de deuropeningsmechanismen bij bussen en trams met het wegnemen van de middenstijl, vooral bij trams. Het gaat hier dus om aanpassingen die meestal met hoge kosten gepaard gaan. Bovendien moeten, om tot een goed georganiseerde vervoerdienst te komen, alle voertuigen worden uitgerust. Het volstaat dus niet enkele voertuigen van het wagenpark aan te passen. Rekening gehouden met de kostprijs per eenheid dreigt dergelijke operatie onbetaalbaar te worden en is zeker niet gerechtvaardigd in verhouding tot het nut dat zij oplevert.

Anderzijds dient toegegeven dat voorbeelden uit het buitenland aantonen dat wel degelijke oplossingen mogelijk zijn ; op voorwaarde echter dat zij van bij de conceptie van het materieel of de infrastructuur worden ingebouwd ; het betreft hier vooral oplossingen op langere termijn.

Deze oplossingen bieden echter geen uitkomst voor de te Gent geciteerde gevallen, waar een oplossing op korte termijn zich opdringt.

Het meest aangewezen in dit geval lijkt mij beroep te doen op een gespecialiseerde vervoeronderneming bij voorbeeld een taxibedrijf dat soepeler is in zijn vervoerexploitatie. Dergelijk bedrijf kan enkele aangepaste voertuigen aankopen of laten uitrusten binnen een relatief korte periode. De financiering van dergelijk project zou eventueel kunnen gebeuren via de tussenkomst van het OCMW.

In elk geval kan ik het geachte lid verzekeren dat in de toekomst bij de aankoop van nieuw rollend materieel voor het openbaar vervoer, in de mate van het mogelijke, rekening zal gehouden worden met de verplaatsingsmogelijkheden voor gehandicapten voor zover dat financieel haalbare oplossingen kunnen worden gevonden.

Vraag nr. 155
(zitting 1988-1989)
van 24 mei 1989
van de heer D. VERVAET

Vlaamse Executieve – Omschakeling wagenpark naar loodvrije benzine

Sinds een tijdje wordt onze landgenoot, die elk jaar met meer auto's meer rijdt, terecht aangespoord tot het gebruik van loodvrije benzine.

Gaarne had ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de andere Gemeenschapsministers vernomen hoeveel auto's hun kabinet telt, hoeveel er hiervan op loodvrije benzine rijden en wanneer beoogd wordt de rest van het autopark van loodvrije benzine te voorzien ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Mijn kabinet telt 3 auto's, met name een Ford Scorpio, een Opel Senator en een Renault 25.

Wat betreft het rijden op loodvrije benzine is de toestand als volgt :

- Ford Scorpio : gedeeltelijk loodvrij – gedeeltelijk super (verhouding : 3 maal loodvrij – 1 maal super)
- Opel Senator : kan niet op loodvrij
- Renault 25 : kan niet op loodvrij

Vraag nr. 227
(zitting 1988-1989)
van 16 augustus 1989
van de heer A. LARIDON

Haven van Oostende – Renovatieplan

Eind februari 1989 bracht de geachte Minister een werkbezoek aan de haven van Oostende en gaf een persconferentie na afloop van de besprekingen met het Stadsbestuur en de v.z.w. Oostendse Havengemeenschap. De Minister verklaarde dat hij voor de studie van het havenrenovatieplan twee adviserende commissies had opgericht, met name een sociaal-economische en een administratief-juridische onder leiding van de heer Vanhove, Directeur-generaal GOM – West-Vlaanderen.

Deze werkgroepen, die afgevaardigden van de stad Oostende zouden tellen, zouden voor medio 1989 hun werkzaamheden moeten hebben beëindigd. Ook het vastleggen van de nodige kredieten voor de fase van de verbindingswerken E40-De Bolle werd door de Minister beloofd voor het budget 1989.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Welke deskundigen zetelen in beide werkgroepen, inzonderheid de afgevaardigden van de stad Oostende ?
2. Om welke redenen is de timing niet nageleefd voor het afhandelen van de werkzaamheden ?
3. Zal dit geen nadelige gevolgen hebben voor de concrete realisatie van het renovatieplan ?
4. Hoeveel keren hebben de commissies tot nu toe vergaderd en wanneer zijn ze hiermee effectief gestart ?
5. Welk bedrag op het budget Openbare Werken 1989 is vastgelegd voor de realisatie van de verbinding E40-De Bolle ? Wanneer worden de werken aanbesteed en welk is de streefdatum voor het effectief starten van deze werken ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid melden dat voor de studie van de renovatie van de haven van Oostende drie werkgroepen opgericht werden :

- een technische werkgroep ;
- een sociaal-economische werkgroep ;
- een administratief-juridische werkgroep.

Op de concrete vragen van het geacht lid kan ik het volgende antwoorden :

1 .a. De sociaal-economische werkgroep, die zich moet bezig houden met de sociaal-economische aspecten is nog niet samengeroepen. De taak van deze werkgroep was in hoofdzaak het sturen van een kosten-batenanalyse, die zou toevertrouwd worden aan Prof. G. Blauwens, Professor aan de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen (UFSIA).

De procedure tot goedkeuring van het contract met Prof. G. Blauwens is nu in eindstadium.

b. De sociaal-economische werkgroep zal haar activiteiten beginnen zodra dit studiecontract in uitvoering komt. In de stuurgroep zullen in elk geval vertegenwoordigers opgenomen worden van de stad Oostende en de GOM West-Vlaanderen.

De administratief-juridische werkgroep onder leiding van Secretaris-generaal ir. R. De Paepe is belast met het opstellen van de statuten van het nieuwe beheersorganisme voor de haven van Oostende en het opstellen van een wetsontwerp inzake de overdracht van de haveninstallaties te Oostende aan het nieuwe beheersorganisme.

Voorafgaandelijk heb ik de heer N. Vanhove, Directeur-generaal van de GOM West-Vlaanderen belast met het voorzitten van een werkgroep met als taak een voorstel uit te werken voor een nieuwe beheersstructuur voor de haven van Oostende.

In deze werkgroep zetelen naast de GOM-vertegenwoordigers van de volgende instanties :

Namens het Ministerie van Openbare Werken :

ir. P. Kerckaert, Inspecteur-generaal, Dienst der Kust

ir. J. Strubbe, Hoofdingenieur-Directeur van Bruggen en Wegen

ir. H. Verslype, Hoofdingenieur-Directeur, Dienst der kust.

Namens de stad Oostende :

J. Goekint, Burgemeester ;

J. Christiaens, Schepen ;

ir. R. Simoen, Adviseur.

De afgevaardigden van de stad Oostende op de laatste vergadering waren de heren

F. Decroos,

R. Ghijs.

Namens de provincie West-Vlaanderen :

W. Vens, Bestendig Afgevaardigde.

Namens het Ministerie van Verkeerswezen :

ir. P. Muyldermans.

Namens het Ministerie van Landsverdediging :

F. Gevers, Kabinetsattaché.

Namens de werkgevers :

J. Deroose, Voorzitter Raad van Beheer Rederscentrale

A. Maenhout, Voorzitter Oostendse Haven-gemeenschap v.z.w.

Namens de werknemers :

F. Jonckheere, Verbondssecretaris ACV

Y. Victor, Secretaris BTBIABVV.

2.a. De sociaal-economische werkgroep is nog niet samengekomen, vermits de economische studies, die zij moet begeleiden, nog niet in uitvoering zijn.

b. De administratief-juridische werkgroep heeft inmiddels haar werkzaamheden beëindigd. Het eindrapport formuleert voorstellen inzake de fundamentele opties met betrekking tot de beheersstructuur. Het wordt nu door mijn administratie geëvalueerd.

3. Enige vertraging in de werkzaamheden van de werkgroepen zal niet noodzakelijk nadelige gevolgen hebben voor de concrete realisatie van het renovatieplan.

De technische werkgroep onder de leiding van ir. P. Kerckaert, Inspecteur-generaal van Bruggen en Wegen, is reeds ver gevorderd met de technische studie van het project.

De onmiddellijk uitvoering van een gedeelte van het renovatieplan wordt thans noodzakelijk om de ontvangst te verzekeren van het eerste RMT-schip, medio 1991.

Zo werden de verdiepings- en verstevigingswerken aan de kaaimuur op de linkeroever afwaarts van de Demey-sluis aanbesteed op 7 september 1989. De nodige kredieten voor de uitvoering van deze werken werden op mijn definitieve begroting voorzien.

De verdere uitvoering van het renovatieplan zal worden verdergezet in 1990. Verwacht wordt dat de besluiten van de werkgroepen tijdig zullen ingediend zijn zodat de verdere uitwerking van het renovatieplan hierdoor niet gehinderd zal worden.

4.a. Zoals reeds gezegd heeft de sociaal-economische werkgroep belast met de economische aspecten haar werkzaamheden nog niet aangevat.

b. Na een reeks verkennende gesprekken van de heer N. Vanhove, en onderzoeken uitgevoerd door medewerkers van de GOM West-Vlaanderen en het West-Vlaams Economisch Studiebureau, werden vier zittingen van de werkgroep georganiseerd, telkens op basis van voorbereidende nota's. De zittingen hadden plaats op 26 april, 7 juni, 1 augustus en 5 september 1989.

De activiteiten van de administratief-juridische werkgroep kunnen nu een aanvang nemen.

5. Op het reserveprogramma '89 werd een bedrag van 60 M voorzien voor de verbetering van de toegang naar het RMT-complex. Deze werken worden overgenomen op het effectief programma 1990. De administratie heeft ondertussen de studie aangevat van de verbinding E40-De Bolle.

Vraag nr. 234
(zitting 1988-1989)
van 25 augustus 1989
van de heer J. ANSOMS

Bijzondere vormen van geregeld vervoer voor scholieren – Ontvangsten en kosten

De NMVB richt bijzondere vormen van vervoer in voor scholieren, zoals aan- en afhalen naar school en naar zweminrichtingen.

Graag vernamen wij van de geachte Minister :

1. wat de ontvangsten per reizigerrit zijn van deze diensten ;
2. wat de kosten per reizigerrit zijn van deze diensten ;
3. wat de vergelijking van deze diensten ten aanzien van de globale exploitatie van de NMVB, uitgedrukt in ontvangsten en uitgaven per reizigerrit is ?

Antwoord

1. Ontvangsten per reizigers (speciale diensten) : **19,75 F.**
2. Kosten per reiziger : niet gekend.
3. Vergelijking met globale exploitatie NMVB
 - ontvangsten per reiziger globale exploitatie : **19,57 F.**
 - uitgaven per reiziger globale exploitatie : **59,54 F.**

uitgaven per reiziger voor speciale diensten veel lager :

- steeds groot aantal reizigers in de bus ;
- geen weekendprestaties ;
- gebruik van beschikbare bussen in de daluren.

Vraag nr. 235
(zitting 1988-1989)
van 25 augustus 1989
van de heer J. ANSOMS

NM VB-verbinding Antwerpen-Eindhoven – Aantal reizigers, ontvangsten en kosten.

Onlangs werd er door de NMVB een nieuwe rechtstreekse verbinding Antwerpen-Eindhoven ingericht.

Graag vernamen wij van de geachte Minister het volgende.

1. Hoeveel reizigers hebben tot op heden gebruik gemaakt van deze lijn ?
2. Wat waren de ontvangsten per reizigerrit ?
3. Wat waren de kosten per reizigerrit ?
4. Wat is de vergelijking in rendement tussen deze nieuwe lijn en de andere lijnen in het Antwerpse ?

Antwoord

Vanaf 8 mei 1989 baat de NMVB samen met de Neder-

landse openbaar vervoermaatschappij „Zuidooster NV Autobusdiensten” de autobussendienst Antwerpen – Turnhout – Eindhoven uit.

1. Tot op heden (volledige resultaten tot en met juli 1989) maakten 5.299 reizigers gebruik van deze lijn ; in mei, juni en juli respectievelijk 1.012, 1.914 en 2.373. Daarvan zijn er in totaal 3.010 toe te wijzen aan de NMVB, in mei, juni en juli respectievelijk 549, 1.099 en 1.362.
2. De ontvangst per rit voor rekening van de NMVB bedraagt over de 3 maanden gemiddeld 712 F, voor mei, juni en juli respectievelijk 500 F, 724 F en 866 F.
3. De gemiddelde kosten per rit voor rekening van de NMVB bedragen 3.213 F. Dit heeft een dekkingscoëfficiënt (verhouding ontvangstenkosten) voor gevolg van gemiddeld 22,16 over de 3 maanden ; deze parameter kent een stijgende evolutie, namelijk voor de maanden mei, juni en juli uitgesplitst bedraagt de dekkingscoëfficiënt respectievelijk **15,57**, **22,56**, en 26,99.
4. De overeenkomstige dekkingscoëfficiënt van de openbare autobuslijnen van de NMVB in de provincie Antwerpen bedraagt 49,61. Dit is evenwel een der hoogste van het land : nationaal bedraagt deze coëfficiënt gemiddeld 39,76.

De NMVB wijst erop dat het snelbusproject Antwerpen-Turnhout-Eindhoven zich nog in een aanloopfase bevindt, waarbij, zoals voorzien bij commerciële projecten, investeringen nodig zijn vooraleer een aanvaardbaar rendement wordt bereikt.

In dit verband is de stijgende trend die waar te nemen is in de evolutie van de ontvangsten en dekkingscoëfficiënten, een gunstige indicator.

Ondertussen worden in functie van de toeristische doelgroepen commerciële overeenkomsten voorbereid met externe partners (bij voorbeeld attractieparken, . . .) teneinde extra voordelen te bedingen voor snelbusgebruikers.

Tevens is een aanvraag in onderzoek om de snelbusdienst ook op zondag te exploiteren.

Vraag nr. 236
(zitting 1988-1989)
van 25 augustus 1989
van de heer J. ANSOMS

Beiaardbus te Antwerpen – Aantal reizigers, ontvangsten en kosten

Tussen 1 juli en 1 september rijdt er in het Antwerpse een „Beiaardbus”. Dit lovenswaardig initiatief werd genomen door de Nationale Maatschappij der Buurtspoorwegen en voert liefhebbers aan en af naar het centrum van Antwerpen om te genieten van het klokkespel op de aangename zomeravonden.

Graag vernamen wij van de geachte Minister het volgende.

1. Hoeveel reizigers hebben gebruik gemaakt van deze speciaal ingelegde bussen ?

2. Wat zijn de ontvangsten per reiziger en wat de kosten per reiziger ?

Antwoord

Net zoals in 1988 legt de NMVB iedere maandagavond tijdens de zomer, dit jaar vanaf 12 juli tot en met 11 september 1989, in 13 richtingen vanuit het centrum van Antwerpen naar de regio toe extra nachtbussen – de Beiaardbussen – in. Deze zomer maakten tot en met 28 augustus reeds 5.470 reizigers gebruik van de extra-nachtbussen. In de veronderstelling dat voor de komende 2 maandagen steeds 450 reizigers kunnen geboekt worden, komt het totaal aantal vervoerde reizigers op de extra nachtbussen op 6.370 voor de ganse periode.

Het Beiaardsysteem behelst niet alleen de extra nachtbussen doch is eveneens van toepassing op de reeds bestaande openbare dienstregeling : ook op onder meer de laatste vertrekken van de gewone dienstregeling – vóór de extra nachtbussen – wordt een toename van de reizigers waargenomen tijdens de Beiaardbuscampagne.

Voor het aflopen van de campagne kunnen de werkelijk gedane en gerealiseerde baten nog niet exact bepaald worden (cf. de extra ontvangsten op de bussen van de gewone dienstregeling, kosten voor eventueel in te leggen verdubbelingen, andere operationele kosten, . . .) De volgens een raming en zich daarbij baserend op een gemiddelde ontvangst van 100 frank per reiziger per rit bedraagt de voorziene ontvangst per rit nagenoeg 3.560 F. De gemiddelde totale kosten (exploitatie- en reclamekosten inbegrepen) worden voorzien op 3.184 F per rit.

Er dient op gewezen dat commerciële projecten zoals de Beiaardbus te Antwerpen niet louter en alleen een bestaansreden op zichzelf hebben – en bijgevolg niet alle gedane kosten zomaar op het desbetreffende project mogen worden afgeschreven – doch een belangrijke bijdrage leveren in de opbouw van een meer dynamisch imago van het openbaar vervoer in het algemeen.

Vraag nr. 237
(zitting 1988-1989)
van 25 augustus 1989
van de heer J. ANSOMS

Buurtbussen – Hoeveel, waar, ontvangsten en kostprijs

De Nationale Maatschappij der Buurtspoorwegen is in de loop van 1988 begonnen met „buurtbussen”. Het betreft hier een gemengd initiatief tussen de NMVB en het plaatselijk gemeentebestuur, waarbij de NMVB de bus ter beschikking stelt en de gemeente instaat voor de chauffeur, de brandstof, onderhouds- en verzekeringskosten.

Omtrent dit initiatief vernamen wij graag het volgende

1. Hoeveel experimenten zijn er opgestart en in welke gemeenten ?
2. Wat is het totaal van de ontvangsten dat werd geïnd per buurtbus en per reiziger ?
3. Wat is de kostprijs van de ter beschikking gestelde busjes ?

Antwoord

1. Momenteel baat de NMVB buurtbusdiensten uit in samenwerking met de gemeenten te Brasschaat (vanaf 1.9.1988), te Heist-op-den-Berg (vanaf 29.5.1989) en te Poperinge (vanaf 5.6.1989). Ook te Froidchapelle werd een bestaande exploitatie vanaf 1.3.1989 volgens een dergelijk samenwerkingsakkoord met de gemeenten hernomen.

2. De ontvangsten (reizigers ontvangsten + bijdrage vanwege de gemeenten voor bij voorbeeld onderhoudskosten, brandstof en verzekeringen) bedragen tot en met de maand juli :

voor de buurtbus Brasschaat : 506.876 fr. (alleen reizigersontvangsten 115.870 fr.).

voor de buurtbus Heist-op-den-Berg : 85.269 fr (alleen reizigersontvangsten 19.170 fr).

voor de buurtbus Poperinge : 58.540 fr. (alleen reizigersontvangsten 8.540 fr.)

voor de buurtbus Froidchapelle : alleen reizigersontvangsten 62.000 fr.

PM de gemeente staat in voor onderhoud en gasolieverbruik.

Het aangerekende tarief per reiziger per rit is voor de projecten Brasschaat en Heist-op-den-Berg 30 fr. en voor Poperinge 35 fr. voor een enkele rit en 60 fr. voor een heen- en terugrit. Voor het project Froidchapelle wordt het gewone zonetarief toegepast.

3. De kostprijs bij aankoop van de ter beschikking gestelde busjes (LAG, capaciteit 38 reizigers) bedraagt 2.712.000 frank per bus.

Vraag nr. 239
(zitting 1988-1989)
van 1 september 1989
van de heer J. CUYVERS

Niet-gebruikt autowegdeel nabij Kortrijk – Kostprijs en alternatieve mogelijkheden

Ten zuiden van Kortrijk ligt reeds negen jaar een volledig stuk afgewerkte doch ongebruikte autoweg, gewoon omdat er geen op en afritten zijn. Het verkeer van en naar Doornik, meestal zware vrachtwagens met bouw materiaal, moet via de centra van Spierre, Kooigem, Bellegem, Rollegem, Aalbeke, Lauwe, Wevelgem en Kortrijk.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op de volgende vragen.

Hoeveel bedraagt tot op heden de totale kostprijs voor de gemeenschap van het niet gebruikte stuk autoweg :

- a. initiële kosten (onteigeningskosten, bouwkosten, enzovoort) ;
- b. rentelasten van de niet gebruikte maar wel geïnvesteerde gelden ;
- c. onderhoudskosten ;

- d. supplementaire kosten ten gevolge van het niet kunnen gebruiken van de autoweg voor het verkeer ;
- e. hoeveel ongelukken, verkeershinder en verkeersonveiligheid brengt dit mee voor de andere wegen die gedeeltelijk zouden ontlast worden ?
2. Heeft de Minister zijn diensten al een verkeerstechnische en een kosten-batenanalyse laten maken van het plan-Byttebier (verbinden van de gewestweg Doornik-Kortrijk ter hoogte van Kooigem (Kortrijk) met de A17 op Vlaamse grond via de Ronsevaalstraat) ? Zo ja, wat waren de resultaten ?
- 3 Welke alternatieven heeft de Minister ontwikkeld om een sociaal verantwoord gebruik te kunnen maken en tegen welke datum van het bestaande, maar tot nu toe niet gebruikte stuk autoweg ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Kostprijs van het niet-gebruikte vak van de A17 autosnelweg Kortrijk-Doornik tussen de autosnelweg E17 en de grens met Henegouwen.

a) initiële kosten :

- de onteigeningskosten bedragen ongeveer 30 miljoen frank
- de bouwkosten :

de totale bouwkosten bedragen met inbegrip van de bruggen 780 miljoen frank. Door het niet-gebruiken van dit vak van de autosnelweg A17 is er slechts één brug niet voor het verkeer opengesteld, namelijk de brug 0 65, die de N 43 overbrugt te Marke (Kortrijk).

De totale kostprijs van de gebruikte bruggen beloopt 224 miljoen frank zodat de totale bouwkost van het ongebruikte vak 556 miljoen bedraagt. Dit brengt de totale aanlegkost op $556 + 30 = 586$ miljoen frank.

b) Rentelast :

De verhardingswerken op het ongebruikte vak van de A17 werden voltooid op 2 december 1981, zodat vanaf begin 1982 theoretisch het vak, waarvan de bouwkost 586 miljoen frank bedraagt, had kunnen opengesteld worden. Rekening houdend met een gemiddelde intrestvoet van 10 procent bedraagt vanaf 1982 tot en met 1989 de intrestlast op dit bedrag 670 miljoen frank.

c) Onderhoudskosten :

Door het niet gebruiken van dat autosnelwagvak beperkt het onderhoud zich tot de waterafvoer en de berm. Het verzorgen van de waterafvoer (duikers en langsgrachten) kost jaarlijk + 100.000 frank. Deze werken zijn tevens noodzakelijk en nuttig voor de gehele waterhuishouding van het aanliggend gebied. Het onderhoud van de berm (maaien en distelbestrijding) bedraagt + 250.000 frank per jaar.

De totale jaarlijkse onderhoudskost beloopt dus 350.000 frank en dit sedert 1983.

d) Supplementaire kosten :

Het afgewerkte autosnelwagvak van de A17 kan niet gebruikt worden, door het ontbreken van een ± 3 km lang waggvak van de A17 op grondgebied van Moeskroen (Henegouwen).

De supplementaire kosten die hierdoor voor de gemeenschap veroorzaakt worden hebben betrekking op :

- de verhoging van het aantal verkeersongevallen (zie punt e)
- omweg voor het verkeer dat normaal de A17 autosnelweg zou volgen (tijdverlies en hoger brandstofverbruik, slijtage en onderhoudskosten)
- meer onderhoudskosten op de andere wegen die nu door bovenvermeld verkeer gevolgd worden.

Deze supplementaire kosten zijn slechts na een grondige studie nauwkeurig te berekenen, gezien de prognose inzake het verkeer dat zou gebruik maken van de A17 tussen Kortrijk en Doornik niet enkel dient gebaseerd te worden op de huidige verkeersintensiteit op de andere reisroutes tussen beide steden. Door de realisatie van het sluitvlak van de A17 komt immers een nieuwe autosnelwegverbinding tot stand tussen enerzijds alle belangrijke industriële centra in West-Vlaanderen en Wallonië, maar ook tussen West-Vlaanderen en de toeristische centra in Wallonië en tussen Wallonië en de Kuststreek, hetwelk een supplementair verkeer aantrekt.

e. Ongelukken :

Gezien uit alle verkeersongevallenstatistieken blijkt dat autosnelwegen veiliger zijn dan gewone wegen, zouden de ongevallencijfers in de regio Kortrijk-Doornik dalen na de indienststelling van de A17-autosnelweg. Om dezelfde reden vermeld onder punt d. kan hiervoor ook geen accurate prognose gemaakt worden.

2. De indienstname van bedoeld vak van de A17 autosnelweg, door de verbinding met de N50 Kortrijk-Doornik te realiseren via de Ronsevaalstraat werd onderzocht.

Vooreerst wat de huidige verkeersafwikkeling betreft, zijn er twee trajecten waar te nemen voor het verkeer Doornik-Brugge en omgekeerd.

1. Heel wat verkeer maakt gebruik van de A17 op Wallonië tot Dottenijs om via de N58 (2 x 2 rijstroken) de A14 en aldus de A17 te bereiken en omgekeerd.
2. Het overige verkeer volgt de N50 tot aan de Hallen van Kortrijk waar ofwel rechtstreeks de A14 wordt genomen voor de richting Gent ofwel via de R8 de A17 en/of de A19 wordt genomen.

Het weze vooraf nog opgemerkt dat de staat van

de wegbedekking van de N50 op huidige ogenblik zeer sterk verbeterd is zodat er zich qua weg comfort geen grote problemen stellen in West-Vlaanderen.

Voor de verbinding van de Ronsevaalstraat met de A17 autosnelweg is de bouw van een halve verkeerswisselaar noodzakelijk, ter hoogte van de bestaande brug B72.

De huidige wegbreedte van deze gemeenteweg is 3 m. over een lengte van 1.200 m. Op dit traject zijn twee kruispunten met slechte zichtbaarheid wegens de bebouwing. Deze gemeenteweg mondt uit op de N50 juist waar zich een relatief scherpe bocht bevindt met een grote helling in het lengteprofiel van de N50. Dit eventuele nieuwe kruispunt zal een gevaarlijke toestand scheppen op de N50.

Bij aanleg van deze verkeerswisselaar wordt de N50, voor het deel van het verkeer Doornik-Kortrijk dat het bovenvermeld traject 2 volgt, enkel 6 km. minder gebruikt, dit is namelijk de afstand tussen de Hallen te Kortrijk (waar alle verkeersuitwisselingen mogelijk zijn) en het aanknopingspunt N50 met de nieuw te bouwen toegangsweg. Ondanks deze nieuwe verkeerswisselaar zal de N50 tot Doornik moeten gebruikt worden.

De rentabiliteit van dergelijke verkeerswisselaar is dan ook zeer miniem te noemen. De termijnen nodig voor het ontwerp, de onteigeningen en de uitvoering, is wellicht groter dan de termijn waarop het kleine resterend gedeelte aan de A17 op Waals grondgebied zou kunnen verwezenlijkt worden.

Het is bovendien zo dat deze verkeerswisselaar naar de toekomst toe (na afwerking A17) een nutteloze investering is, omdat op die plaats verkeers technisch gezien geen enkele vraag is naar een verkeerswisselaar met de A17.

Ik ben dan ook van oordeel dat het niet aangewezen is een bijkomende verkeerswisselaar te bouwen op de A17, met als uitsluitend doel het ongebruikte gedeelte van de A17 in West-Vlaanderen te kunnen in dienst nemen, maar dat in samenwerking met het Waals Gewest er moet naar gestreefd worden het ontbrekende gedeelte van de A17 in Henegouwen aan te leggen.

3. Wat betreft de alternatieven kan gesteld worden dat de enig mogelijk aanvaardbare oplossing uit economisch, sociaal, verkeers technisch en ecologisch standpunt de spoedige aanleg van het ontbrekend vak van de A17 is op grondgebied van Henegouwen.

Vraag nr. 245
(zitting 1988-1989)
van 11 september 1989
van de heer J. VAN EETVELT

Rijksweg Temse-Breendonk – Plaatsing geluidswerende schermen

Het Gemeentebestuur van Bornem dringt al verscheidene jaren bij de Minister van Openbare Werken aan op geluidssparende maatregelen voor het traject van

Rijksweg 16 Temse-Breendonk, onder meer plaatsing van geluidswerende schermen.

Het bestuur van de Wegen te Antwerpen zou hogervermelde maatregelen voorgesteld hebben.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een actuele stand van zaken en vernam ik welke maatregelen hij voorziet voor het bestrijden van de geluidshinder op deze druk bereden rijksweg.

Antwoord

Het Bestuur der Wegen inventariseert momenteel de geluidsgevoelige zones langs de autosnelwegen en autowegen.

Deze inventaris slaat op woonzones, gelegen op minder dan driehonderd meter van de autosnelwegen.

Bij het opmaken ervan wordt de notie „gevoeligheidsgraad” ingevoerd, zodat een duidelijk overzicht wordt bekomen van de probleemzones in geheel Vlaanderen.

Het al dan niet overschrijden van het equivalent geluidsdrukniveau van 65 db (A) overdag is hierbij een hoofdcriterium. Bovendien wordt een kosten-batenanalyse opgesteld, zodat voorzieningen waarvoor de verhouding per woongelegenheid het voordeligst is, prioritair kunnen worden behandeld.

Afhankelijk van de budgettaire mogelijkheden wordt dan nagegaan aan welke situaties het eerst kan verholpen worden.

Met betrekking tot de plaatsing van geluidsschermen (kostprijs 7 MF) langs de weg N16 te Bornem kan ik het geachte lid mededelen dat deze plaatsing wenselijk is, vermits de grenswaarde van 65 db (A) overschreden is.

De plaatsing ervan zal afhangen van hogervermelde kosten-batenanalyse en van de beschikbare middelen.

Vraag nr. 249
(zitting 1988-1989)
van 18 september 1989
van de heer M. SCHOETERS

Havens en aanhorigheden – Precieze datum van aanbesteding van het verdiepen van het Vijfde Havendok en het Amerikadok

Met genoegen heb ik het antwoord van de geachte Minister op mijn parlementaire vraag nr. 182 gelezen, waarvoor ik hem van harte dank.

Aangezien het jaar ondertussen al ver gevorderd is, had ik graag vanwege de Gemeenschapsminister vernomen, wanneer precies de aanbesteding dit jaar zal gebeuren.

De uitvoering van de werken is een topprioriteit van de Antwerpse haven.

Antwoord

Ik moet het geachte lid tot mijn spijt melden dat, we-

gens de beperking van de investeringsschijf van het Vlaamse Gewest, de vastlegging van de kredieten voor de uitvoering van de verdieping van het Amerikadok en 5e havendok noodgedwongen naar 1990 zal moeten verschoven worden.

Ik neem mij voor de werken weldra in aanbesteding te leggen.

Vraag nr. 262
(zitting 1988-1989)
van 3 oktober 1989
van de heer J. DE ROO

Waterwegen en hun aanhorigheden – Maatregelen tegen vervuiling Schipdonkkanaal en planning baggerwerken

Via de pers vernam ik dat het Schipdonkkanaal sterk vervuild is. Welke maatregelen worden ter zake genomen ?

Het lijkt mij tevens onontbeerlijk om spoedig de normale diepte van het kanaal te herstellen. Op dit ogenblik is de diepgang in het kanaal vrij beperkt.

Wanneer zal met de uitbaggering van het kanaal tot de normale diepte worden begonnen ?

Hoe ziet op dit ogenblik de planning van de baggerwerken op het kanaal er uit ?

Waar wordt het besmette baggerslib nu gestort ?

Mag men ervan uitgaan dat het kanaal als waterweg zal worden afgeschreven, gelet op het feit dat er de jongste vijf jaar omzeggens geen baggerwerken meer plaatsvonden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de waterkwaliteit van het Afleidingskanaal der Leie (Schipdonkkanaal) niet tot mijn bevoegdheid behoort.

In tegenstelling tot hetgeen in de vraag beweert wordt, is op dit ogenblik in het kanaal over ongeveer de volledige lengte de normale diepte aanwezig. De plaatsen waar gebaggerd moet worden zijn vrij beperkt. In de sectie Deinze-Schipdonk, localiseren ze zich ter hoogte van de „Noorderwal” te Deinze, waar op geregelde tijdstippen onderhoudsbaggerwerken worden uitgevoerd in het kader van een meerjarige pacht. De huidige pacht is beëindigd. Het ligt in de bedoeling om in 1990 de vergunningsprocedure te starten voor een volgende pacht van zodra de vereiste vergunningen voor het storten van de specie verkregen zijn.

In het vak Schipdonk-Balgerhoeke dient sporadisch te worden gebaggerd aan de sluis te Schipdonk, aan de monding van het Eeklokkanal en aan de sluis te Balgerhoeke. Deze baggerwerken worden uitgevoerd in het kader van de onderhoudspacht van zodra daartoe de noodzaak bestaat. In de sectie Balgerhoeke-Heist zijn tot nog toe geen baggerwerken noodzakelijk gebleken.

De specie vrijkomend bij de baggerwerken wordt gestort op diverse vergunde stortterreinen langs het kanaal. Uiteraard worden daarbij ten aanzien van de

aard van de specie en van de vergunningsvoorwaarden, maatregelen voorzien ter bescherming van het leefmilieu.

Geen enkel deel van het Afleidingskanaal der Leie wordt afgeschreven als waterweg, vermits het een belangrijke rol vervult zowel voor het scheepvaartverkeer als voor de waterafvoer. De baggerwerken zullen geregeld en naargelang van de noodzaak voortgezet worden.

Vraag nr. 5
van 17 oktober 1989
van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeenschappelijk stads- en streekvervoer – Oost-West-as ten noorden van Antwerpen

Ten noorden van Antwerpen is het openbaar vervoer in hoofdzaak een Noord-Zuid-beweging. Dit brengt mee dat geen enkele Oost-West-as bestaat inzake openbaar vervoer, meer bepaald verkeer per bus.

Om een lijn van Stabroek-Kalmthout-Wuustwezel-Brecht werd reeds vele malen gevraagd.

Kan de Minister toezeggen de mogelijkheid van een Oost-West-as ten noorden van Antwerpen middels enquêtes en/of andere studies te onderzoeken ? Indien ter zake reeds voorbereidend werk bezig zou zijn, vernam ik graag daarover de stand van zaken.

Antwoord

De NIS-statistieken „woonst-school” – en „woonst-werk” – vervoer voor de Oost-West-as ten noorden van Antwerpen werden door de NMVB geanalyseerd.

Deze analyse geeft een typisch beeld : een zeer sterke verplaatsingsbehoefte naar Antwerpen Stad en een zeer zwakke vraag naar vervoer op een Oost-West-as. Uitzonderingen (zij het in geringe mate) zijn daarop :

- de aantrekkingskracht van de scholen van Hoogstraten (waarvoor nu reeds 1 schoolrit Achterbroek-Wuustwezel-Loenhout-Hoogstraten rijdt) ;
- de aantrekkingskracht van de haven Antwerpen (nog voorbij Stabroek), waar echter het arbeidsregime zeer wisselend is.

De Oost-West-as vormt een onderdeel van de herstructurering van het ganse noordelijke segment van het openbaar vervoer in Antwerpen : een dossier dat naast besparingen ongetwijfeld ook herinvesteringen zal vereisen.

Enkele jaren geleden werd een aanvang genomen met deze studie, doch ze werd onderbroken omwille van de aanhoudende saneringsopdrachten.

Vraag nr. 8
van 25 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Jacht – Afschaffing loerjacht

Door de Vlaamse natuurconservators wordt gepleit

door de afschaffing van de loerjacht. Zij voeren een steekhoudende argumentatie aan met betrekking tot veiligheid en bescherming van fauna.

Kan de Gemeenschapsminister meedelen :

1. of hij de argumentatie van deze natuurconservators onderschrijft ;
2. welke nu de exacte reglementering is ter zake ;
3. welke naar zijn oordeel de reden is waarom deze natuurbeschermers zo lang moeten aandringen ;
4. of hij inderdaad de afschaffing van de loerjacht zal doorvoeren ;
5. wie desgevallend met het toezicht zal worden belast ?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de gestelde vragen betrekking hebben op een gewestmaterie die tot de bevoegdheid behoort van mijn collega, de heer Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Vraag nr. 9 van 26 oktober 1989 van de heer M. DIDDEN

Financiën en Begroting – Besluit Vlaamse Executieve van 29 juli 1989

Naar we vernemen heeft de Vlaamse Executieve bij besluit van 29 juli 1989 een begrotingsberaadslaging genomen op basis van artikel 24 van de Comptabiliteitswet van 28 juni 1963.

Nochtans gaf de geachte Minister reeds op 18 mei 1989 zijn akkoord voor het treffen van een beraadslaging in de Executieve en had hij derhalve op basis van dit akkoord een amendering kunnen voorzien op het begrotingsontwerp 1989.

Gaarne had ik dan ook vernomen om welke reden deze amendering niet werd gevraagd en voorgesteld, en waarom de Minister derhalve afbreuk heeft gedaan aan het begrotingsprerogatief van de Vlaamse Raad ? Verder zou het mij met betrekking tot de grond van de zaak benieuwen te weten over welke kredietverhoging het hier precies gaat ? Als ik het goed begrijp, betreft het hier een aangelegenheid inzake de geschillenprocedure. Is het mogelijk de reden weer te geven waarom de Vlaamse Executieve derhalve een besluit heeft getroffen ?

Antwoord

De kredietverhoging waarop het geachte lid doelt was noodzakelijk voor de uitbetaling van de schadevergoeding waartoe een rivierloods bij vonnis veroordeeld werd ingevolge een fout begaan bij de uitoefening van

zijn ambt. Op deze schadevergoeding dienden met ingang van 1 april 1989 verwijlintersten betaald.

Omdat de voorwaarden gesteld in artikel 24 van de wet van 28 juni 1963 betreffende de Rijkscomptabiliteit waren vervuld heb ik mij op 18 mei 1989 akkoord verklaard met het voorstel tot kredietverhoging door middel van een begrotingsberaadslaging.

Het dossier over deze aangelegenheid werd vervolledigd door de Administratie voor Financiën en Begroting en werd mij op 19 juni 1989 door de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting toegestuurd met de bemerking dat een overeenstemmend kredietbedrag diende aangeduid dat administratief geblokkeerd zou worden in afwachting van bevestiging in het aanpassingsblad 1989.

Vraag nr. 11 van 26 oktober 1989 van de heer A. DE BEUL

Waterwegen en hun aanhorigheden – Inventarisering en onderzoek naar zware metalen in baggerslibstortplaatsen

Het Ministerie van Openbare Werken heeft in de loop van de jaren baggerslib uit onze rivieren en kanalen uitgespreid over vele honderden hectaren laaggelegen gronden in Vlaanderen.

Werden deze slibstortplaatsen stelselmatig geïnventariseerd ?

Indien dit niet het geval mocht zijn, vindt de geachte Minister het dan niet dringend geboden dat een dergelijke inventaris onverwijld zou worden opgemaakt ?

Het is immers voldoende bekend dat er in vele van deze stortplaatsen hoge concentraties aan zware metalen voorkomen.

Werd elk van deze baggerslibstorten reeds onderzocht op de aanwezigheid van zware metalen ? Zo niet, acht de Minister het dan niet aangewezen dat dit spoedig zou gebeuren ?

Op niet weinig van deze oude slibstorten grazen vandaag dieren, worden voedergewassen zoals maïs gewonnen, en er zijn er ook waarop voedsel voor de mens wordt geteeld.

Is dit nog langer verantwoord als men weet dat dit risico's kan meebrengen voor de volksgezondheid ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de plaatsen waar in opdracht van het Bestuur der Waterwegen in het Vlaamse Gewest baggerslib werd gestort, na opzoekingswerk terug te vinden zijn. Als dusdanig wordt van deze stortplaatsen geen inventaris bij gehouden.

Het storten van het slib is steeds gebeurd overeenkomstig de op elk ogenblik geldende wettelijke verordeningen. De evolutie in onze samenleving en de grotere zorg voor de ruimtelijke aspecten en het leefmilieu, hebben voor gevolg gehad dat thans het storten van

specie aan een steeds uitgebreider vooronderzoek onderworpen wordt alvorens de nodige vergunningen kunnen bekomen worden. In functie van de kwaliteit van het slib worden alsdan maatregelen genomen gaande van het nemen van voorzorgen bij het storten tot de behandeling van de slibspecie of een combinatie van beide technieken.

Aangaande de toestand op de oude slibstorten werd door mijn departement nog geen onderzoek verricht behoudens voor het stortterrein „Callemansputte” waar uitgebreid onderzoek is gepleegd en dat een pilootfunctie heeft gekregen ten aanzien van alle mogelijke bergings-, behandelings- en beschermingstechnieken. Ter zake wens ik er op te wijzen dat op heden mij geen gevallen bekend zijn van slibstorten eigendom van het Gewest, waar vervuilde specie zou aanwezig zijn. Mocht dit aangetoond worden, dan zullen onverwijld de zich opdringende maatregelen worden getroffen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING
EN HUISVESTING

Vraag nr. 7
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
– Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten...)

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?

- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 8
van 9 november 1989
van de heer M. DIDDEN

Nieuwe Grindmaatschappij te Maasmechelen – Onderzoek naar de inrichting van de groeve als spaarbekken

Enige tijd geleden kreeg ik een antwoord op mijn vraag in verband met de inrichting als spaarbekken van de groeve van de Nieuwe Grindmaatschappij te Maasmechelen. De geachte Minister vermeldt in zijn antwoord dat er nog steeds een onderzoek loopt naar deze mogelijkheid.

Graag had ik vernomen wie met dit onderzoek belast is en binnen welke termijn dit onderzoek zal beëindigd worden. Het kan toch niet dat eindeloos verwezen wordt naar onderzoeken zonder dat de Executieve of de bevoegde Minister tot besluiten komt. Ik zou derhalve gaarne de besluitvormingsprocedure met betrekking tot deze aangelegenheid willen kennen.

Vraag nr. 9
van 9 november 1989
van de heer G. JANZEGERS

Ondergrondse werken voor de TGV – Vergunningsplicht

Door sommigen wordt de idee naar voren geschoven de TGV ondergronds aan te leggen. Zij menen hierdoor tegemoet te kunnen komen aan een deel bezwaren op het vlak van lawaaihinder, ruimtebeslag en dergelijke. Hierbij wordt onder meer verwezen naar Groot-Brittannië waar de „Jlitstrein”, onder druk van de plaatselijke bevolking, voor het grootste gedeelte van zijn traject, ondergronds zal sporen.

Los van de bedenking dat men eerst de noodzakelijkheid van een dergelijk project als de TGV moet onder-

zoeken binnen de krijtlijnen, getrokken door het Vlaamse Regeerakkoord van 14 februari 1989 en door de motie van de Vlaamse Raad van 23 maart 1989, zou ik graag van de geachte Minister willen vernemen of ondergrondse werken vergunningsplichtig zijn en of deze werken al dan niet een wijziging van het gewestplan noodzakelijk maken.

Vraag nr. 10
van 9 november 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Hoogbouwinfrastructuur – Bouwvergunningen

Graag vernam ik van de geachte Minister welke, op welke datum, en door wie, bouwvergunningen werden aangevraagd en dit sinds eind 1983, voor masten, torens of hoogbouwinfrastructuur dienstig voor telecommunicatie, nutsvoorzieningen, verkeersgeleiding enzovoort gelegen in Vlaams-Brabant.

Welke van deze bouwvergunningsaanvragen werd geweigerd? Welke diensten van welke besturen gaven bij elke aanvraag hun advies, welk was hun advies en wie weigerde uiteindelijk de vergunning? Welke van deze bouwvergunningsaanvragen, waarvoor aldus een bouwvergunning werd verleend werd ingewilligd en in welke bestemmingsgebieden op het gewestplan komt de vergunde bedoelde hoogbouwinfrastructuur voor? Voor de vergunde werken vernam ik graag welke diensten van welke besturen advies verleenden, welk het advies van elk van deze diensten was en welk advies de doorslag gaf?

Ik verzoek de geachte Minister mij een gedetailleerd antwoord te verschaffen met nauwkeurig antwoord op elk der vragen en een nauwkeurige lokalisatie van de plaats waar het vergunningsplichtig werk had moeten komen.

Vraag nr. 11
van 9 november 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Wet van 29 maart 1962 betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw – Commissies van Advies

Binnen de drie maanden na de installatievergadering van het nieuw schepencollege dient in gemeenten met meer dan 10.000 inwoners de Gemeentelijke Commissie van Advies zoals bedoeld in artikel 19 van de wet van 29 maart 1962 betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, aangepast te worden.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij te willen mededelen in welke gemeenten in het arrondissement Leuven :

- a) voornoemde Commissie op 9 oktober 1988 bestond ;
- b) voornoemde Commissie op 9 oktober 1988 werd ingesteld ;
- c) voornoemde Commissie op 9 oktober 1988 en bin-

nen de drie maanden na de installatievergadering van het (nieuwe) schepencollege werd aangepast ;

- d) voornoemde Commissie nog niet werd ingesteld of aangepast niettegenstaande dit reeds had moeten gebeuren ;
- e) een officieuze Commissie van Advies werd opgericht, gelet op het feit dat de gemeente geen 10.000 inwoners telt ?

Mag ik de Minister tevens verzoeken mij de samenstelling en de datum van aanpassing te willen mededelen van de verschillende Regionale Commissies van Advies die in (de provincie) Vlaams-Brabant werkzaam (zouden moeten) zijn ?

Kan de Minister mij mededelen of hij initiatieven neemt om ook in gemeenten met minder dan 10.000 inwoners, verplicht een Commissie van Advies in te stellen ?

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 4
van 9 november 1989
van de heer J. VAN DER SANDE

Organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – Interpretatie

Artikel 93 van de organieke wet van 1976 betreffende de O.C.M.W.'s bepaalt : „Op het einde van elk trimester moet de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, die een of meer van zijn leden daartoe aanstelt, de kas en de boeken van de ontvanger nazien en het proces-verbaal van de vaststellingen opmaken.. .“.

Artikel 93 van de OCMW-wet maakt geen onderscheid naargelang de ontvanger van het openbaar centrum „plaatselijk” of „gewestelijk” is. In de OCMW's waar het uitoefenen van het ambt van ontvanger geen volledige dagtaak vereist, moet de raad bedoeld nazicht evenzeer uitoefenen ten overstaan van de kas en de boeken van de gewestelijke ontvanger. (Bulletin van Vragen en Antwoorden, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1984-1985, 28 mei 1985, 3116 - Vraag nummer 179bis van de heer Flamant).

In de praktijk blijkt evenwel dat daartegen verzet rijst in bepaalde provincies, dit op basis van de Permanente Commentaar van het Gemeenterecht, II, 721, 331.2 : „De arrondissementscommissaris neemt de gemeentekassen van zijn ambtsgebied op telkens als hij het gepast oordeelt, hij gaat gelijktijdig en ten minste ieder kwartaal de kasvoorraad van de gewestelijke ontvangers, die hun ambt onder zijn gezag uitoefenen, na”, stellen dat niet een of verscheidene OCMW-raadsleden doch wel de arrondissementscommissaris deze controle uitoefent.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke interpretatie de juiste is? Indien de arrondissementscommissaris bevoegd is, hoe en op welke tijdstippen kan de OCMW-raad kennis nemen van zijn controle ?

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TWERKSTELLING

Vraag nr. 1
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
– Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten..)

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 47
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Waterzuivering – Vervuiling Dender door slachthuis te Aalst

De vervuiling van de Dender te Aalst wordt in belangrijke mate verergerd door de zware lozingen van het slachthuis, NV Verbist en Zonen te Aalst. Ondanks meerdere PV's en een gerechtelijke veroordeling vertikt dit bedrijf om over te gaan tot sanering. Naar mij werd medegedeeld, beschikt dit slachthuis bovendien over een lozingsvergunning voor oppervlaktewater, zodat zelfs geen frank dient betaald te worden voor de geloosde vuilvracht.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Welke lozingsvergunning(en) werd(en) aan het slachthuis Verbist uitgereikt en op welke data ?
2. Hoeveel PV's van overtreding werden reeds opge maakt ?
3. Welk gevolg werd hieraan door het parket gegeven ?
4. Welke maatregelen (schorsing lozingsvergunning, sluiten bedrijf) overweegt hij te nemen om deze flagrante toestanden te saneren ?

Vraag nr. 48
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

VMZ – Meetapparatuur bij bedrijven in het kader van een lozingsvergunning

Reeds meermaals is aangeklaagd dat de VMZ over onvoldoende controle-mogelijkheden beschikt, zowel inzake apparatuur als inzake personeel. Een belangrijk hulpmiddel zou de apparatuur kunnen zijn die via de lozingsvergunning aan de bedrijven wordt opgelegd en die zou toelaten continu meetresultaten te verkrijgen die via occasionele controles wordt getoetst.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Aan welke bedrijven werd in het kader van een lozingsvergunning meetapparatuur opgelegd en welke (pH-meting, debietregistratie, temperatuurregistratie, delcietproportionele monstername-apparatuur, tijdsproportionele monstername-apparatuur) ?
2. Welke bedrijven hebben de opgelegde apparatuur reeds geplaatst ?
3. Welke bedrijven moeten met welke frequentie de resultaten van de opgelegde metingen overmaken aan de VMZ-inspectie ?

4. Aan welke bedrijven werd toegestaan hun meetapparatuur passief te houden m.a.w. enkel in te schakelen op de momenten dat de VMZ-inspectie daarom verzoekt ? Om welke reden werd deze discontinue meting opgelegd ?
5. Welk gevolg werd gegeven aan de overgemaakte meetresultaten ?

Vraag nr. 49
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Waterzuivering – Vervuiling Dender door NV Amylum te Aalst

In de discussie over de vervuiling van de Dender verschijnt meermaals de naam van de NV Amylum. In het VMZ-jaarverslag 1988 wordt zelfs melding gemaakt van totale verstoring van de zuiveringsinstallatie door onvergunde lozingen via de riolering Burchtstraat.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Over welke lozingsvergunningen beschikt de NV Amylum ?
2. Welke van deze vergunningen werden reeds overschreden ? Zo ja, voor welke parameters ?
3. Werden er reeds PV's van overtreding opgesteld ? Zo ja, voor welke overtredingen ?
4. Loosde of loost de NV Amylum op de riolering in de Burchtstraat ? Zo ja, beschikt zij ter zake over een lozingsvergunning ?
5. Hoe heeft de NV Amylum de zuiveringsinstallatie Aalst-Hofstade verstoord ? Werd hiertegen PV opgesteld ? Werd een schadevergoeding geëist en zo ja, hoeveel ? Heeft de NV Amylum deze schade vergoed ? Zo neen, waarom niet ?
6. Wordt alle industrieel afvalwater van de NV Amylum heden gezuiverd op de industriële zuivering ? Zo neen, welk deel ? Voldoet de zuivering ? Voor hoeveel IE is deze installatie gebouwd ?
7. Is de installatie van de NV Amylum de voorbije jaren tijdelijk buiten gebruik geweest ? Zo ja, wanneer en hoelang ? Werd toen het afvalwater ongezuiverd in de Dender geloosd ?

Vraag nr. 50
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

VMZ – Bevoegdheid ambtenaren

Door de Directeur-generaal van de VMZ werden een aantal VMZ-ambtenaren bevoegd verklaard inzake PV van monsternamen (PV-m) en PV van overtreding (PV-o).

Mij werd gemeld dat verscheidene van deze bevoegde ambtenaren tot op heden nog geen enkele keer zijn opgetreden (wat gelet op de talloze overtredingen toch wel zeer eigenaardig overkomt), terwijl anderen in hun

bevoegdheid beperkingen werden opgelegd door de directies van de buitendiensten.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke VMZ-ambtenaren bevoegd zijn verklaard inzake PV-m en PV-o ;
2. hoeveel PV-m en PV-o overtredingen door elk van deze ambtenaren reeds werden opgesteld ;
3. aan welke PV-o bevoegde ambtenaar slechts een beperkte actie-bevoegdheid werd toegekend en op basis van welke juridische motivatie dit gebeurde ;
4. of er reeds PV-o werden ingehouden door de Directie van een buitendienst ; zo ja, om welke reden ?

Vraag nr. 51
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

VMZ – Maatregelen tegen vervuiling Zwalmrivier door slachthuis te Zottegem-Velzeke

De vervuiling van de Zwalm is voor een belangrijk deel toe te schrijven aan het privé-slachthuis te Zottegem-Velzeke. Reeds vroeger werd geantwoord dat betrokken slachthuis sedert maart 1989 aangesloten is op riool en over een voorzuivering beschikt.

Zowel de wandelaars langs de Zwalm als de inspectie van de VMZ hebben inmiddels vastgesteld dat dit slachthuis met zijn voorzuivering niet ernstig werkt waardoor de voorbije maanden een ongelooflijke stankoverlast is ontstaan. Anderzijds verneem ik dat aan de Raad van Bestuur van de VMZ een beslissing werd voorgelegd om dit slachthuis te taxeren op basis van omzettingcoëfficiënten voor 19894 IE i.p.v. op de eerder gemeten vuilvracht van 1158 IE omdat de meetapparatuur omzeild werd via een Cy-pass. Dit voorstel werd niet aanvaard, naar verluidt, op uitdrukkelijke eis van een privé-beheerder van de VMZ. Hierdoor wordt op een flagrante wijze de geloofwaardigheid van de VMZ aangetast.

Mag ik vernemen :

1. of het slachthuis al zijn afvalwater via de meetput loost in de openbare riolering ;
2. of het slachthuis effectief een overstort bezit op zijn riolering zodat de zuiveringsapparatuur zonder enig probleem kan uitgeschakeld worden ;
3. of het slachthuis zijn voorzuivering regelmatig stillegt ? Zo ja, welk deel van het afvalwater werd dan debietsmatig gezuiverd ;
4. of er PV's tegen het slachthuis werden opgesteld ? Zo ja, wanneer ;
5. op welke basis de bijdrage van het slachthuis wordt berekend : gemeten vuilvracht of via omzettingcoëfficiënten ;
6. waarom de Raad van bestuur het voorstel van de administratie verworpen heeft om dit bedrijf via omzettingcoëfficiënten aan te slaan in plaats van de eerdere bemetingsresultaten tengevolge van de vaststelling van (bewuste) vervalsing van de eerdere meetcampagne ;

7. welke de rol van de privé-beheerders in deze besluitvorming is geweest ?

Vraag nr. 52
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

VMZ – Lozingsvergunningen

In veel lozingsvergunningen, uitgereikt door de VMZ, wordt in het kader van de bijzondere lozingsvoorwaarden bepaald dat het bedrijf dient te voorzien in een debietsmeter, een automatisch monstername-apparaat, een pH-meter enz...

Door diverse bedrijven wordt deze bepaling passief geïnterpreteerd m.a.w. deze meetapparatuur moet er zijn, maar hoeft niet continu te werken aangezien in de lozingsvergunning niet is omschreven hoe het apparaat moet werken, wie er moet mee werken, hoe de analyses moeten gebeuren enz.. .

Deze toch wel eigenaardige interpretatie wordt, naar ik kon vernemen, ook gevolgd door een deel van de VMZ-inspectie.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Houdt het opleggen van meetapparatuur (ph, temperatuur, debieten, monsternames) in dat deze apparatuur continu in gebruik moet zijn ?
2. Zo ja, dient het bedrijf melding te geven van de resultaten ? Zo ja, met welke frequentie ?
3. Zo neen, wat is dan de zin van deze apparatuur in het kader van occasionele bedrijfscontrole ?
4. Moet het bedrijf melding geven van het niet-operationeel zijn van deze meetapparatuur ?
5. Wordt er PV van overtreding opgemaakt indien de bevoegde inspectie vaststelt dat de apparatuur niet in gebruik is ? Zo ja, tegen welke bedrijven werd er ter zake reeds PV opgesteld ?

Vraag nr. 54
van 30 oktober 1989
van mevrouw N. Maes

Bescherming van het leefmilieu – Slibstoringen op Linkeroever

De baggerspecie die door de stad Antwerpen uit de Schelde wordt opgehaald, zou niet meer mogen gestort worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke redenen gaven aanleiding tot deze beslissing ?
2. Waarom mag de specie, die de baggerboten uit de Schelde ophalen, wel gestort worden op Linkeroever ?
3. Wordt de baggerspecie onderzocht wat de samenstelling betreft en de zware metalen en giftige stoffen ? Wat waren de resultaten van de metingen ?

Vraag nr. 99
van 27 november 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Verontreiniging van de rivier de Velp – Behandeling van klachten

Zeer kort na een ernstige verontreiniging van de Velp werd de waterloop op 22 oktober andermaal zwaar vervuild. Bovenop voornoemde vervuiling werd de IJzerbeek die in de Velp uitmondt, eveneens ernstig verontreinigd.

Is de geachte Minister van voornoemde incidenten op de hoogte ? Wanneer en door wie werden zijn diensten (inclusief de VMZ) van deze incidenten in kennis gesteld ?

Telkens wanneer zich lozingen, verontreinigingen in de Velp (of andere waterlopen) voordoen, begint de lijdensweg van Pontius naar Pilatus om „bevoegde diensten en personen” te vinden (ook in de weekends en buiten de kantooruren) die bevoegd zijn de nodige vaststellingen, monsternemingen, onderzoeken enzovoort te willen, te kunnen en te mogen uitvoeren en die gemotiveerd zijn om de oorzaken, de vervuilers op te sporen.

Tot wie moet de burger zich bij het waarnemen van een vervuiling van een waterloop wenden (tijdens en na de kantooruren en in de weekends) ?

Welke van zijn diensten of onder zijn controle staande diensten zijn bevoegd en verplicht te allen tijde gevat en passend op te treden ?

Naar ik vernam zouden in het verleden wat de Velp betreft, verscheidene klachten zonder enig gevolg gebleven zijn. Klopt dit ?

Hoeveel gevallen van vervuiling van de Velp en haar bijrivieren zijn bij zijn diensten bekend ? In hoeveel gevallen betreft het hier een bekendheid na en ingevolge een aangifte door derden, dit wil zeggen niet-personeelsleden van zijn diensten ? Werd telkens een onderzoek ingesteld en wat was per ingesteld onderzoek het resultaat in verband met de aard van de vervuiling, de identiteit van de vervuiler, de vervolging, de schade, het herstel van de schade en de bestraffing van de vervuiler ?

Aan mij werd meegedeeld dat de diensten van de Vlaamse Gemeenschap slechts zelden gevat en gepast optreden wanneer hen een vervuiling van de Velp wordt gemeld ; ik betwijfel dit, maar toch had ik hierover graag uitsluitel.

Vraag nr. 57
van 7 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Klein chemisch afval – Selectieve inzameling

In het huisvuil zit een hoeveelheid chemisch afval, zoals cosmeticaproducten en verfresten. Deze producten worden beter selectief ingezameld via de haal- of brengmethode.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Wat zijn de resultaten van respectievelijk de brengen haalmethode ?
2. In welke gemeenten wordt er reeds klein chemisch afval ingezameld ?
3. Wordt deze actie uitgebreid voor het gehele Gewest ?

Vraag nr. 58
van 7 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Kunststoffen – Aparte inzameling

De analyse van de samenstelling van huishoudelijke afvalstoffen wijst uit dat er voor ongeveer 8 ten honderd kunststoffen inzitten. Deze kunststoffen kunnen vaak hergebruikt worden als secundaire grondstof.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Zijn er resultaten bekend over de aparte inzameling van kunststoffen ?
2. Wat gebeurt er verder met deze ingezamelde kunststoffen ?
3. In welke gemeenten zijn er containers voor deze kunststoffen en waar worden deze materialen huis-aan-huis opgehaald ?

Vraag nr. 59
van 7 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Gescheiden-ophaalmethode – Lopende en toekomstige projecten

De afvalberg blijft maar groter worden. De laatste jaren werd er al veel aandacht besteed aan het selectief inzamelen van huisvuil via containerparken, om zo het hergebruik te bevorderen. Deze brengmethode is echter niet voldoende en er zou meer aandacht moeten besteed worden aan de ophaalmethode. Naar verluidt zou er een project opgestart zijn voor een gescheiden-ophaalmethode.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Waar loopt dit project ?
2. Wat is het succes van deze inzameling, welke producten worden er ingezameld en wat zijn de verschillende ophalingspercentages ?
3. Zijn er maatregelen genomen om dit systeem van gescheiden ophaling uit te breiden ?

Vraag nr. 61
van 7 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Recuperatie uit huisvuil – Aard van de materialen, resultaten en aanmoedigingsmaatregelen

Naar verluidt zou 10 ten honderd van de totale huisvuilproductie in Vlaanderen gerecupereerd worden.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Welke materialen worden uit het huisvuil gerecupereerd ?
2. Wat zijn de respectieve recuperatievoeten van deze materialen ?
3. Heeft hij reeds maatregelen genomen om de recuperatie uit huisvuil aan te moedigen en daardoor te verhogen ; 50 ten honderd van het huisvuil is immers recupereerbaar ?

Vraag nr. 62
van 7 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Glasinzameling – Gegevens per gemeente

In de meeste gemeenten wordt er selectief glas ingezameld via de glascontainers.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen in welke gemeenten er glas wordt ingezameld en welk percentage dit bedraagt per gemeente.

Vraag nr. 64
van 7 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Waterzuiveringsstation van de gemeente Bree – Lozingen in de A-beek

In het recent verleden werd enkele malen vastgesteld dat de A-beek zwaar verontreinigd werd door lozingen van het waterzuiveringsstation van de gemeente Bree. Op 27 augustus jongstleden werd eveneens een lozing vastgesteld. Het waterzuiveringsstation van Bree valt onder het beheer van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

Waarom waren de bedoelde lozingen te wijten ?

Werd er een proces-verbaal opgesteld tegen de overtreders ?

Welke maatregelen werden genomen om genoemde lozingen in de toekomst te voorkomen ?

Vraag nr. 65
van 8 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning – Initiatieven ter voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten

In antwoord op vraag nr. 259 stelt de geachte Minister dat het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning is opgenomen in het MINA-plan.

Op bladzijde 307 van het MINA-plan wordt voornoemd decreet aangehaald. Gesteld wordt dat prioritair werk zal worden gemaakt van de uitvoering ervan.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke initia-

tieven, in afwachting van het advies van de Raad van State op het ontwerp-besluit van 4 juli 1986, de Minister heeft genomen ter voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten van dit decreet.

Vraag nr. 66
van 8 november 1989
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDENBUSSCHE

Drijfnestproblematiek – Provinciale reglementeringen

Op 17 oktober 1989 vaardigde de Provincie West-Vlaanderen op eigen initiatief nieuwe normen uit betreffende het beperken van de mogelijkheid tot het verkrijgen van een exploitatievergunning voor het oprichten van mestvarkens- en zeugenstallen. Deze bepalingen zijn zeer verregaand limitatief.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

- In hoeverre vaardigden ook andere provincies reeds dergelijke beperkende maatregelen uit ? Wat is de inhoud van deze maatregelen en hoe worden de bepalingen toegepast ?
- Kan men een bepaalde lijn trekken in deze provinciale reglementeringen of zijn ze totaal uiteenlopend ?
- Wat is het idee van de geachte Minister over deze provinciale initiatieven en denkt hij aan eigen initiatieven in de zeer nabije toekomst ?

Vraag nr. 67
van 8 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Sluiting van de Hooge Maey – Gevolgen voor de Remo-stortplaats te Houthalen

Onlangs werd de Hooge Maey te Antwerpen door de bevoegde overheid gesloten. Dit heeft voor gevolg dat een aantal bedrijven in het Antwerpse hun industrieel afval dienen te storten op de Remo-stortplaats in Houthalen. Dit druist in tegen de opties genomen in het afvalstoffenplan van 25 februari 1987.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

Werd de gemeente Houthalen-Helchteren op de hoogte gebracht van de (mogelijke) bijkomende afvalstroom ?

Hoeveel afval van klasse 1 wordt op Remo-Houthalen door sluiting van de Hooge Maey verwacht ?

Welke stappen worden momenteel genomen om aan deze toestand (haast al het industrieel afval in Vlaanderen wordt in Houthalen gestort) een einde te maken zodat Remo weer een „normale” toevoer zal hebben ?

Vraag nr. 69
van 8 november 1989
van de heer H. LAUWERS

Besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 – Interpretatie

In lijst II, gevoegd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 wordt in punt 3 gesteld : „stoffen met een schadelijke werking op de smaak en/of geur van het grondwater alsmede verbindingen waaruit dergelijke stoffen in het water kunnen ontstaan en die het water ongeschikt voor menselijke consumptie kunnen maken”.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoe dit exact moet begrepen worden, gelet op het feit dat smaak en geur nogal subjectieve gegevens zijn ?

Welke stoffen, welke hoeveelheden en concentraties en welke handelingen worden hier bedoeld ?

Vraag nr. 70
van 8 november 1989
van de heer H. LAUWERS

Decreet van 27 maart 1985 betreffende handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen – Uitvoeringsbesluit

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 betreffende handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen (BS van 20 juli 1985), bepaalt in artikel 2, 2°, laatste alinea dat de Vlaamse Executieve voor elke stof van lijst I of II de hoeveelheid en de concentratie kan vaststellen.

Kan de geachte Minister mij meedelen of dit reeds gebeurd is, krachtens welk besluit en welke de vastgestelde concentraties en hoeveelheden zijn voor iedere stof ?

Indien dit niet het geval zou zijn, waarop moet de burger zich dan baseren om te oordelen of hij voor bepaalde handelingen onder de vergunningsplicht van dit decreet of uitvoeringsbesluit valt ?

Vraag nr. 71
van 8 november 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Onbevaarbare waterlopen – Kwaliteit van het drinkwater voor vee

De waterkwaliteit in onze onbevaarbare waterlopen is bekend.

Toch is in vele gevallen de drinkwatervoorziening van het vee in aan onbevaarbare waterlopen palende wei-

den afhankelijk van bedoelde waterlopen, meer nog, de eigenaars van aanpalende weiden hebben het recht voor hun vee drinkwater te betrekken uit de onbevaarbare waterloop.

Welke maatregelen treft de geachte Minister :

- a) om de kwaliteit van het voor vee bestemde drinkwater te laten controleren ;
- b) om te weten op welke plaatsen drinkwater voor vee uit de waterlopen wordt betrokken ;
- c) om de houders van dieren te verwittigen zo de kwaliteit van het water schadelijk is voor de dieren ;
- d) om voor de landelijke gemeenten een aangepast waterkwaliteits- en waterzuiveringsplan uit te werken ?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 3
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
– Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congreestaal toegelaten.. .)

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?

– Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?

– Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?

– Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 4
van 9 november 1989
van de heer F. DEWINTER

BR T-radio – Moeilijkheden met de ontvangst te Brussel

Brusselse luisteraars van BRT-1 en BRT-2 beklagden er zich bij mij over dat de uitzendingen van beide permanent verstoord worden door Turkse of Marokkaanse stations.

Zo blijkt het op meerdere plaatsen in Brussel onmogelijk te zijn via de autoradio BRT-1 en BRT-2 te ontvangen.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke maatregelen hij hieromtrent denkt te zullen nemen ?

Vraag nr. 5
van 9 november 1989
van de heer M. DESUTTER

Gehandicapte sportbeoefenaars – Initiatieven en financiële steun

Graag vernam ik van de geachte Minister welke initiatieven er in het verleden dat wil zeggen voor de jaren 1985, 1986, 1987, 1988 en 1989 genomen werden of welke financiële steun voorzien werd om het beoefenen van sport door gehandicapten aan te moedigen en te belonen.

Vraag nr. 7
van 9 november 1989
van de heer M. DESUTTER

Raad voor Niet-Openbare Radio's – Aantal bijeenkomsten en aanwezigen

Graag vernam ik hoeveel maal de Raad voor Niet-Openbare Radio's is bijeengekomen sedert zijn samenstelling en hoeveel maal elke vertegenwoordiger aanwezig was.

**H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN**

**Vraag nr. 2
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES**

***Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
– Bescherming Nederlandstalig karakter***

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten.. .)

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

**D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS**

**Vraag nr. 13
van 8 november 1989
van de heer A. LARIDON**

ARGO – Verzekeringen personeel en patrimonium

Mij wordt gemeld dat sedert de overgang van het Gemeenschapsonderwijs naar de ARGO de verzekeringen inzake :

1. arbeidsongevallen personeel ARGO, zowel personeel tewerkgesteld in het onderwijs, als het administratief en contractueel personeel ;
2. de aansprakelijkheid ARGO ter gelegenheid van ongevallen met rijksvoertuigen ;
3. de aansprakelijkheid ARGO als eigenaar ingevolge artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek ;
4. de regeling voor schade waaronder brandschade veroorzaakt aan (kostbare) roerende en onroerende goederen, overgedragen aan de ARGO bij artikel 75 van het bijzonder decreet of verworven door de ARGO ;
5. de aansprakelijkheid van de ARGO als instelling, zijn niet meer geldig.

Ik verneem ten andere dat, niettegenstaande herhaaldelijk aandringen door middel van een schriftelijke nota en twee brieven door de ARGO aan de Gemeenschapsminister van Onderwijs gericht en waarbij op de dringende aard van dit probleem gewezen wordt, deze kwestie nog altijd niet geregeld is. Verschillende personeelsleden van de ARGO die het slachtoffer zijn geworden van een arbeidsongeval, blijven verstoken van enige vergoeding.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. of hij op de hoogte is van deze hoogst risicovolle situatie, zowel voor het personeel als voor het patrimonium van ARGO ;
2. waarom hij tot nu toe op de schriftelijke tussenkomsten van de ARGO niet eens heeft geantwoord ;
3. wie hier de verantwoordelijkheid draagt bij eventuele ongevallen of rampen ;
4. wat hij denkt te zullen doen om dringend een oplossing te geven aan dit netelig probleem, dit zowel wettelijk als budgettair.

**Vraag nr. 14
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES**

***Subsidiëring in terna tionale congressen te Brussel in 1989
– Bescherming Nederlandstalig karakter***

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tiental-

len internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten.. .)

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?

Om welke bedragen gaat het hier ?

Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?

In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?

Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?

Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?

Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 13
van 8 november 1989
van de heer J. ANSOMS

Arrondissement Antwerpen – Gegevens en maatregelen inzake „zwarte punten”

De laatste tijd worden wij geregeld opgeschrikt door een aantal zware ongevallen waarbij, vooral in de

weekends, vele doden en zwaar gewonden te betreuren zijn.

Bij deze ongevallen stellen wij vast dat er regelmatig ongevallen voorkomen op dezelfde plaatsen. Graag kwamen wij dan ook van de geachte Minister, met betrekking tot het arrondissement Antwerpen, een overzicht van :

1. het aantal „zwarte punten” met betrekking tot de verkeersveiligheid voor de periode 1985-1988 en waar deze punten zich concreet situeren ;
2. het aantal ongevallen per punt, met vermelding van het aantal doden, zwaar en licht gewonden ;
3. de maatregelen die er de afgelopen vier jaar werden genomen en die er eventueel nog in het vooruitzicht gesteld zijn met betrekking tot de verbetering van de gevaarlijke toestanden.

Vraag nr. 14
van 8 november 1989
van de heer L. HANCKE

Prins Boudewijnlaan te Wilrijk – Herinrichting van het baanvak tussen de Spoorwegbaan en de Groenenborgerlaan

Reeds voor de fusie van de gemeente Wilrijk met Antwerpen (1 januari 1983) was het gemeentebestuur van Wilrijk vragende partij in verband met de herinrichting van het vak Spoorweglaan-Groenenborgerlaan van de Prins Boudewijnlaan op zijn grondgebied. Over de aard van de herinrichtingswerken werden in 1986-1987 besprekingen gevoerd met de stad Antwerpen, die echter ondertussen zonder vooruitzicht op realisatie werden stopgezet.

Graag vernam ik van de geachte Minister de concrete vooruitzichten tot herinrichting van bovenvermeld vak en hoe de eventuele plannen daartoe er uitzien.

Vraag nr. 15
van 8 november 1989
van de heer L. HANCKE

Expressweg R-11 te Antwerpen – Verdere aanleg

De snelverkeersweg R-11 te Antwerpen-Wilrijk verbindt de autoweg E-10 Antwerpen-Mechelen-Brussel met de Boomssteenweg en de Prins Boudewijnlaan. Volgens de plannen zal deze weg verder worden aangelegd tussen de Boomssteenweg en de Sint-Bernardsesteenweg te Antwerpen-Hoboken.

In antwoord op mijn vraag nr. 16 van 18 december 1985 kondigde de toenmalige nationale Minister van Openbare Werken de aanbesteding van deze werken aan voor eind 1986 en het einde van de werken voor begin 1988. Op mijn vraag nr. 44 van 1 juli 1988 stelde de nationale Minister evenwel dat de beschikbare kredieten het vooralsnog niet toelieten deze werken in een investeringsprogramma op te nemen.

Kan de geachte Minister mij meedelen voor wanneer de realisatie van de verdere aanleg van de expresweg R-11, vak tussen de Boomssteenweg en de Sint-Bernardsesteenweg, voorzien is ?

Tevens vernam ik graag de geactualiseerde kostenraming der werken.

Vraag nr. 16
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
– Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congrestaal toegelaten...)

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

NB : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.